

உ
கணபதி துணை.
திருக்கூவப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்
பொம்மையபானையம்
சிவஞானபாலையதேதிகராதீனத்து
நல்லாற்றார் அல்லது துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது
ஷெ ஆதீனத்துச் சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
கா ய ரு
ஞானசுந்தரஜயராலும்
காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியார்
தருமபரிபாலன சபைத்தலைவராகிய
பா னே ய ம்
சோமசுந்தரசெட்டியாராலும்
சென்னை :
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ஹெ ஆனிடீர்.
Registered Copyright.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொருந்தாரரணம்பொடிபடுத்தபொன்னஞ்
சிலையோன்கூவத்தி, னிருஞ்சீர்தமிழாற்புனைதல்செ
ய்தானிதழ்கூப்பாதவந்தாதி, யருந்தாமந்தான் புனை
ந்துசெந்திலமர்ந்துஞர்மாமுதழிந்தோன், பெருந்
தோண்மலைக்கணிந்தசிவப்பிரகாசப்பேர்ப்பெருந்
தகையே.

சருக்கவகை.

உருக்கமிகுபாயிரநைமிசாரணியச்சருக்கமுயர்
தலச்சருக்கந், தருக்குதிரிபுரதகனச்சருக்கநல்லச
ந்தானகிரிசந்தானச், சருக்கமடிமுடிதேடுசருக்கம
லிசெந்நெல்வைத்தசருக்கம்பாவச், செருக்குறுதா
ருகன்வதையாஞ்சருக்கமலைகூவபுராணச்சேர்வா
மால்.

முற்றிற்று.

உ

சிவசண்முகன் ஹணை.

நல்லாற்றார் அல்லது துரைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திரகரம் ஏழ னுள் ஒன்றாய்விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏற க்குறைய இருநூற்றெழுபது வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுரு வாகக் குமாரசுவாமிதேசிகர் என்பவர் ஒருவரிருந் தார். அவர், திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காக த் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு, ஒரு நாள், வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூ சைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்த அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானிய தீர்த் தத்திலே அதுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூசைப் * பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனர்களிடத்து வினா வ; அவர்கள், பகலிலே தங்கியிருந்த இடத்தில்வை த்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்ப ன்ஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களை பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம்வ றையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்த

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

மாகிய உடையவரை விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், ஓர் சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு, அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்குநிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொடுவணங்குகின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ் செய்து, “நீர் அங்கம் வேறு இலிங்கம் வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது. இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது. உமது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ் செய்துகொள்ளும்.” என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர், இச்செய்கை நமது சீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான், “அந்தச் சீடர் முதலியோரார்ப் பெறப்படும்பயன் சிந்துமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்குவிதியி

லுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதீகைச் செய்துகொள்ளும்.” என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு, மறைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக் கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுரு தேவரா லனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து, குருதேவரைத் தரிசித்து, அவராலே தாரணதீகைச் செய்யப்பெற்று, திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சிபுரத்திற்குவந்து, தமது அறுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குத் தாரணதீகைச் செய்துகொண்டிருக்க; அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாமலையார் அறுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிதேசிகர், களிகூர்ந்து அவர்களுக்கு, முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை, என்று நாமகரணந்தரித்து, முதன்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில், சிவலிங்கவைக்கிய மாயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தமது சகோதரர் முதலியவர்களோடு திருவண்ணா

மலைக்குப்பேராய், குருதேவரைத் தரிசித்து, அங்கே வாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற் றளராது வாழும் நாளைஞள் ஒருநாள், அந்தச் சோணைசலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வரும் போதே, சோணைசலமாலையெனப் பெயரிய நூறு செய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரம்பண்ணினார். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவிரும் பி, தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற் குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத் தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்தில், சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை டொட்டியாரொன்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரவைக் கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத் திரத்தில், அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, “சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்.” என்று பிரார்த்தித்து, அவரை யுடன்படுத்தி, தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருகிருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து,* அகோராத்திரம் பிரிவின்றி † அணுகத்தொண்டரா

* அகோராத்திரம் - பகவிரவு. † அணுகம் - சமீபம்.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

௫

யமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம்வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாமிரபர்ணி நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாணசுவாமிகள் இலக்கணவிலக்கியங்களில் அதுவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்திற்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு, அச்சுவாமிகளால் உபசரிக்கப்பெற்று, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள், சுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு, “சூ, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து சூ, என்பதையே ஈற்றிணங்கொண்டு முடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக.” என்றுகூற; சுவாமிகள்,

“சூடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன், முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு-வடக்கோடு, தேருடையான் மெவ்வுக்குத் தில்லைதான் மேற்கொள்ள, ஊருடையா நென்னு முலகு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி
 னார். மேலேவெண்பாவினுள் வடக்கோடுதேருடை
 யான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள், விய
 ந்துபாராட்டி, சுவாமிகளைத்தழுவித் தம்மருகிருந்
 தி, சுவாமிகள் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமி
 கள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவரு
 க்கும் ஒருபகைத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாட
 ன்சொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசு
 வாமிகள், பேருவகையுற்று, அண்ணாமலை டொட்டி
 யாரொன்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்றபுகரித்
 த முந்தாறுபொன்னையும் குருதக்ஷணையாக வைத்
 து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள், “இது நமக்குவேண்
 டுவதில்லை: நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக்
 கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவ
 ரொருவரைத் தங்கள் முன்னிலையில் வெற்றிகொ
 ண்டு அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செய்து
 கோடலே குருதக்ஷணையாகும்.” என்று மறுத்தரு
 ளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள், அதற்குடன்ப
 ட்டு, அவர்மாணக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்
 போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரத
 க்ஷிணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்ப
 ட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசு
 வாமிகளை யாவரென்று அவருடன்வந்த மாணக்க

ரிடத்திற்றானே வினாவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியே நூலிக்கத் தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட; புலவர், சுவாமிகளை நூதனவகையர்ப்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத்துணிந்து, “நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம்: முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்.” என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்கு வாயில் இதுவே என்றுகருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடுபாடத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித் தொடையாக முப்பதுகட்டளைக்கவித்துறைபாடி முடித்தருளினார். அதுகண்டபுலவர், தாம் ஒருசெய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி, “அடிமையாயினேன்.” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; சுவாமிகள், தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற் கழைத்துவந்து அச்சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். அச்சுவாமிகள், திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, “தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக.” என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்.

சுவாமிகள், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாமலைரெட்டியாரொன்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம், என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவஇரத்ததால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு,

“திருந்துதமிழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வம் கோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காண்க, விரும்புவிழி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங் கிருக்கு நீநம், முருங்கைகளை வேரோடுங் களைந்தனையென் றாலுனக்கு முறைய தாமோ.”

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்நிரத்தே, அவ்விரதம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தை யடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலை ஓட்டியாரொன்பவர், சுவாமிகளை “தேவரீர் விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.” என்று பிரார்த்திக்க; அதற்குத்தரமாக,

“சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுடனேய ரவப், பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சுரத்தானே, நோய்கொண்டா லுங்கொளலா னுலுவய தள விரந்து, பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.”

என்னும் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவைத் தந்தருளினார். சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க; அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறாமோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டு மின்றி மௌனராயினார். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத் திரத்தில்தான், அவர், அதற்குத்தரமாக,

“நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்து நசையால், வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றும், காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாம், பூணு வார்மயல் காணைய ரென்பதும் புத்தோ.”

என்னும் கலித்துறையைப்பாடித் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தார். சிவப்பிரகாசசுவாமி

சுள், தம்பின்னோராகிய இருவர் கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம்பூண்டமையைத் தெரிவித்து மணம்புரிவித்து, “இல்லறத்தை வழு வாமல் நடத்தி வாழ்க.” என்று ஆசீர்வதித்து, அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, தம்மிடத்தன்புபூண்ட அண்ணாமலைரெட்டியாரோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், திருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர் நான்மணிமாலை, என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளினார்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்கிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைக்கண்டு, இரக்கமுற்றுத் திருநோக்கத்தைக் கூசெய்து, அவளது நல்லாழையும் பரிபக்குவத்தையும் உணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்பலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு,

“நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா - னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
திருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத் திரத்தே, அப்பெண்,

“தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான், பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றிநோமன்னோன், றிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டுந் திராக், கருக்கூட்டம் போக்கினோங்காண்.”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்க விராவொடுவிழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ்செய்து, சிலகாலமங்கிருந்தார்.

அதன்பின் சுவாமிகள், காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி அண்ணாமலைஓட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின் அவரை நோக்கித் தாங்கள் பேருரொன்னுந் திவ்வியதலத்தினினனும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர், “திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில்

விளங்கியிருந்த ட சங்குகன்னரென்னும் கணத்தலை
வரது திருவருள்பெற்ற சிவஞானபாலையதேசிகரை
த் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால்வந்தே
ன்.” என்றுரைத்தருளினர். பின்னர், இருவரும் பே
ருவகையுற்றுப் பொம்மைப்பாலையத்துக்குச் சமீப
மாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தையடைந்த
வுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள், சுவாமிகளைநோக்கி,
“நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசிக்
கவேண்டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலநேரத்தி
ரங்கள் பாடுக.” என்று பிரார்த்திக்க; சுவாமிகள்,
“நாம் நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை.” என்று மறு
த்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வுரினு
ள்ள ஐயனர்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிரவு நுயில்
கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில்
வாகனாருடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடு
புஷ்பங்களைவைத்து “இவற்றை மாலையாகத்தொடு
த்து நமக்கு அணியக்கடவாய்.” என்று திருவாய்ம
லர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, சாந்தலிங்கசு
வாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர், “சிவஞானபா
லையதேசிகர் முருகக்கடவுளிடத்து அநிபத்திமெய்யுண்
ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால் அதுபற்றி
யே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அத்

† சங்குகன்னர் சரித்திரவிரிவை மயிலாசலபுராணத்துட்
காண்க.

தேசிகர் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினார்.” என்று வலியுறுத்தினார். அத்தேசிகர்மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுத்தது, என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி, சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம் பெற்று, அந்தஞானசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் * சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப் பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்து வந்த அண்ணாமலை ரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப் போகும் படி ஆஞ்ஞாபித்து, ஞானசாரியரைத் தரிசித்துக் கொண்டு, அவ்விடத்திற்குள்ளே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுண யோகியென்பாரை கன்னடபாஷையில் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்துக்கு வேதாந்தசூடாமணி யெனப் பெயர்த்து அதனையும், இரோணுகொன்னுங் கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும், தமிழிற்பாடியருளி, ஞானசாரியரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னு

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர்த் துறவுபெற்றவர்.

ம் பேராசையால் அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப் பள்ளியெழுச்சி, அதிசயப்பத்து, என்னும் மூன்று பிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, அங்ககன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத்தரிசித்து, கூவமென்னும் திருவிழைகாலத்திற்கு எழுந்தருளும்பொழுது, அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் துரிபுராந்தகநாதருக்கு நித்தியநைமித்திகங்களை வழுவாமல் நடத்திக்கொண்டு அதிசுசீலர்களாய்க் கூவமுதலிய ஐந்துநகரத் தினுமிருந்த வேனாளர்கள், சுவாமிகளின் அம்புக மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று, எதிர்கொண்டுபசரித்து வணங்கி, அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளும்படி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டு புராணம்பாடி முடித்து, அரங்கேற்றி, பிரிவாற்றாது வருந்திநிற்கும் அவர்களைத்தேற்றி நி லுத்திவிட்டு, ஞானசாரியரையடைந்து தரிசனஞ் செய்து, மேற்சொல்லிய பிரபந்தங்களைச் சந்நிதியி லரங்கேற்றி, உடன் வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரை யும் பெரியநாயகியம்மையாரையுந் தரிசித்து வணங் கி, அவ்விடத்திலே ஞானசாரியர் கட்டளைப்படி ஓ ரு திருமடமமைத்துத் தம்வரவுநோக்கி எதிர்கொ ண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபுரதியைச் சிறப்பி த்து,

“வெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியந்து
 னாக்கு, மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவு
 கொடு, திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர்
 மறுகின், மங்குற் சிதம்பரபூபதி நல்குமடமிதுவே.”

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியரு
 ளி, அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலை
 யந்தாதி, பிஷாடன நவமணிமாலை, கொச்சகக்களி
 ப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய
 விருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை, என்
 னும்பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி னார். ஒரு
 நாள், மணிமுத்தற்கியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்
 பொழுது, அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்
 து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இ
 து சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உ
 பகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க; அதுகண்ட அ
 ச்சோலைக்காவலாளன், மகிமையறியாது மடிபிடித்
 திழுத்து மனவருத்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அ
 வன் சிவாபராதியாபிருத்தலின் அவனை தண்டித்து
 ச் சுத்தனாக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

“அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகளைத் தாளா
 லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானு-லெடுத்ததொரு
 மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
 சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, சூரியனுதயமா
னவுடன் உயிர் துறக்கும்படி செய்து, நற்குதியில்
டைவித்தருளினார்.

சிலநாட்சென்றபின் அங்ககன்று, திருப்பதிகம்பெ
ற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்தினாசெய்து வரும்
பொழுது, அகராதிசெய்தவீரமாமுனிவரொன்பவர்,
எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நா
ட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்
கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதநிராகரணமென
ப்பெயரிய ஒர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர்தல
ங்களையும் இவ்விரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திர
ஞ்செய்துமுடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும்
ஒர்பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞான
சாரியரைத்தரிசித்து, அந்நூலை சந்நிதானத்தி லரங்
கேற்றி; உடன் வசித்தனர். ஒருநாள், சாயங்கால
அதுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானசாரியரிட
த்துத் தாம் ஏகாந்தமாயிருந்து, சடஸ்தல இலிங்
கானுபவமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டு இன்
புறம்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக்
கண்டு,

“கடன்முரசு மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்ற லேறி
யடைமதி விண்கழைநின் றுடக் - கொடைமருவு
மெங்கள் சிவஞான வேந்த விழைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்.”

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின் னுமொருநாள், தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தை யடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் எழுதிவரும் பாடி தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக் குக் கட்டளையிட்டு, ஞானசாரியரிடத்தே விடை பெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றாயடைந்து, அவ் வாசிரியர் திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திப்புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சுருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாரகரத்தில், பதினெட்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு சுண்டசுவை முதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுது முறாத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி, மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தின் வலி தீர மண்ணின் மீதே, யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவே.”

என்னும் விருத்தத்தைப் பாடிநிற்க; வேலைய சுவாமிகள்,

“ஆண்டதன லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்
மமையனினு மதிக மென்றே, பூண்டவுல கதனினு
ள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமை
தானோ, காண்டகுகண் மணியேநல் லினங்கருணைப்
பிரகாசக் காளாய் நீதான், மாண்டனையென் றறி
ந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிரு வன்னெஞ்
சேனே.”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துக்கித்துக்
கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்திநி
ன்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு,
தாம் நல்லாற்றாயடைந்து, திருமடத்திலிருந்து
கொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெரு
மான்மீது அபிஷேகமாலையும், நெடுங்கழிநெடிலும்,
குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தல
மாலையும், சீகாளத்திப்புராணத்தில் கண்ணப்பர்ச
ருக்கமும், நக்கீரச்சருக்கமும், செய்தருளி, சிவாநு
பவச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்
பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பெளர்ணி
மைத்திதியில், பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினார்.

அப்பொழுது வேலையசுவாமிகள்,

“அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்-மூல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுனுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.”

சரித்திரச்சுருக்கம்.

கக

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறு தெளிந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதாதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை, சும்பகோணச்சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், சூரைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரமாகிய நமச்சிவாயலீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா, என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்திப்புராணத்தைப் முடித்து பெருமத்தூர்மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

மூவருளியபிரபந்தங்கள்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

சோணசைலமாலே,
திருச்செந்திலந்தாதி,
திருவெங்கைக்கேரவை,
திருவெங்கைக்கலம்பகம்,
திருவெங்கையுலா,
திருவெங்கையலங்காரம்,
சிவப்பிரகாசவிகாசம்,
தருக்கபரிபாஷை,
சதம்ணிமாலே,
நரல்வார்நான்மணிமாலே,
தாலாட்டு,
நெஞ்சவிடுதூது,
வேதாந்தசூடாமணி,
சித்தாந்தசிகாமணி,
பிரபுலிங்கலீலை,
பிள்ளைத்தமிழ்,
திருப்பள்ளியெழுச்சி,
அதிசயப்பத்து
திருக்கவப்புராணம்,
பழமலையந்தாதி,
பிக்ஷாடன நவமணிமாலே,
கொச்சகக்கவிப்பா,
பெரியநாயகிவிருத்தம்,
பெரியநாயகிகலித்துறை,
யேசுமதநிராகரணம்.

கேஷத்திரவெண்பா,
கலம்பகம்,
நன்னெறி,
சிவநாமமங்கை,
அபிஷேகமாலே,
நெடுங்கழிநெடிஸ்,
சூறுங்கழிநெடிஸ்,
நிரஞ்சனமாலே,
கைத்தலமாலே.

வேலையசுவாமிகள்.

நல்லூர்ப்புராணம்,
கைத்தலமாலே,
வீரசிங்காதனப்புராணம்,
சுரைநமச்சிவாயலீலை,
பாரிசாதலீலை,
மயிலத்திரட்டைமணிமாலே,
மயிலத்துலா.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்.

இஷ்டலிங்கவகவல்.

இம்மூவருமருளிச்செய்தது,
சிகாளத்திப்புராணம்.

ஆகப்பிரபந்தங்கள்-சுரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
அருளிச்செய்த

திருவிற் கோலத் தேவாரம்.

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினருமையொடுமொன்றிநின்றதோர்
திருவினான்வளர்சடைத்திங்குளங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழுவெருண்டுநாக்கிய
செருவினுனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (க)

சிற்றிடையுமையொருபங்கனங்கையி
லுற்றதோரொரியினனொருசரத்தினால்
வெற்றிகொளவுணர்குளப்புரங்குள்வெந்தமச்
செற்றவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (உ)

ஐயனல்லதிசயனயன்விண்ணோர்தொழு
மையணிகண்டனார்வண்ணவண்ணம்வான்
பையரவல்லுலான்பாகமாகவுஞ்
செய்யவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (ங)

விதைத்தவன்முனிவருக்கமமுன்காலனை
யுதைத்தவனுயிரிழந்துருண்டுவிழ்தரப்
புதைத்தவனெடுநகர்ப்புரங்கண்முன்மையுஞ்
சிதைத்தவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே. (ச)

முந்தினான்மூவருண்முதல்வனுயினான்
கொந்துலாமலர்ப்பொழிற் * கூகமேவினா

* கூவம் என்பது - கூகம் என மருவியது.

னந்திவான்பிறையினாடியர்மேல்வினை
சிந்துவானுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (ரு)

தொகுத்தவனருமறையங்கமாகமம்
வகுத்தவன்வளர்பொழிந்குகமேவினான்
மிகுத்தவன்மிகுத்தவர்புரங்கன்வெந்தமச்
செகுத்தவனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (கூ)

விரித்தவனருமறவிரிசடைவெள்ளந்
தரித்தவன்றரியலர்புரங்கனாசற
வெரித்தவனிலங்கையர்கோனிடர்ப்படச்
சிரித்தவனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (எ, ஞ)

திரிதருபுரமெரிசெய்தசேவகன்
வரியரவொடுமதிசடையில்வைத்தவ
னரியொடுபிரமனதாற்றலாலுருத்
தெரியலனுறைவிடந்திருவிழ்கோலமே. (சு)

சீர்மையில்சமனெனுதிசீவரக்கையர்
நீர்மையிலுனாகள்கொள்ளாதநேசர்க்குப்
பார்மலிபெருஞ்செல்வம்பரிந்துநல்கிடுஞ்
சீர்மையினுனிடந்திருவிழ்கோலமே. (கடு)

கோடல்வெண்பிறையனைக்குகமேவிய
சேடனசெழுமதிற்றிருவிழ்கோலத்தை
பாடவல்லல்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்வல்லார்களுக்கில்லைபாவமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உச திருஇலம்பையங்கோட்டூர்த்தேவாரம்.

பாலனும்விருத்தனும்பசுபதிதானும்
பண்டுெவங்கூற்றுதைத்தடியவர்க்கருளுங்
காலனும்மெனதுரைதனதுரையாகக்
கனலெரியங்கையிலேந்தியகடவு
ணீலமாமலர்ச்சுனைவண்டுபுண்செய்ய
நீர்மலர்க்குவளைகடாதுவிண்டோங்கு
மேலநாறும்பொழிவிலம்பையங்கோட்டூ
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (ந.)

உளங்கொள்வாருச்சியார்கச்சியேகம்ப
னெற்றிபூருநையுமண்ணுமலையண்ணல்
விளம்புவானெனதுரைதனதுரையாக
வெள்ளநீர்விரிசடைத்தாங்கியவிமலன்
குளம்புறக்கலைதுளமலைகருஞ்சிலம்பக்
கொழுங்கொடியெழுந்தெங்குங்கூவிளங்கொள்ள
விளம்பிறைறதவழ்பொழிவிலம்பையங்கோட்டூ
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (சு)

தேனுமாயமுதுமாய்த்தெய்வமுந்தானுய்த்
தீயொடுநீருடன்வாயுவாந்தெரியில்
வானுமாமெனதுரைதனதுரையாக
வரியராவரைக்கைசத்துழிதருமைந்தன்
கானமான்வெருவுறக்கருவிரலாகங்
கடுவனோடுகருமூர்கற்கடுஞ்சார
லேனமானுழிதருமிலம்பையங்கோட்டூ
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (ரு)

மனமுலாமடியவர்க்கருள்புரிகின்ற
வகையலாற்பலிதிரிந்துண்பிலான்மற்றோர்

திருஇலம்பையங்கோட்டீர்த்தேவாரம். ௨௫

தனமிலானெனதுரைதனதுரையாகத்
தாழ்சடையிளமதிதாங்கியதலைவன்
புனமெலாமருவிகளிநுவிசேர்முத்தம்
பொன்னொடுமணிகொழித்தீண்மீவந்தெங்கு
மினமெலாமடைசுரையிலம்பையங்கோட்டீ
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௬)

நீருளான்றீயுளானந்தரத்துள்ளா
னினைப்பவர்மனத்துளானித்தமாவேத்து
மூருளானெனதுரைதனதுரையாக
வொற்றைவெள்ளேளறுகந்தேறியவொருவன்
பாருளார்பாடலொடாடல்றாத
பண்முரண்மஞ்சிறைவண்மீனம்பாடு
மேருளார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டீ
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௭)

வேருலாமாழ்கடல்வருதுரையிலங்கை
வேந்தனதடக்கைகளடர்த்தவனுலகி
லாருலாமெனதுரைதனதுரையாக
வரகமோரரவணிந்துழிதருமண்ணல்
வாருலாநல்லனமாக்களுஞ்சார
வாரணமுழிதருமல்லலங்கான
லேருலாம்பொழிலணிநிலம்பையங்கோட்டீ
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (௮)

களர்மழைதாங்கினுனன்முகமுடையோன்
கீழடிமேன்முடிதேர்ந்தளக்கில்லா
வுளமழையெனதுரைதனதுரையாக
வொள்ளழலங்கையிலேந்தியவொருவன்

உ.சு. திருஇலம்பையங்கோட்டுத்தேவாரம்.

வளமழையெனக்கழைவளர் துளிசோர
மாசுணமுழிதருமணியணிமாலை
யினமழைதவழ்பொழிலிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (க)

உரிஞ்சனகூடைகளுடம்பினராகி
யுழிதருசமணருஞ்சாக்கியப்பேய்கள்
பெருஞ்செல்வனெனதுரைதனதுரையாகப்
பெய்பலிக்கென்றுழல்பெரியவர்பெருமான்
கருஞ்சுனைமுல்லைநன்பொன்னடைவேங்கை
களிமுகவண்டொடுதேனினமுரலு
மிருஞ்சுனைமல்கியவிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே. (க)

கந்தனைமலிகனைகடலொலியோதங்
கானலங்கழிவளர்கமுமலமென்னு
நந்தியாருறைபதிநான்மறைநாவ
னற்றமிழ்க்கின்னுனைஞானசம்பந்த
னெந்தையார்வளநகரிலம்பையங்கோட்டு
ரிசையொடுகூடியபத்துமவல்லார்போய்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரோடும்
வீடுபேறின்மையின்வீடெளிதாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிதிருநாமம்-ஆரம்பேசுரர்.

தேவிதிருநாமம்-கனகசூசாம்பிகையம்மை.
சந்திரசேகரர்-கோடேந்துமுலையம்மை-என்பனும் வழக்கம்.

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	தொகை.
௭0	அடிமுடிதேடியசருக்கம்.	சஉ
௭௪	சந்தானகிரிசந்தானச்சருக்கம்.	உச
௭௯	செந்நெல்வைத்தசருக்கம்.	சஉ
௮௯	தாருகன்வதைச்சருக்கம்.	உ௯௩
௩௭௭	துரிபுரதகனச்சருக்கம்.	௧௩௮
௧௯	துருத்தலச்சருக்கம்.	௭௮
௫	நைமிசாரணியச்சருக்கம்.	௭0
௧	பாயிரம்.	௧௭

பிரசித்தபத்திரம்.

சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டைதம்பு
செட்டியார்வீதியில் மேலண்டைவாடை-130-வது
நெம்பர் வீட்டில் நம்மிடத்திலும், சென்னப்பட்ட
ணத்தைச்சார்ந்த இராயபுரம் மன்றாச்சாமிகோவில்
தெருவில் கீழண்டைவாடை-94-வது நெம்பர் வீட்
டில் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ சரவணஜயரவர்களிடத்திலும்,
சிதம்பரம் ஸ்ரீசபாநாயகர்திருவனந்தல் காலே சந்திக்
கட்டளை ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ சி-கந்தசுவாமிமுதலியாரவர்க
ளிடத்திலும் இப்புத்தகம், அண்-10-ஆகவும், வசவ
புராணம், ரூபா-1-அண்-4-ஆகவும் விலைக்குப் பெற்
றுக்கொள்ளலாம். தபால்முன்னிலையில் அழைத்துக்
கொள்வோர் தபாற்கூலியுடன் மனியார்டர் அனுப்
பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இங்ஙனம்,

 கா. ரொனசுந்தரஜயர்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கந	சரித் திரம்.	கக	பராற்	பவராற்
அ	கஎ	உ	வுன்ன	வுன்னில்
கச	சச	ந.	வானிர	வெந்திர
ந.0	நுச	ச	தமர்	தமர்க்
நெ	நுந	க	கணினறந்நு	கண்ணினறந்நு
ச0	உக	ந.	கொண்டு	கேடு
சஉ	உக	உ	மெழுந்	நலிந்
சக	நுக	ந.	தன்ன	நன்ன
சஅ	நுக	ந.	சொல்லி	சொல்லின்
நுஉ	எக	ச	பொற்	பொர்க்
நுக	கக	ந.	வே, றொ	வென், றொ
கந	கநந	ந.	முன்றி	முவன்றி
எந	கச	உ	வேதை	மேதை
எச	உ0	உ	திராங்	திரங்
அக	க	ச	விருக்கு	விரிக்கு
நெ	ந	க	களை	களு
கந	ந0	ந.	வன்னஞ்	வந்தஞ்
ககந	கஉந	க	மகிழ்ந்து	மகிழ்ந்தே
கஉஉ	கஎ0	ச	அற்றுச்	அத்து
கஉஅ	உ0ந	ந.	அ,	அங்,
கந0	உகக	க	ளாறு	ளேழு
கநஎ	உசந	க	குல்லை	குலாலின
கநஅ	உநுக	ச	றதே.	றவே.

ஒப்பரிசோதன பத்திரத்துட் குறிக்கப்படுவன, இப்படிபாணம்
தஅச்சிட்டபின்னர்க்குடையதிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

உ

கணபதிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூவப்புரணம்.

பாமிரம்.

காப்பு.

சுவளத்தந்தக்குளிர்விண்வளத்துறச்
கவளத்தந்தக்கரணமிருத்திய
பவளத்தந்தப்படிவநிகர்த்தொளிர்
தவளத்தந்தத்தலைவனேவாழ்த்துவாம். (சு)

நச்சிறுத்தநயனக்குவிழுலைப்
பொச்சிறுத்தனாப்பினர்ப்போற்றிவாய்
மிச்சிறுத்தவிரகிலிக்காங்கொரேலா
வச்சிறுத்தவடிகளடிகளே. (உ)

திரிபுராந்தகநாதர்.

நீர்கொண்டசடையொடுநம்பெருங்காமத்தழ
லவிப்பநிற்கின்றானே, கூர்கொண்டகனன்மருமா
னாண்மையும்பெண்மையுமாயகற்றிழ்கேற்பச், சீர்
கொண்டவலனிடைங்கொனாயகனைப்புகலியிழைச்செ
ந்தமிழ்ப்பூந்தார்கொண்டதிருவிழ்கோலப்பெருமா
ன்றனைமிதயத்தவிசின்வைப்பாம். (க)

திரிபுராந்தகநாயகி.

பைத்தசிஹமணியாவந்தாழ்ந்துமதிகவர்கின்ற
பரிசுதென்ன, மெய்த்தவிரும்புகழ்த்திருவிற்றோல
நாயகன்மகிழ விற்கோலத்தை, யொத்தநலமுதலி
டைப்பொற்சுட்டியின்மீழ்வெண்டிலக மொளிரத்தி
ட்டி, வைத்தருளுமெழிலுடைப் * பையரவல்குலம்
மைபதம்வணக்கஞ்செய்வாம். (உ)

சபாநாதர்.

சீர்கொண்டமலைமாதின்நிருபுதல்கண்டராப்ப
கைவெண்டிங்கணீக்கி, யார்கொண்டசடையரவமல்
குலைக்கண்டடற்கையுழைப்பகையயர்த்து, நெர்கொ
ண்டவுழைவிழுகண்டருகுலமெய்ப் புலிப்பகைநீத்
திருப்பநின்றே, யேர்கொண்டதனித்தில்லைநடம்பு
ரியெயம்பெருமானையிறைஞ்சல்செய்வாம். (ங)

சிவகாமியம்மை.

வன்னிகரம்வளர்வுநற்பணிபயிலவருவார்க்கு
ச்சுவிர்க்கமீந்து, பன்னுதுதன்மதியடியார் பரிபுரங்
கொண்டெழிற்கனிமெல்லிதழியாரப், பொன்னணு
குமலரவைசேர்ந்திசைகொளரிமறையோதி புரிந்து
தாழ்த், தன்னையிடத்திருத்துபரம்பொருளைநிகரு
மையம்மைசரணிற்றாழ்வாம். (ச)

விநாயகக்கடவுள்.

கற்றைநெடுஞ்சடாமவுலிப்பிறையுமொருதன்
கோடுங்கரத்திற்சேர்த்தி, மற்றைநிறைமதிபாக்கிம

* பையரவல்குலம்மை என்பதும் தேனிதிருநாமம்.

அவிகந்நுவல்லபைதன்வடிவுபூத்த, நெற்றிநிகர்த்த
மைபன்றி யழகொழுகுதிருமுகத்தை நிகர்ப்புநைய
ம், பெற்றமழகளிற்றைமனச்சேவகத்தினி றுவியிட
ர்ப்பிறவிதீர்ப்பாம். (கு)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

நான்குமுகன்றொழுமைந்துமுகனீன்றவாறுமு
கநாதன்றன்னை, வான்குலவுமொருகடவுள்யானையி
ன்பாகனைப்புனத்துவடிவுகூர்ந்த, மான்குலகவேங்
கையுருவெடுத்தானை யசுரர்குலமாய்த்துப்பேய்கட்,
கூன் குருதியொடுமளவிப்புதுவிருந்திட்டானை நம
துள்ளத்துள்ளவைப்பாம். (கூ)

திருநந்திதேவர்-வேறு.

பாக்குலங்கள்பழிச்சுமைநெஞ்சமும்
வாக்குமங்கைவடிவுநிகர்த்தொளி
தேக்கும்வெள்ளிச்சிலம்புடனெம்மையுங்
காக்குநந்திகழறொழுதேத்துவாம். (எ)

காரைக்காலம்மையார்.

கிடந்துகண்களிற்கேட்குமவன்புக
லடைந்தகைகொடுயிர்ப்பவனத்தன்வாழ்
வடந்தயங்குவனத்திறற்றலையின
னடந்தவம்மைபதமலர்நண்ணுவாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

அங்கமானதணங்கினுமேம்படு
மங்கையாகப்படைத்துமகளெனப்

சு

திருக்கூவப்புராணம்.

பங்கயாதனன்வெள்குறப்பார்த்தருள்
பொங்குஞானசம்பந்தனைப்போற்றுவாம். (கூ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

மருக்குலாவுமறைவனத்தொன்றிய
திருக்கபாடந்திறந்தசொல்வேந்தனை
யருட்குலாவுமறிவினைமூடிய
விருட்கபாடந்திறக்கவுமேத்துவாம். (கூ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சுன்னுகாமங்கழன்மிலர்தம்முரு
வென்றுமோர்வரிதென்றிருப்போன்றனை
யன்றுதூதுவனாகவரிவைபாற்
சென்றுவாவென்றநீரனைவாழ்த்துவாம். (கூ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

இன்பமாணிக்கவாசகனென்னுமோர்
மன்பெரும்பெயரியாரும்வழங்குறத்
தன்பெயர்க்கொடையோடுதரித்தபே
ரன்பன்றன்னையகத்துளிருத்துவாம். (கூ)

அவையடக்கம் - வேறு.

மூதறிவாளருமறிவின்மூகரு
மோதுறுநடுநிலையோருஞ்சொற்பொருட்
டதுரைப்பதற்கொருசெயலுங்கண்டிலே
தைவினென்கவிகழிவின்ருகுமால். (கூ)

தூல்வந்தவழி - வேறு.

காவிநேர்விழிமங்கைபங்கினனிசைக்காந்த
மேவுமாசனற்குமாரசங்கீதையில்விரித்த
தாவில்காளிகாகாண்டமென்கடற்புகழ்தன்னிற்
கூவநீர்மையுட்கொண்டயான்கூறுவன்றமிழால். ()

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௪௬.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

சீதவம்புலாமலர்க்கொழிநானிலந்திகழும்
பாதவம்புதலாதியவளமெலாம்பயின்ற
தாதவம்பனிமழையொலிக்குடைந்திடாதமர்ந்து
மாதவம்புரிவோர்க்கிடநைமிசவனமே. (௧)

பொன்னுலாமலர்க்கற்பகாடவிநிழற்போக
மின்னலாமெனவெறுத்திந்தவனத்திடையின்ப
மன்னயான்புகவருளெனவிசனைமகவா [போர்
ஹன்னிவேண்டுவெனனிலதன்சிறப்பெவருரைப்

வந்ததேதடிணவாவிமற்றாஹுணமறுத்துச்
சந்தயோகிகள்போன்றுபோகிகளுறத்தமது
புந்திபோம்விரிவொடுக்கியேபொறிப்பணமடக்கு
முந்துபோகிகள்போன்றியோகிகளுமுதுநிற்கான்.

எலியும்பாம்புமங்கதமுமஞ்ஞையுமிளமயிலு
 நலியுங்கோம்பியுமொருத்தலுமடங்கலு * நலியும்
 புலியுந்தாம்பெறுபகையொரீஇப்புணருமவ்வனத்தி
 மெலியும்பாவமுமறமுமேபகையன்றிவிரவா. [௯]

ஆதிமாலயன்மனத்தெழுமகந்தையையடக்க
 மீதுலாமழன்மயநெடுத்தம்பமிக்குயர்ந்த
 சோதிமாமரமுகிலதிற்குழ்தருநாமந்
 தீதிலாவகிமணிசிதறியபொறிச்சிவணும். (௧௦)

கரணநான்கையுங்கடந்தமுக்கட்பெருங்கடவுள்
 சரணவாரிசம்பற்றெனவடைந்ததாபதர்க்குத்
 தருணவேள்வியிற்பகைஞர்சாதித்திடப்பட்டாத
 வரணமாயதுநலந்தருநைமிசாரணியம். (௧௧)

பேரசோகமேயெனக்கொடுபிண்டிவினமதேவன்
 வீரவாளியாய்மலர்ந்துதுன்பங்களேவினாத
 கோரபாவமற்றப்பெயர்மெய்பெறக்குளிர்த்து
 வாரமாதவர்சோகநீத்திடமலர்வழங்கும். (௧௨)

அருந்தவம்பயின்மைப்புலக்குறும்பினையடர்த்துத்
 திருந்துநன்முனிவார்வனத்தொருதனித்திகிரி
 மரந்தயங்குவெண்குடைநிகர்மதிதனானம்பர் [௧௩]
 பொருந்துகின்னுழிக் காம்பெனும்பெயரினைப்புது.

* நவ்வி என்பது நவி என்றழைப்பது.

வேறு.

நெட்டிலைகொண்டுநிமிர்ந்தெழுதாழை
கிட்டியிணைந்துறுகின்றனதோகைப்
புட்டனையொக்குமிசைக்கதிர்ப்போது
நட்டிவரசெவ்வயினம்பியையொக்கும். (௯)

எரிபுனாகின்றவிளந்தளிர்மாவி
னருகுதநீனிமமார்தருபுன்னை
மருவுதல்செஞ்சடைவள்ளன்மருங்கு
தருமம்வளர்ப்பவடங்குதலொக்கும். (௧௦)

ஒன்றினொடொன்றிழையொண்கழைதம்மில்
வன்றழல்வந்துவளர்ந்தெழமீது
சென்றமர்மந்திதிடுக்கிடவிண்ணின்
மன்றனெடுத்தருவின்மிசைவாவும். (௧௧)

பாசிலைகொண்டுயர்ப்பாதவமென்பூ
மாசுறுமையர்மருங்கினுஞ்ஞத்தல்
கேசவனன்புகுடைத்தவர்மீது
விசுறுமொய்ம்மலர்மாரியின்மேவும். (௧௨)

வேறு.

இத்தகைநலம்பெற்றுள்ளவெழிற்றுவனத்தின்
மேய, மெய்த்தவர்புலன்களைந்தும்விரவுறுமனமு
மீட்டு, முத்தலையெஃகமேந்துமுதற்பெருங்கடவு
டன்பா, லுய்த்தவருலகவாழ்வை யொருபொருளா
கக்கொள்ளார். (௧௩)

அ

திருக்கூவப்புராணம்.

உலகினர் செல்வநந்தலுரைப்பொருளிரண்டுங்
கோட, விலகுவிண்மதியங்காட்டவென்றுமோர்த
கைத்தாய்ச்சேறல், விலகுதஞ்செல்வமெங்கள்விழு
ப்பொருளாயவண்ண, லலகிச்செஞ்சோதிப்பின்ன
லணிமதியுணர்த்தவாழ்வார். (கச)

ஆனபுகொண்டருஞ்சிவத்தோடயர்ந்தனுப
வித்திருக்கு, மின்பமுமுத்தியன்றென்றிகந்துறந்
துடையமேலோர், துன்பமிக்கெய்துமின்னிற்றொ
லைந்துபோஞ்சிற்றின்பத்திற், தன்பரிவறத்துறத்த
ல்சாற்றவேண்டுவதுமுண்டோ. (கரு)

சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ச்சிறுததற்கரிய
கூந்தல், வேயமர்வலயப்பொற்றோள்வெற்புறழ்கு
வவுக்கொங்கை, யாயிழைமகளிர்நெய்த்தணையினு
வரையின்ற, தாயெனக்கருதுநீரார்தபனியமோட்டி.
ம்காண்பார். (கக)

பற்றிகலிலாதஞானப்பண்பினர்நட்டார்ப்பே
ண, மற்றவர்க்கெலுக்கவுன்னில்லமெய்த்தலுத்தி
ன்மேலோர், முற்றுமின்பதுன்பமுன்புளதொட
ர்புடற்கென், தற்றமின்மகிழ்ச்சிவாட்டமகன்றநற்
றுணிவின்மிக்கார். (கங)

கண்டிகைக்கலனுநீற்றுக்களபமுப்பொவிந்தயா
க்கை, * மண்டிதர்சடிவக்கற்றைமவுலையர்நிறைந்த

* மண்டிதர் - அலங்காரமுடையவர்.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

சு

தெண்ணீர்க்குண்டுகைதண்டுதாங்குகையினர்குன்
றவில்லி, புண்டரீகத்தாட்கன்புபொருந்தியமனத்த
ர்மாதோ. (கஅ)

கண்புனறுளிப்பநெஞ்சங்கரைந்துகமயிர்பொ
டிப்பத், தண்புனறரித்தவேணித்தம்பிரான்பூசை
செய்வார், பண்பயின்மறைகண்கின்பயத்தவாம
ஞ்செழுத்து, நண்புடன்பகருகின்றநாவர்முக்குத்
தந்தீர்ந்தார். (கஆ)

வேதன்மாறமையுமன்னூர்வியன்பதந்தமையுங்
கொள்ளா, ராதிநாயகனெம்மீசனருளினுலவர்தஞ்
செய்கை, யானுமோர்நிரணந்தன்னையிற்றிடநிறு
வவல்லா, ரோதுறுதுநிறிந்தைக்கணுவகையும்வெ
றுப்புமில்லார். (உ௦)

ஆதரவின்சொற்றாய்மையருணெறியொழுக்க
மெய்ம்மை, மேதகவுடையர்திமைவிரகம்பொய்யா
சைகோபங், காதரவிலர்வேதார்த்தக்கருத்துணர்பெ
ரியர்செம்பொற், புதரவில்லிதானம்புகுந்துறைஞ்சு
தற்குநேயர். (உ௧)

வேறு.

இப்பெருமுனிவர்தம்முண்முன்பொருநாளிரு
ந்தவக்காசிபன்வசிட்டன், றுப்புறழ்சடிலக்கெனத
மன்பாரத்துவசன்கண்ணுவன்சவுனகனே, மெய்ப்
புலத்தியன்ற்சனகனாதன்வான்மீகன்சாதாதபனா

தி,யொப்பிலரநேகர் குழுமியவ்வனத்தினொருபுடை.
வந்துவீற்றிருந்தார். (உ.உ)

இருந்தவர்சன்னசாகரங்கடத்தற்கிணையதும்
பரசிவகதியிற், பொருந்தினர்க்கன்றியரிதெனத்தம
துபுந்திகொண்டனைவருமதுதான், வருந்திமுயல்
வதெந்நெறியென்னுமற்றதையாய்ந்தனருசாவ, வ
ருந்ததிகொழுநன்முதுக்குறைவதனாலடிகள்கேண்
மின்களென்றவைவான். (உ.ந.)

வேறு.

எவ்வகைப்பொருள்களுமீயவல்லது
செவ்வியதவமதேதெரியின்வேறிலை
யிவ்வுலகினிலஃதியற்றுக்கின்றதே
யுவ்வுடலெடுத்தபேருறுதியென்பவே. (உ.ச)

தவத்தினிலமர்புரிசமனைவல்லலாந்
தவத்தினிலெழுசுடறமையுமுண்ணலாந்
தவத்தினில்வடவரைகளைந்துதாங்கலாந்
தவத்தினிலனலமுந்தரிக்கலாகுமே. (உ.ந)

நன்றிகொடவத்திலைம்பூதநல்கவுந்
துன்றியவுயிர்த்தொகைதோற்றுவிப்பவு
† மன்றியவுலகுயிரடவுநண்ணினர்க்
கொன்றருள்புரியவுமொருங்கினய்துமால். (உ.சு)

அண்டமும்பொருள்களுமடங்குபேருருக்
கொண்டிடவனுவெனக்குறுகவாழ்புனல்

† அன்றுதல் - பகைத்தல்.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

கக

விண் டலன் மிசைச்செலவிளிவி லாதுற
வெண்டவமன்றியாது தவவல்லதே. (௨௭)

பொன்றணிமார்பகப்புனிதனாதிபை
நின் றுழிதவத்தினுனினைந்தழைத்திட
லன்றியுமவர்க்கரிதாயவெள்ளியங்
குன்றிழைசரணமுங்குறுகலாகுமால். (௨௮)

ஆதவினொப்புயர்வகன் றுதன்னைநேர்
மாதவமேசெயும்வழக்கமாமென
வோதினன் வசிட்டனங்குணர்ந்தநின்றசா
தாதபனினையனசாற்றன்மேயினுன். (௨௯)

வேறு.

தருமமேயினையில்பொருடனாயிடைத்தகைசா
லொருமையின்பினைபுதவிவிண்ணுலகினுமுடன் போ
யருமையின்பமுய்த்தந்தகற்செறுமெனி லறமே
யிருமையுந்துணையாகுவதன்றிமற்றில்லை. (௩௦)

புகழுங்கல்லியஞ்செல்வமும்வீரமும்பொளிவு
மகிழுங்கோலமுமொழுக்கமும் விழுப்பமும்வழங்கி
யிகழம்பாவமும்பழியுநீத்தரனுமையிடத்திற்
றிகழும்பூதனாயவாருள் செய்யவுஞ்செய்யும். (௩௧)

ஏற்றின்மேல்வருமெந்தைதன்னெழினுருவறமா
மாற்றிலன்னதேயாற்றுகவென்றவனறைய
நீற்றின்மேனியிற்கண்டுகைமரலைகணிரம்ப
வீற்றிருந்திடுங்கவுதமனினையனனிளம்பும். (௩௨)

மனைகடோறுமுற்றிரந்திடுகபாலியுண்மகிழ
வனகமால்விடைபூர்ந்துவந்தெளிநிலி லருளக்
சனைகருங்கடலுலகினிற்செய்வனுகருகின்
வினைகடர்ந்திடுதானமேயன்றிவேறுளதோ. (௩௩)

அரியவாகியகலைகன்யாவையும்பயிலறிஞர்
பெரியமாதவருயர்தருகுலத்திடைப்பிறந்தோ
ருரியதானியைப்புகழ்ந்தனருவரவ்வளவோ
தரியலார்களுமுறவுசெய்தவன்புடைசார்வார். ()

குழும்வான்முகிலெனப்பயன்ஹாக்குறா தனிப்பொன்
பாழிமாபுகழ்ப்படலைபோப்பரந்திடுமுலக்
ரோமுமாமயன்மான்முதலிமையவர்தமிற்றும்
வாழுமேம்பதமனையெனவாக்குறமலைவார். (௩௪)

இகத்தினன்கொடைப்பெருமையையறிந்து
ளோரில்லென்,மகத்தினுமழுமுரைசெயாரவாரிதா
கத், தொகுத்தவொர்பொருணல்குவொன்பதென்
றுணிந்து, மிகுத்தவாவியுங்கொடுப்பரால்வெண்டு
முன்னிரும்பி. (௩௫)

புஷ்யிவின் கொடையில்லவன்றோற்றத்தின்பொ
லிவு, கவிர்மலர்ந்துடற்கொப்பெனக்கழலுவரதனா,
லவிர்பெரும்புகழ்க் கொடையதேயதிகமென்றழை
ந்தான், சனிதருஞ்சடைக்கொளதமன்காசிபன்சாற்
றும். (௩௬)

உவமந்தீர்ந்துவாய்மையொன்றேயுறினுலகிற் [ப்
மவமுந்தானமுமொருங்குறச் செய்தவிற்றலையாய்
பவமகன்றுநான்மறைமுடிவாகியபரம
சிவனாரும்பதம்பெலும்படியுயர்த்திடுந்தெரியின். ()
இரவிவாண்மதியுதித்தொடுங்குதலொலியியங்கல்
பரவைதானிகவாதுமல்பயோதரம்பொழிதல்
கருவினாடுவந்தமர்தல்பின்னோற்றுதல்காயத்
தருவமாமுயிர்நிற்குதல்வாய்மையினன்னோ. (௩௩௬)

மன்னனாகியிவ்வுலகெலாம்புரந்துடவரினா, மி
ன்னனாழந்துடலம்விட்டிறந்திடவரினும், பன்
னும்வாய்மையிற்மிதழ்ந்திடாதொழிகனிப்பவம்போ
ய், மின்னுலாஞ்சடையெம்பிரான்பதம்புகவேண்
டின. (௪௦)

என்னுகாசிபமுனிவரன்வாய்மையினியல்பை
யொன்றவேவிரித்தருந்தவர்தங்குளொடுரைப்ப
வன்னுசார்ந்துமும்பரத்துவசப்பெயரறிஞன்
குன்றுபோலுயர்குணத்தினீர்கேண்மெனக்கூறும்.
விண்ணுளொர்தமக்கவியுணமகிழ்தரவினோத்து
மண்ணினாருயிர்க்கெழிவினொண்ணுணவினைவழங்கி
யெண்ணிலெவ்வுலகிற்குமின்பிந்துநற்றூனம்.
புண்ணியந்தவம்வளர்த்தலான்யாகமேபொருளாம்
வேறு.

இரதிகொண்கனெழிலுருவட்டவன்
பெரிதுமுன்மகிழ்பெற்றிடச்செய்வது

கருதிசொன்மகமென்றவன்சொற்றிடக்
கருதிமற்றொன்றுகண்ணுவன்சுறுவான். ()

இல்லொழுக்கமியைந்துபிதிர்க்கிட
னெல்லும்வண்ணமுஞ்நிமரபுளார்
செல்லும்வந்தையத்தாய்சிந்துவான்
வல்லமக்கட்பெறற்கிணைமற்றிலை. (சுச)

மெத்துகின்றவிழுமியசீர்த்தியோ
டெய்த்தலின்றியிருமையின்புந்தரும்
புத்திரம்பெறும்புண்ணியவாழ்க்கைதா
னத்தவத்தினுமரற்றச்சிறந்ததே. (சுந)

என்றுநன்மகப்பேற்றையினிதெனக்
கன்றுநற்றவக்கண்ணுவன்சொற்றிடக்
கொன்றையஞ்சடைக்கூத்தனைப்போற்றியோ
ரொன்றுமெய்த்துருவாசனாசெய்வான். ()

உறவுதந்தையொண்ணொடிமாதாரர்
சிறுவர்வண்புனிசெல்வம்பெரும்புகழ்
பிறவினும்படுமாசைபிரிந்தமெய்த்
துறவினல்லதுதுன்பமகலுமோ. (சுஎ)

வேறு.

எட்டுறுங்காலையினெஞ்செய்வுழிக்
கூட்டலிற்றுயரினைக்குறுகுஞ்சுற்றமும்
வாட்டிடும்பகைஞராம்வகைசெய்வித்தலின்
வேட்டிடும்வெறுக்கையவெறுக்கையின்பமே. ()

கொடுங்கனன்மதுவிடங்குறுகிணுண்டிழற்
சுடுங்கருத்தழித்திடுந்தொலைவுசெய்யுமாற்
கடுந்துயர்க்காமமோகருதினன்னசெய்
திடும்பிணுந்தொடர்ந்துவெந்நிரயத்திட்டிடும். ()

ஆதலிற் பெண்மயக்காதிநீங்கியே
தீதறத்துறந்திடுமரியசெய்கையே
மேதகக்கதியினில்விடுமென்றேறுதினான்
மாதவத்துயர்நுருவாசமாமுனி. (௫௦)

இனையனவீற்றுவிற்றியம்பிமாதவர்
வினையறுநன்னெறிதெரியும்வேலையி
னனையவர்தவமுருவாகிநண்ணல்போற்
றுனியிறவாயிடைச்சூதன்றேறன்றினான். (௫௧)

கண்டிகைவடமுரங்கவினநீற்றொளிர்
புண்டரதுதன்மிசைப்பொலியவங்கையிற்
மண்டொடுகமண்டலந்தாங்கிவந்திட
வண்டவர்சூதனல்வரவுகண்டனர். (௫௨)

பொருக்கெனவெதுர்கொடுபோற்றிக்கொண்டுசென்
றுருக்கிளராதனமுதவியையனீ
யிருக்கெனவாயிடையிருத்திமாதவ
ரருக்கியமுதலனவளித்துக்கூறுவார். (௫௩)

துய்யமெய்க்கதிபெறுஞ்சூழ்ச்சியாய்ந்நியா
மையமுற்றிருந்துழியடிசில்வேட்கையான்

மையலுற்றமுங்குவோர்மாட்டுமூரல்கொண்
டொய்யெனத்தரவருபவரினுற்றனை. (ரு௯)

தொல்லைபம்புராணநூற்றொகுதியாவையும்
வல்லநன்முனிவரின்வரவினுய்ந்தன
நல்லவர்தாம்பெறுநலத்தகல்விபுஞ்
செல்வமும்யாவருஞ்சிறப்பிற் பெற்றவாம். (ரு௫)

வாதாரயணமுனிவரையொத்தமெய்ப்
போதநாயகவருட்பொழிபுஞ்செம்முகச்
சூதமாதவவினைத்தொடர்புபோய்ச்சிவன்
பாததாமரைபெலும்பரிசுகூறென்றார். (ரு௬)

வேறு.

என்றலுமுவகைநெஞ்சத்தெழுந்திடச்சூதனீர்
வே, நென்னெருபொருளுமுன்னுதுலப்புருமுத்தி
யெய்தக், கன்றினீரதனும்பாற்கண்னுதலருள்ப
திந்த, தின்னுமையடைந்தியானுமுய்ந்தனனென்று
சொல்வான். (ரு௭)

ஆரியதாம்விச்சைமூவாறவைமறைநார்காற
ங்கங், கருமனானங்கன்சொன்னான்மிருதிகாந்தருவ
ம்வின்னூல், பாதம்வாகடம்புராணம்பகருநன்னி
யாயமென்ன, விரிதருமிவற்றுட்கீர்சால்புராணமே
மேலதாகும். (ரு௮)

பன்னுமப்புராணமீரொன்பானெனும்பாகுபா
ட்டான், முன்னுதுதுலைமைக்கேற்பமுக்கணெம்பி

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

கள்

ராற்கீராந்து, சென்னிகர்ப்பவற்குநான்குதிசைமு
கற்கிரண்டுசெங்கேழ், துன்னுறுத் கனலியென்பேர்
ச்சுடர்களுக்கொவ்வொன்றாமே. (ருக)

அனையவற்றதுகமெந்தையமலமாக்கதையிரை
ந்து, நனிசிறப்பவற்றுட்சாந்தமதனிணுணலத்ததம்
மா, தனிவருசனற்குமாரசங்கிதையதனுட்சால, வி
னியதுகாளிகாண்டமென்பர்மூதறிவின்மேலோர்.

அன்னதில்வியாதனெங்கோனருளிஞற்றமியே
ன்கேட்பத், தன்னிகரிலாதமுத்திசார்ந்துடற்கேசு
தன்னை, முன்னமங்குரைத்தானன்னுன்மொழிந்த
வாறுமக்கியானும், பன்னுவனுடம்பெடுத்தபயன்
பெறுமுனிவிர்கேண்மின். (சுக)

இச்சிதைப்பவங்கணிங்கியிணையிலாமுத்தியெ
ய்தன், மெய்ச்சிவஞானத்தன்றிவேலுளகருமத்தா
கா, தச்சிவஞானம்பெற்றேராயனதுகற்பவிற்பிற்த்,
சச்சிதானந்தமுத்திசார்குவொன்பமாதோ. (சுஉ)

பிறைமுடிக்கின்றமுக்கட்பிரான்றிருத்தலங்க
டம்மி, லறமுடிப்பவர்த்துரந்தோரறிந்துமஞ்ஞான
பாவத், துறைமுடிக்கிற்போரோனுந்துரிசெலாமெளி
தினீற்று, மறைமுடிக்கரியஞானமன்னிமெய்க்கதி
யிற்சேர்வார். (சுந)

† கனலியென்பேர்ச்சுடர்கள்-அக்கினி, சூரியன் என்பவர்.

வலியுகமலமெய்ஞ்ஞானமருவிடவேண் டிற்சார்
ந்த, புலியுகளத்தாள்போற்றப்பொதுநடம் புரிவோ
ன்றானங், கலியுகமதனிற்சாலக்கிந்துறவே வண்டும்
பாம்பி, னெனியுகனை மிசப்பேரிருந்தவவனத் தீரொன்
றான்.

(கூச)

சூதமாமுனிவனின்னசொற்றிடவுவகைகூத்து
த், தீதிலாமுனிவமுத்திசிவனிடமனிக்குமென்றாய்,
வாதராயணன்மலர்த்தாண் மருவுமாணக்கூர்தம்மு,
கீளாதியாலுயர்ந்தோய்சொல்வதொன்றுளதென்று
சொல்வார்.

(கூரு)

தண்ணிலாமலர்ந்தவேணித்தாணுவமுமையுந்
தங்கள், கண்ணுலாமக்களோடுங்கயிலைபோலிருப்ப
தாகி, யெண்ணிலாவமரர்வேள்வியிழையபன்முரா
நியென்று, முண்ணிலாவுவகையோடுமுவர்த்தொ
ழுதமர்வதாகி.

(கூசு)

அளப்பருமனந்தகோடியமலமெய்தலங்கடோ
துங், கொளப்படுபயன்கண்முற்றுமெனினிற்சொ
டுப்பதேயாய்த், தளப்பதுமத்துமேலோனந்தினுந்
ந்தாதாகி, யுளப்படுபோகமுத்தியொருங்குமவுதவு
ஞ்சீர்த்தாய்.

(கூஎ)

கங்கையாறுகளின்மிக்ககாமருபுனிததீர்த்தந்,த
ங்குவதாகியுன்னிற் சாற்றிடிவ்வினவிற்செங்கேகழ்ப்,
பங்கயன்மாயோனெம்மான்பதந்தரவல்லதாகி, யி
ங்கொருதலத்தையையியம்புதியெங்கட்கென்றார்.

திருத்தலச்சருக்கம்.

கக

என்றவருரைத்தலோடுமெழுந்தபேருவகைபொங்கக், குன்றவிற்கோலத்தெம்மான்ஃகவரங்குருதியுள்ளங், கன்றுளுமன்னைநெஞ்சிற்கரைந்துகமயிர் பொடிப்ப, மென்றுளிவிழியரும்பவிதிர்விதிர்த்திணையசொல்வான். (கக)

அருந்தவமுனிகணீவிரதைந்தனமுழுதும்பெற்ற, பெருந்தலமுளதொன்றம்மவதனதுபெருமை தன்னைப், பரந்திடுமுகங்கள்கோடிபஃறலையவப்புத்தே, ளிருந்துரைப்பினுமடங்காதுபான்சிறிதறிந்த சொல்கேன். (க௦)

நைமிசாரணியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-அக.

திருத்தலச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

பண்டுளமுத்தலைபறியமெய்க்குதி
கண்டிடவனைவருங்கணகமேருஃகோ
தண்டமண்டிதருறுதலத்தைச்சூழ்தரு
தொண்டைநன்னாட்டணிதொகுத்துக்கூறுவாம்
* கூடுவாஃ என்னும் வடமொழி - கூவரம் எனத்
தற்பவமாயிற்று.

ஃகோதண்டமண்டிதர்-விழ்கோலநாதர்.

வேறு.

வாய்த்தகர்புனற்சாடியின்வெண்படாம்வயங்குத்
தோய்த்துவான்மகன்கருமைகூர்நுகில் தாவி ரித்துப்
போர்த்ததாமெனமிளிர்த்தருதவளவண்புயல்க
ணீத்தவாரிதிபடிந்நுகார்நிமமொடுபரந்த. (௨)

விண்னுலாவியபுழைக்கைபோன் முகிலினமேனி.
கண்னுலாவியசூல்வளைநித்திலங்கராயிற்
றண்னுலாவியவலையெறிசலநூநீர்முகந்த
மண்னுலாவியம்தகரிபோன்மெனவந்த. (௩)

வேறு.

சிந்தூரந்திருத்தென்கயிலாயம்வா
மெந்தைதன்முடிக்கீர்ப்புனலாட்டல்போ
னந்தியம்பெருநாகச்சிகரிமேல்
வந்துநின்னுமழைமுகில்பெய்தவே. (௪)

கோடுகொண்டயர்குன்றிநுநின்னுநீர்
மாடுதுன்னுமணியொடிழிந்திட
லாடுமங்கதமண்ணன்முடியைவிட்
டோடுகின்றவியல்பினையொத்ததே. (௫)

கடியமன்னர்கவர்ந்துகொண்டேகியே
விடின்விராந்துதம்விழ்நகர்செல்பவர்
படியதென்னப்பயோதாம்பெய்புன
னெடியமைக்கடனேடிநடந்ததே. (௬)

திருத்தலச்சுருக்கம்.

உக

காரடைந்துகாராவினமுதினைச்
சீரடைந்தசிலம்பிற்பொழிதலு
மேரடைந்தபாலாறென்றொருபெரும்
பேரடைந்துபுவிபிற்பெயர்ந்ததே.

(எ)

மெலியர்மேவும்வியன்சிறைநீக்குபு
வலியர்வந்துமீட்டேகுதன்மானவே
யொலிகொணீத்தமொண்கோடுடைத்தொல்லையிற்
பொலியும்வாவிநன்னீர்கொடுபொருமால்.

(அ)

வானமேயவலிகெழு கோளரா
வானவீர்க்குநொன்னவங்காந்திடக்
கானமோடிக்கடுந்திரையாலெடுத்
தேனமாமருப்பெற்றுமநீத்தமே.

(க)

சுலவிரும்புனற்றொண்டைநன்னாட்டிணி
னிலவளங்கணிரப்புவதன்றியும்
புலனிலங்குபுதுமணியாதிய
மலைவளங்களுந்தந்திடவந்ததே.

(க0)

குங்குமங்கலந்தோர்புறங்கூர்ஞ்சுனை
தங்கிநின்றறுந்தாதனைந்தோர்புறம்
பொங்குதண்புனல்பொதுவதொண்மலை
மங்கைபாதிமணந்தவர்ப்பொன்றதே.

(கக)

வில்லிருந்திரைவின்னாண் குறுக்கிடு
வல்லியொண்கணைசெவ்விகின்வந்ததா

எல்லிநன் முகையாக்கொடுவேலையோ
டொல்லும்வெஞ்சமர்க்குற்றிடல்போன்றதே. ()

பெண்ணைசாய்த்துப்பெருக்காகவேரியி
னண்ணியோதிமநன்குறவைகைசேர்ந்
தெண்ணுகம்பையிபைந்நும்ணித்திரண்
மண்ணியேகும்வளங்கெழுபாலியே. (கந.)
வேறு.

சிலம்படிமருவிச்சந்தத்திலகமுன்னெற்றிடிட்
டுப், பொலங்கொடியிடைஞ்சூழ்காஞ்சிபொருந்துமெ
ன்னகின்மேலார, மிலங்குறவளைகைசேர்ந்திரத்
தினப்பணிதாங்காவுற், பலம்பயிலளகமோடும்பா
ளியாமடந்தைபோந்தாள். (கச.)

சேட்டிளவாளைதாக்கத்தெங்கிளநீர்மார்த்தாண்
டன், பூட்டுவெம்பரித்தேர்காநும்விசையினிற்போ
தத்தெண்ணீர், வேட்டவணிநுந்தபாகன்வினாவி
னிற்பற்றியுண்ணு, மூட்டுமூழெங்குற்றாவுமனைவர்
க்குமூட்டிடாதோ. (கரு.)

துருக்கமுநறியசந்துஞ்சுடர்கெழுமணியுமுத்
து, மருக்கிளர்மலருந்தாங்கிமதமுமிழ்கரிமேற்கொ
ண்டு, பெருக்கமுற்றளவின்மாக்கள்பரவப்பேரியா
ற்றுவேந்து, பொருக்கெனக்கடலோர்காதமெதிர்பு
குந்தழைப்பப்போமால். (கக.)

நண்ணியபுறத்துமரசோடாடியநரர்க்குமற்றை,
யுண்ணிகழ் மனத்தழுக்கு மொருங்குடன் றீரும்வ
ண்ண, மண்ணுபுமறித்து நண்ணுவகைபுரிந்தமலந
ல்கும், புண்ணியதீர்த்தம்பாலியல்லதுபுவிபின்யா
தோ. (௧௭)

தன்னையாதரவிற்கண்டோர்தங்கட்காதனமா
ய்நல்கப், பொன்னிதழ்க்கமலப்போதும்பொருந்தி
யாடுநர்கடாங்க, வந்நிலையளிப்பச்சங்குமடுத்துவந்
துட்கொண்டோர்கள், பன்னகமணிதற்கீயப்பரித்
தொழுகுதுமநீத்தம். (௧௮)

பொய்கையுங்கிடங்குங்காவும்புகுந்துலாம்பா
லிந்ததஞ், செய்களின் மள்ளார்ப்பச்சிரமொராயி
ரம்பெற்றீசன், வைகுமொண்கயிலைநண்ணிவலம்பு
ரிழுழ்க்குங்கம்பன், கைகளினிமிரும்பாங்கர்க்கால்
களினிவந்துசெல்லும். (௧௯)

தேஞ்சிலம்பெழுந்தபாலித்தென்புனல்பரவ
மள்ளர், தாஞ்சிலம்பியமோடார்த்துத்தலைத்தலைக்
குழுமிச்செய்க்க, ணஞ்சிலம்பகடுபூட்டிநல்லெழின்
மாதர்தங்காற், பூஞ்சிலம்பெனச்சால்கீறிப்புடைப
ரந்துழுவாரன்றே. (௨௦)

அந்தகனிவருமூர்தியன்னவெம்பகட்டோர்பூட்
டி, புந்தியங்குரப்பிமள்ளருமும்பணையெகினஞ்சங்

உசு

திருக்கூவப்புராணம்.

கைத், தந்திடுமண்டமென்னச்சடக்கெனவெடுத்து
வான்போய், நந்தெனவிடுப்பவீழ்வநளிர்மதிதவறி
ற்றொக்கும்.

(உசு)

சுரும்பினமிரியல்போகத்தொத்திழக்கமலச்செ
ப்பு, ணிரம்புகட்கைம்மடுத்துநிறையவுண்டெழு
ந்துமள்ளர், வரும்புனமேக்கியான்றவயலுமுதலோந்
தசேறு, பரம்படித்திழுதுசெய்துபறித்தநாறெங்கு
நட்டார்.

(உஉ)

களைகளைவிப்பமள்ளர்கருதித்தம்மாதர்ப்பாரா
வினையமிர்தன்னீர்நாங்கள்விழியிதழ்வதனமோடு
முளரியொண்குமுதலீலமுரணிநிற்றின்றவென்ன
வளைகலித்திடவேரோடுமற்றவைகளைதல்செய்வார்.

வேறு.

முற்றிடுநளிர்மதிமுகத்துழத்திய
ருற்றிடவயலினெம்முறையிற்கண்களான்
மற்றெமையிகவினோர்வருதலென்னென
வெற்றிடுமறிந்திடவெழுந்தசேல்களே.

(உசு)

முண்டகநறைமலர்மொய்த்தபாங்கரி
லொண்டொடிமார்திருவுருவமெண்ணில
கொண்டவைதொறுமரீஇக்குதித்துநின்றென
மண்டுறுபெரும்புனல்வயற்கணிற்பரால்.

(உரு)

அலைபுனற்றண்பணையகத்துச்செந்நெலே
ரிலைபுடைவளைவுறவீரம்பகங்கதிர்

நிலைபெறவெழுந்துமேனிமிர்ந்துதோன்றுவ
கொலைமதகரியினங்குசங்குள்போன்றவே. (௨௬)

உண்ணியவந்துறுநாராயோடமே
னண்ணியவாளைபாய்நலத்தபண்ணையிற்
பண்ணியபயிர்பெரும்பாவிநாட்டுளார்
புண்ணியந்தெரிவுறவினோந்தபொற்பினால். (௨௭)

மேனிமிர்பைஞ்சுருள்விரித்தசாலிகள்
பானிதைதருங்கதிர்பழுத்தகண்ணுறீஇக்
கூனிரும்பினைக்கரங்கொண்டரிந்தரோ
வானகடுரிஞ்சுபோர்வகுப்பர்மள்ளர்கள். (௨௮)

எர்ங்கதிர்வாள்கொடேயீர்வர்வீக்கிமெய்
வெர்க்கவங்கெடுத்துராய்விழ்த்துயெற்றுவர்
சூர்க்கரும்பகட்டினாற்றுவைப்பித்தார்ப்பராத்
போர்க்களம்புகுந்துபோர்புரிநன்மள்ளரே. (௨௯)

வேறுறும்பலாலநீத்துலவைமேவுழி
மாறரும்பதடிசுண்மாற்றிறெற்குவா
லாறினொன்றரையருக்களித்துமற்றவைங்
கூறுநல்லறங்குளிற்குலவச்செய்வரால். (௩௦)

வேறு.

பிரிந்தமடவாறளகங்குழைக்காதுவிழியதரம்பி
றங்குமுதல், பொருந்துகளமுலைபாணியுந்திமுழந்
தாள்கணைக்கால்புறந்தாள்வாவி, பரந்திடுசைவலம்

வள்ளைகயலாம்பற்றரளமணிபணி லங்கண்ணி, விரிந்
தமநாகழியலவன் வரால்கமடமினோருளம் விரும்ப
க்காட்டும், (ந.௬)

வானமெழுநிறைமதியந்தண்டகநாட்டரிவை
யர்தம்வதனம்போலா, தூனமுடனலமாவிப்பதாம
மாமலர்மலர்ந்தேயொப்பவிங்ஙன், றூனமர்வதென்
னுக்கென்றமுக்காறுமனத்தடையத்தடத்தவாவித்,
தேனவிழுமிதழக்கமலச்செழும்போதின் றனதழகை
ச்சிதைக்குமன்றே, (ந.௭)

வேறு.

தண்ணம்பாசடைதூன் னுபுசார்ந்தூன்
கண்ணகன்புனற்காமருபைந்தடம்
வண்ணவொண்குமுதங்கண்மலர்ந்தன
விண்ணின்வந்தெழுமின்றிரள்பொன்றேவ. ()

வாடுகின்றமருங்குல்வருத்தூபுண்
மூடுகின்றமுகிண்முலைமாதாரர்
பாடுகின்றகுமினுபரந்தெழ
வாடுகின்றனவம்புயவாவினே, (ந.௮)

வேறு.

வாவியம்புனல்குடையுமெல்லியர் மதர்மழைக்
கண், காவியென்றிதழ்குமுதமென்றானங்கமலப்,
பூவெதன்றிருட்குழலினமென்றுபல்பொறிவண், டா
வல்கொண்டு வந்தணைதரப்பொருக்கென வாழ்வார்.

கோட்டிரும்புனற்றடத்தினின்மூழ்கியேகுட-
ங்கை,காட்டிரின்மிரிந்தோடியவேதிமங்காண,வே-
ட்டிலங்கியகமலமென்றதனிடையிவரப்,பேட்டின-
ங்கணஞ்சமுங்குறவனிதையர்பிடிப்பார். (௩௬)

குடைந்துவாவிநீர்படியுமோர்குளிர்திமுகத்-
தி,யடைந்துதாமரைமுகத்தியையலைக்குமொன்ம-
யிலா,மடந்தையோராவல்குலைப்பிடிக்கும்வாரண-
ம்போ,னடந்தகோதையமடங்கலாமருங்குலா-
ணவியும். (௩௭)

நகரச்சிறப்பு.

இன்னவாகியவளங்கெழுதொண்டைநாடேமந்-
தன்னிலாமொளிர்தாரணியாமற்றுளதலங்கண்-
மன்னஞாங்கரிற்சூழ்தரவழத்தியமணியாக்-
கொன்னுலாநடுநாயகமாயதுகூவம். (௩௮)

வம்புமாமதயாணைகளிரண்டொருவயிரக்-
கம்பமேவுறக்கட்டுமையறங்களைக்காட்டுஞ்-
செம்பொன்மாமதிம்காஞ்சிதென்றிக்கினிற்றிகழ-
விம்பர்மேயனுதனக்கிணையிலர்தவக்கூவம். (௩௯)

தேங்குசோதிமாநவமணிபொன்கொடுசெய்த-
வொங்குகோபுரமாடமாளிகையொளிரவேரம்-
பாங்குசூழ்மதினமண்டபந்தெற்றிகள்பலவு-
மீங்குவாழ்தருமிந்திரனகொனவிலங்கும். (௪௦)

சோதிபெற்றவொன்பானெனுமணிகளுந் துவன்றி
மேதகப்பெருஞ்செய்குன்றுப்பலவிளங்கல்
பாதலத்தராவிறைசிரம்பரித்தபன்மகுடம்
பூதலத்துமேற்புறப்படத்தோன் துவபோலும். ()

திங்கள்வாணுதலரிவையர்நடுநிலைசெறியத்
துங்கமாகியமரகதச்சிகரிகடோன்றல்
பங்கயாதனப்பொறிபலமார்பகம்பயில
மங்குல்வான்முகடளவுநீண்முராரிகண்மாளும். ()

தெண்ணிலாவொளிர்மேனிலச்செக்கையின்மாதர்
நண்ணிராயகர்தங்கலைநெகிழ்த்திடநாணி
மண்ணிவாள்விடுபதுமராகப்பணிமறைத்து
வெண்ணிலாவிருள்பட்டிடநிலணிவிரிப்பார் (௪௩)

தருக்குமங்கலக்கடைத்தலைநொறுமணிதழைப்ப
நிரைக்குமொண்கழையரம்பைபூசுதயிவைநிகழ்த
லரக்குமெல்லிதழ்மாதர்தோடொடைகனத்தழகை
யிரக்கும்வண்ணம்வந்தேகடைகாக்குமாறேய்க்கும்

ஓதிமஞ்சினகரத்தயனிநுவிபேயுட்போ
யாதுயங்கழல்பணிந்துமீண்டிடுமுனங்கடைந்த
மாதர்நன்னடைவிழைந்துபின்சென்றிடவந்து
போதனங்கதுகண்டிலன்றேடியேபோகும். (௪௪)

முன்னனங்கன்மாட்டெய்துபூண்முலையினுட்கண்
மன்னுமைந்தர்தங்கரதல்கூர்மகளிராரோக்கி [௮]

யென்னை நம்மெதிர்தமியளாய்நேர்ந்தவளார்கொ
லென்னவங்கவருடுவர்விழைந்தனொன்று. (சுசு)

மருவுமாடவொழின்மிகுவடிவினைநாக்கிப்
பொருவின்மாரவேடனதுளம்பொருமலேவெள்கி
புருவமாயிவர்கண்முனமுற்றிடாதுயாமுன்
னருவமாயதுநன்மெனத்தேறியேயகல்வான் (சுஎ)

உள்ளமாதரங்கூரவின்சொற்புகன்றுதவும்.
வள்ளலாகியகூவமாரகருறைமார்தர்த் [ப்
தெள்ளநீர்மைகண்டைந்தருத்தேனுவொண்கிந்து
பள்ளமார்தருகருமுகிலினம்பயப்படுமால். (சுஅ)

மோகசாகரங்கடந்துதூற்கரைகண்டமுனிவர்
யாகசாலையினலும்புகைப்படலைகளெழுந்து [ன்
பாகசாதனன்பதம்பெயுபசும்பொன்மாளிகைப்பா
மேகசாலங்கண்மேருவைச்சூழ்ந்தெனமேவும். ()

தலவிசேடம்.

இனையதாகியகூவமார்தனிநகரிடத்து, முனிவ
ர்வானவர்கூழ்தரமுப்புரமுடிப்பான், புனிதனெகு
ழிக்கரிமுகுண்புகுந்து * கூவரத்தைத், தனியுலாங்
கரத்தொடித்தனன்செலவினைத்தடுத்தான். (ரு0)

* கூவரம் - ஏர்க்கால்; ஏர்க்காலோடு ஆரையும் அச்சை
யும் ஒருங்குசேர்த்து ஒடித்தனராகலின் ஆரையொடித்தனர்
அச்சையொடித்தனர் எனவும் வரும்.

ஆனகாலையினமர்தந்தாயர்கெடவாண்டு
ஞானநாயகன்றிரிபுரம்பொடிபடநகைத்து
வானநாடவர்வாழ்வுபெற்றுநீதிவழங்கிக்
கூனன்மேருவிற்பிடித்தமர்தேகாலமாய்நின்றான். ()

நின்றவாதுகூவரந்தனையொடித்துநிலையா
லன்னகூவரக்கினரொணும்பிள்ளையோடமரிற்
சென்றதாலுடன் * வயிரவாகாரையாந்தேவி [ன்.
யொன்றமேருகோதண்டமண்டிதொனவுழைந்தா
வேறு.

† காங்கேயன்வடுகன்றக்கத்தாதி ‡ கூர்மாண்டன்
காரி, யோங்குறுகாலச்செந்தியுருத்திரனாகே
சன், பூங்கமலத்தன்மாயோன்புரந்தரன்முனிவர்னி
ண்ணோர், தாங்களுமிறைவம்போற்றித்தங்கினர்கூ
வழ்தூர். (ருங்.)

என்றுமிககூவமேயவெந்தைதன்கலைகடம்மி
லொன்றினையாயிரங்கூறிட்டவற்றொன்றதாக
மன்றலங்கயிலைமன்னுமாங்கமர்மற்றுளொருந்
துன்றியதமதுதானந்துன்னுவதற்றேயாகும் (ருச)

அந்நகரத்தின்வந்தவமரர்கண்ணினை^{என்}மது^மதூ^{தீ}கால்க,
ஸிர்நிலவரைப்பிற் செர்த்தியிலங்குபோர்⁺ வேறுகொ

* வயிரவாகாரா - பயங்கரமானவுருவத்தையுடையவர்.

† காங்கேயன் என்பது-காங்கேயன் எனக்குறுகுகின்றது.

‡ கூர்மாண்டன் என்பது-கூர்மாண்டன் என்றாயிற்று.

ண்டு, முன்னுறுமுகங்கண்குமுறையினந்தணர்க
ண்மன்னர், தொன்னிதிவணிகர்தூயசூத்திரரொன்
னவாழ்வார்.

(௩௩)

அறந்தலைநிறலாற்பேரறிவினாற்கொடையால
ன்பான், மறந்தருகொலைகளாதிமாற்றலால்வாய்மை
ச்சொல்லா, னிறைந்தவிக்கலியுகத்துநிலைத்தீர்க்கு
வழுநூர்ச், சிறந்தவேளாளரானோர் தேவரென்றறி
யலாமால்.

(௩௪)

தளங்கமழ்கமலவாசச்சுரமுகன்கற்பவீற்றிற்,
யுளங்கிடவுலகமெல்லாந் தொலைக்குமப்பிரளயத்து
ம், வளங்கெழுவின்கோலத்தெம் வள்ளலார்க்குறுதி
யின்றால், விளங்கியகூவநீராவெள்ளங்கொண்டக
வாமோதான்.

(௩௫)

கயிலைகேதாரங்காசிகச்சிதென்மனாசோண,
சயிலமாசூர்காளத்திடம்பணைத்தில்லையாதி, யிய
லுறுதானந்தோறுமிருந்திறைபகர்வதெல்லாம், ப
யிலுமாதவர்வாழ்கூவப் பதிப்பெரும்புகழேயம்மா.

சுக்கநற்காசியாதிதலங்களினிழைத்தநீமை, முக்
கணெம்பெருமானேயமுழுதுறுங்கூவத்தெல்லை, பு
க்கவக்கணமேதீரும்போற்றுமந்நகரிற்செய்த, மிக்க
வெம்பவமவற்றால்வின்கூட்டப்படாதாலென்றும். ()

நடைவலம்வரலிருத்தனற்குகாதனம்வணக்கங்,
கிடைமொழிதுதித்தல்கேட்டல் கேள்வியுன்னுதறி

யான, மடை ஆயில் சமாதிசெய்கையான் ஞெழிவே
கக்கல்கொன்றைச், சடையனை நாடலாகுந்தனைநிகர்
கூவத்தன்றே. (௪௪௦)

சீருறுமிணையில்கூவச்செழுநகரிடத்துமேலி
பேராணுவளவியத்துமோரமேன்மேலோங்கி
மேருவின்வளருமன்னமேருவிற்செய்தநீமை
நேராணுவதனிஞைப்தாய்நீறுபட்டழிபுறமாதே. ()

வேலு.

மைந்தரையன்னையமாதரையாவைத்
தந்தையயந்தணர்தம்மைவதைத்த
வந்தமில்பாதகராபிணுமெல்லை
வந்திடினநகர்வண்கதிநல்கும். (௪௪௧)

பன்றியங்குள்பதாயுதநாய்மா
வன்றில்குரங்கொடியங்குதமாதி
கொன்றைமலைந்தவர்கூவப்புரத்தே
பொன்றினயாவையுமொண்கதிநண்ணும். (௪௪௨)

அருத்திமிசூந்திடவப்பதியின்பே
ருரைத்தவர்க்குநெஞ்சுநெண்ணினநாநா
கருத்தனின்வந்துகலந்துபிழந்தார்
மரித்தவர்க்குமெய்க்குமன்னுவரன்றே. (௪௪௩)

அந்நகரத்தினயற்பதியாடேயார்
கன்னலிருப்பினயன்சநகற்ப

மன்னுவார்மெய்ச்சிவலோகவளத்தே
பென்னினதற்கிணையாதுரைசெய்வாம். (௬௫)

ஆயிரகோடியயன்றிருமாறான்
மேயினர்பூசைவிளைத்தனர்கூவத்
தூயனையேவழிபாடுதொடங்கி
யேயினவந்திரருக்களவின்மே. (௬௬)
வேறு.

அண்டர்சித்தரியக்கர்கின்னரராழ்பிலத்துறை
நாகர்வின், மண்டிதற்கிடனுகைவகியகூவமாநகர்சூ
ழ்தர, வெண்டிசைக்கனும்வந்தமைத்தவர் பூசை
செய்தவிலிங்கமோ, கண்டவர்க்குயர்புத்திமுத்தியளி
த்திருப்பகணிப்பில. (௬௭)

பன்னரும்புகழ்மேயகூவபுரத்தினிற்சூடபாலி
னிற், கின்னரம்புராகொங்கைமேனகைகெண்டை
யங்கனுருப்பசி, * முன்னரம்பையரிளமைநல்லெ
ழின்முற்றுறாதரம்பேசனா, மென்னவொண்கிவலிங்
கமொன்றையியற்றியேவழிபட்டனர். (௬௮)

* அரம்பையராத் பூசிக்கப்பட்ட இத்தலம், ரம்பா என்
னும் வடமொழி லம்பா என்றூறுத் தமிழ்விதப்படி. மொழிமு
தற்கண் இகரம் பெற்று ஆகாரவீறு ஐகாரவீறுந் திற்க அந்
னோடு கோட்டீர் என்னும் ஊர்ப்பெயர்புணருங்கால் அம்முக்
சாரியை தோன்றப்பெற்று, இலம்பையங்கோட்டீர் எனலுந்
ங்குதின்றது: இது தேவாரம்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று.

அந்தமெய்ச்சிவலிங்கம்வேண்டுநர்வேண்டியா
ங்குவழங்கியே, சுந்தரத்துலுமாலதன்ருணதிசையி
ன்முன்புதொடங்கிய, பந்தமற்றிட * முனிவர்ஓ
சையின்மகண்ணுவலிங்கமுந், நிந்திரத்திருவந்து
கண்டவர்பெற்றிடும்படியுமே. (௬௬)

வேறு.

செம்பொனிதழ்க்கொன்றையுணைவிற்கோலத்தெ
ம்பெருமான்நிருமுன்னாக, வம்பவளச்சடைக்கங்
கைதனிப்புனிததீர்த்தமொன்றுண்டறையக்கேண்
மி, னும்பருமங்குதின்முகிமனக்களங்கமொழித்தி
டுவருயர்ந்தவிழ்கோ, னம்புபடித்திழைக்குமொளி
னையனைத்துமக்கணமெய்கன்றுபோமால். (௭௦)

அத்தகையதீர்த்தவிவணவதரித்தவகையவுண
ர்புரங்கண்மாயச், சுத்தனடம்புரலிநெடுங்கொடிம
ணித்தேர்மிசையமார்ஞழ்ந்துபோற்ற, வித்தலநின்
றிடுங்காலையிசைகவரத்தையிப முகத்தெம்பெம்மா
ன், கைத்தலங்கொண்டறுத்தவிடத்தெழுந்தனநம்
பவமாகமுவுரீராய். (௭௧)

ஆதலினங்கதற்கரியதிருநாமமச்சிநுகேணியதா
மென்றே, யோனுவரங்கதன்பெருமையுமையொரு
பாலுடையவிரானுரைப்பதல்லாந், போதமிலென்
புத்தியினாற்புகலவெளிதேவதனைப்புகழ்ந்துபோற்

* முனிவர் = கண்ணுவமுனிவர்.

றும், நீதகனுமெனும்பொருட்டாற்றியேனும்நிந்
தபடிசெப்புவேனால். (௭௨)

வந்ததனிலிருநான்ருபகன்முழுகின்வான்மு
றையாலொவ்வோர்வைகம், சுந்தமலும்பவம்போம்
புண்ணியம்வளருமகபதிதனரியதான, முந்துபிரசா
பதிதன்முனையனுதுதானமுருந்தன்னுன, மெந்தை
யுமையொருபாகனிருந்தானமுத்தியிவையெய்தும
ன்றே. (௭௩)

செங்கதிர்வெண்சுதிர்நாண்டட்டியயனமுவா
வாதிதினங்கண்ணணி, யங்கதனிலாடுநர்களும்த
ல்வாரசாட்சியாக்கமெய்தித், தங்கியிருங்கதியடை
வாதிற்றோய்ந்துபோம்பறவைசார்ந்தவாவிப், பொ
ங்குபுனம்படிந்தவரும்கிணைநீர்நா மெய்க்கதியிற்
புவான்றே. (௭௪)

தீர்த்தமுலகுளவெவையுமப்புனிததீர்த்தத்து
க்கொவ்வாவெல்லா, 'மூர்த்திகளும்கிணைக்கொலமுந்
திதனக்கிணையல்லமுந்நீர்குழந்த, பார்த்திகமுமருந்
தலங்களைப்பகர்ப்பட்டவெலாம் புவனமுன்னு
ம், போர்த்தபெரும்புகழ்படைத்தகவமாநகரத்தை
ப்போன்றிடாவே. (௭௫)

எண்ணிறந்தவுகங்கடவம்பயிற்றதனல்லிழிநா
தலினிமைக்குமீசு, னுண்ணிறந்தகருணையிழை
குருபரனருளாலொழிவில்சீர்த்திப்பண்ணிறைந்

௩௬

திருக்கூவப்புராணம்.

தகவநகர்ப்பெருமை சித்திதழிந்துரைத்தேன் பவா
கடரக், கண்ணிழைந்தமலபாகம்வா நீவிர் ஊவினவ
காதல்கொண்டீர். (என்

என்றினையஞ்ஞமுனிபுகன்றிட லுமிருந்தவர்.
ஞவகையெய்தி, யின்மெம ஊவிழிநிறப்பரிணைக்க
ணும்பே லுடையே முலகினெல்லா, நன்றிநாய்புரு
டையேம் வெம்பவப்பிணிக்குமருந்தாகி நணுஞ்ஞ
வஞ்சென் லுகொழுமரும்பய ணும்பெற்றனமென்று
ரைத்திதனைச்செப்புவின்றார். (என்

அருந்தவநீ முனம்புகன்றிநிபுரத்தினியல்பெ
வன்கொலதிபராகி, யிருந்தவாய் யாவர்நாமமேதமா
ர்குமுலோடுபிறைவன்சாட, வருந்தியாய்நாதங்க
ரத்துத்தனிக்கடவுளமலனிவந்வையத்தாழி, பெரு
ந்துலமாரொடித்ததென்னுக்குரைத்தியெனஞ்ஞ
முனிபுகல்வதானான். (எஅ)

திருத்தலச்சருக்கம் முற்றித்தல.

ஆகச்செய்யுள்--ககூல.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

-----:0:-----

தாலமெம்புகழ்வைத்துள்ளதாசுகன்றிராய்வித்து
மாலையேதாசுகாக்கன்வாய்க்கமலாக்கனென்ன [ன்
வேலுலாந்தடக்கைவென்றிவிர்நண முவர்பாவ
மூலகாரணமதாயமுக்குற்றம்போலுண்டானார். (க)

பேருகமனேகமெண்ணில்பெரும்புனியண்டமா
ண்ட, * தாருகனுயிர்கூற்றுண்ணச் சட்டகங்கடை
வாய்பெய்நெய்த், தோருகவயிற்செவ்வெடாலை
த்தபின்மூவரும்பங், கேருகவிதைபைநோக்கிக்கெட்
லருந்தவமுயன்றார். (உ)

துய்த்தலற்றளவில்காலந் துயரொடுநோற்றுமே
ணி, பெய்த்தவர்க்கருளவன்னமுடனிருங்காகத்தெ
ண்ணீர், கைத்தலந்தன்னிற்கொண்டுகமலபீடி கையி
னேயம், வைத்தமர்ந் துலகமாக்கும்வள்ளன்முன்வ
ந்துநின்றான். (ங)

நின் துமதனைக்காணுநிலமுதப்பணிந்தெழுந்
து, வன்றிறலவுணர்போற்றமான்மநனு வகையெய்
து, பென்றனைநினைந்துநோற்றதே துளம்விரும்பிநீவி
ர், நன்னுமமொழிமினென்னவஞ்சலீநவிற்றிச்செர
ல்வார். (ச)

மூவுலகத்துமொன்றமூவெயிலளிக்கவேண்டு, மூ
வரும்வனுறைந்துமுடிவிலாவுகந்நளாண்டு, மேவ
லர்ச்செருக்கவேண்டும் பத்துநூறுண்டிற்செர்கா
ன், மேவுமெயில்கண்முன்னுங் கூடவும்கேவண்டு
மன்றே. (ரு)

இன்னமுமொன்றுண்டையெந்தமக்கிறுதிநா
ளுண், டென்னிதுமொருவனேநின்மெளிறினிலா

* தாருகன் என்பது எதுகைநோக்கித் தாருகன் எனநின்றது.

ந.அ

திருக்கூ வப்புராணம்.

டலேபோம், மன்னொருகணையாலெம்மைமொருங்கு
றத்தடிவதல்லாம், பின்னொருசெயலான் வெல்லாப்
பெருமையும் வேண்டுமென்றார். (கூ)

அன்னவர்மொழியைக்கேளா வம்புயனற்றுகென்று
தன்னருள் புரிந்துபோனான் மயித்தியர்நிம்பவாங்க
னுன்னதமகற்சிநூறியோசனையாமுன்றிஞ்சி [மே.
பொன்னையம்வெள்ளிதன்னும் பொற்புடனுவன்

ஒதிமனனே தன்னுயர்வினுக்கேற்றவாறு
மேதுனிதனி லயத்துமினிர்மதுலந்தரத்துச்
சோதிகொள்வெள்ளிநிஞ்சி துறக்கத்தாடகத்தினாய்
முதெயி லுறவவற்றைமேவருமுறையிற் கொண்டார்
கொண்டவரேவவாங்குக்கோபுரங்கோயிறெழி
மண்டபமவுணவெள்ளமருவிடந்நூரகசரலை [ன்
விண்டொருசெவகம்பொன்வீதியாவணஞ்செய்கு
தண்டலைவானியாதிதந்தனன்மயனென்கின்றான். ()

ஆவ்வளமனைத்துதோக்கியவுணர்களுவகைத்த
துச், செவ்வினுநங்கட்கிந்தச்செழும்புரமெனவிரூ
ப்ப, வெவ்வமில்லைகடேர்ந்தவிருந்தவாமயனென்
துள்ளோன், மெவ்வடுபுயவீரர்க்கோருதுதியைத்தெ
ருட்டுகின்றான். (கூ)

வேறு.

செவ்வமுற்பதாதுயஞ்செயுந்நங்களை
வெல்லுந்நவீரமுற்புகழுமென்மையுங்

கல்விபும்பு தல்வருங்கதியும்வேண்டுந்
 ரொல்வருமிலிங்கபூசனையியற்றுவார். (௧௧)

அல்லலும்பழிகளும்பகையுமச்சமுஞ்
 செல்லலும்பிணிகளுஞ்செயிருநிந்தைகள்
 சொல்லலுமிடியும்வெஞ்சோகமோகங்கள்
 புல்லலுமிலிங்கபூசனையிற்போருமால். (௧௨)

அங்கையினடங்குநீரிலிங்கத்தாட்டியே
 யெங்கணுமுடையபச்சிலையொன்றிட்டுமால்
 பங்கயனடிதொழும்பரணைப்பூசியா
 மங்குதுபவர்கடம்மடமென்சொல்லுவாம். (௧௩)

எய்திவாழ்வொடுஞ்சிலரிருப்பக்கண்டுமுன்
 செய்தபூசாபலமென்னச்செப்புவார்
 மெய்தவனிலிங்கபூசனைவிரும்பியோ
 செய்திடாதுமுன்றிடுஞ்செய்கையென்சொல்வாம்.

இருள்புரிபவமகன்றின்பமெய்திட
 வருள்புரியிலிங்கபூசனையபாற்றிடா
 மருள்புரிமனத்திடுனார்மருவுந்தீயுடல்
 சுருள்புரிசுணங்கன்வாற்றேற்றம்போலுமால்(௧௪)

பரசிவலிங்கமெய்வடிவிழ்பட்டிட
 ளிராமலரொன்றறியாமல்விசிய
 நரர்களையிந்திரனுமங்கொண்டுபாய்ச்
 சுரர்தொழுவனுதினந்துறக்கமெவுவார். (௧௫)

விழ்ந்தது வளைந்தது மிஞ்றுதான் விழப்
போழ்ந்தது பழையது புலர்ந்ததே மயிர்
சூழ்ந்தது களைந்தொரு தூய்மனம்
வாழ்ந்ததான் முடிபின் மரித்துத் திடார். (௧௭)

பொலக்கடி மலர்களை விளைப்புகியா
வலக்கடி மெறி தரும மலிதன்னை யுங்
கலக்கடி மலி வன்மர்க்குண்டன் னென்று முன்
விலக்கரு மலி தியையும் விலக்கினான் ரோ. (௧௮)

வேண்டிய பொருளை லாம் வேண்டியாங்குறக்
* காண்டருந் துடம்புனைந்து கண்டுகை
பூண்டிலிங்கார்ச் சனை புரிமினென் றன
வேண்டரு மயனை னுமிணையில் சூழ்ச்சியார். (௧௯)

அன்னவனறந்த சொல்லுணத்தியர்கேட்
குன்னருமி லிங்கபூசனை யுந் திடு
நன்னலமடைந்தனர் நஞ்சு கான்றிடும்
பன்னகமணியையும் பரிக்குமாறு போல். (௨௦)

அன்னதின் பின்னா வ்வணர் மாது
மன்னைய மரையமற் றுளார்தமைத்
தன்னிய வலியி னுந் தேகனை டுஞ் சூழ்ந்தொதுத்
தின்ன லுந் திடப்பிடித்தே வல்கொண்டனர். (௨௧)

கான்றிடுமெரிவிழ்க்கடிய மூவருந்
தோன்றிடு முயிரொலாந் துயரின் மூழ்முற

மூன்றெனுமுலகங்கண்முற் றும்வெற்றிகொண்
டான்றதம்மாணையேநிலுவியாண்டனர். (உஉ)

புரந்தரனவுணர்செய்புன்மையாற்றிடா
தரந்தையின்விரைந்தயிராணியைக்கொடு
வருந்திமையோரொடுமருவிமேருவித்
கரந்தனனிருந்தனன்கணிப்பில்காலமே. (உங)

சிறந்திடுமிந்திரன்நிருவும்பொன்றியே
மறைந்துதன்மனைபொடுவறியன்போய்மலை
யுறைந்தனனென்றிடினொருங்குமுற்றவுந்
துறந்திடுமின்பமேதுன்பமில்லதே. (உச)

வெங்கொடிவருத்தூறவெருவிக்கூகைக
டங்கள்வன்காலம்பார்த்தொளித்துத்தங்கல்போற்
* சிங்குறவவுணரைச்செறுக்குநாடெரிந்
தங்குறுமமரர்களரையற்கோதுவார். (உரு)

பொய்வகையவுணர்கள்புரியும்வந்துய
ரொவ்வகையகலுமென்றிதயத்தெண்ணிநீ
யவ்வகைமுயன்றிலைவறிதமர்ந்தனை
புய்வகையடியோமுஞ்ற்றவல்லமோ. (உசு)

என்றிமையவர்பரிந்துயம்பவிந்திரன்
பொன்றிகழ்ச்சேராருகப்பொருட்டுவள்ளல்பாற்
சென்றுநந்துயரொலரந்தீர்த்தியையநீ
யென்றுநாமவேண்டுதும்வாம்பினைன்றனன். (உஎ)

* சிங்கல் = அழிதல்.

வேறு.

அம்மொழி துன்பங்கூரிமையோர்க்கேட்டார்வத்தா
லெம்மிடர்போயிற்றின்னுடனென்னவெழுந்தெய்த
மும்மதிலோர்கட்கஞ்சியொளித்தே முகிலாருஞ்
செம்மனதுங்கமலத்திறைதன் னுழிசென்முற்றான்.

உற்றவனும்பருடன்சாணத்திலுறத்தாமூஉ.
நந்துதியோடு~~நனி~~தவணிற்பநுங்கஞ்சப்
பொற்றவிசண்ணமெரிந்நுமுகங்கள் புலர்ந்நுள்ளீர்
சொற்றிடுநஞ்சிலடுத்தகலாதுஅதுன் பென்றான்.)

வேறு.

என்றலுமகவான் சொல்வானி றைவநின்னருளி
னென்மை, யன்முறுமவுணரொம்மையலைப்பனைந்நு
ள்ளமாழ்கி, மின்னிகழ்முகில்கண்டஞ்சம்வியன்சி
றைக்குயிலிற்பொன்னங், குன்றிடைமீன்அகாறுங்
குறுகினெங்காந்நுமன்கேன. (ந-0)

துன்னியவகர்த்தம்மைத்தொலைத்தினியெமை
ப்புரப்பான், பன்னுதுமெனவந்துழ்மேம்பாரதியு
டையநீயே, மின்னலங்கடல்கடத்தினன்றியாரியம்
தவல்லார், நின்னருள்புரிதியென்னச்சுதுர்முகனிக
ழ்த்துகின்றான். (ந-க)

புரத்தினென்றவுணர்மிக்கபொருவனெயம்மா
னீக்குந், தரத்ததன்றடைகண்மூயதடத்தலர்ந்தில
ங்குகின்ற, வினாத்ததண்ணு வனையன்னிழியுடற்க

டவுணுந்தங், கருத்துவெந்துயாமெல்லாங்களைஞுவ
ன்கமலக்கண்ணன். (ந-உ)

என்றபணிந்திராதிமிமையவர்க்கொண்டுமால்
பாழ், சென்றடிவணங்கியுன்னோர்நிருவிழந்தவுணர்
தம்மால், வன்னாயருழங்குமாஅமனமுனைந்நியம்பித்
திய, புன்னொழிலசுரர்ச்சாடிப்புரந்தருள்புணிதவெ
ன்றான். (ந-ங)

நாரணனதனைக்கேளாநவிலும்பற்றலர்கடம்மை
ப், பேரிரிணி*லுபசத்துக்கள்பொருதழித்திடுவொன்
ன, வாரணமுனாத் தமன்னாலையரைவிடுதலுமன்
அ, வீரருமடியச்செய்துமவிரையவென்றிதனைச்செ
ய்வான். (ந-ச)

மனத்தினிலுபசத்துக்கள்வருகவென்னுன்னமா
பேர, னினைத்தனென்னவன்னோர்நேர்ந்தனர்நிழ்
பநிவிர், சினத்தெயிலவுணர்தம்மைச்செய்துவானவ
ர்களின்ன, லனைத்தையுமகற்றுமென்றன்படியளந்த
விக்ருமண்ணல். (ந-ரு)

அன்னவரதனைக்கேளாச்செல்லுதுமவுணர்ச்சா
ட, வென்னலுமகிழ்ந்துதன்பாலிருங்கணந்தனிலெ
ண்ணில்லார், துன்னியவானிகமாகத்தூண்டினன்செ
ன்மினென்னப், பன்னகசபனன்பொற்றாள்பணிந்த
னர்பேரயினாரால். (ந-ர)

* உ.ப.சத்து - லுருவகை மந்திரங்கள்; இங்கே அவை அந்த
மந்திரங்களின் அநிஷ்டானதேவதைகளை உணர்த்துகின்றன.

ச ச

திருக்கூவப்புராணம்.

தண்டுவேல்வநிரவொள்வாள்சரம்பொழிசாப
மாழி, பிண்டிபாலங்கள்ஆலம்பேபொழுக்கணிச்சியா
தி,கொண்டபாணிகளோடண்டந்ருலுங்கவார்த்தெ
ழந்துவேக, சண்டமாருதம்போனேர்ந்துசமர்த்
தொழில்புரியச்சென்றார், (ந.௭)

பேபொறின்மீதுநேமிப்பிரான்விடுதாணீந்தகம்,
வாரிதிதன்னைநாடிவருநதுபாலச்செல்ல, வேருறு
கடலெதிர்த்தாலென்னவாண்டமருஞ்செங்கட்ட, கா
ருடலவுணர்கேட்டுக்கதுமெனச்சமரினேர்ந்தார், ()

வில்லுமிழ்சரமுந்தண்டும்வேல்களுமழுவும்வா
ளுங்,கல்லுமழெழுவந்தாளுங்கரங்களுந்தலையுஞ்சி
ந்தச், செல்லுமிழ்முகிவினின்றுசிந்தினரவுணரான்
ன, மல்லலம்படைகளார்த்துமற்றவர்தாமுந்நூர்த்
தார், (ந.௯)

இத்தகையபுடன்றுவெம்போரிருதிமத்தவருமாம்
மத்தவெங்களிறுபோலுமமவருக்குலகமுண்ட
வித்தகன்விடுத்தசேனைவென்னிடவதனைக்காண
வத்தலைநின்றவானேரலக்கணுற்றேறடிவந்தார்(ச.0)

வந்தவருயங்கிமாயோன்மலரடித்தலத்துவீழ்ந்
து, சுந்தரவாவிற்றுஞ்சுந்தேதான்மனீவிடுப்பப்போ
னார்,வெந்திழலவுணரோடும்போர்த்தொழில்வினைத்
துவன்மை, சிந்துனாரியில்போனார்செயுஞ்செயனி
னியாதென்றார், (ச.௧)

மாயவன்னினவியுள்ளமாழ்குவெய்துயிர்த்துவன்
கட்டியவர்கிவலிங்கத்தையருச்சுனைசெயலால்பாவ,
ராயினும்வெல்லற்கொண்ணு வெனநினைந்தழுங்கிநி
ற்குஞ், சேயுயர்விசும்பிருக்குந் தேவனானோக்கிச்
சொல்வான். (சுஉ)

வேறு.

பன்னகத்தினுலடுஞ்சினவிலங்கினுற்பசாசாற்
துன்னவக்கிரகங்களாழ்பிணிகளின்னொட்பாண்
மன்னிற்செய்யோர்களாற்காவரான்மருவு
மின்னன்மெய்ச்சிவலிங்கபூசனையினோர்க்கியையா()

பாவகோடிகளபயின்நிடுபதகரோயெனினுந்
தேவதேவனைச்சிவலிங்கத்தருச்சுனைசெய்வோர்
தாவின்மாதவப்புண்ணியரோயவர்தம்பான்
நேவுவானலன்ந்தகன்றனதுளம்வெருவி. (சுசு)

ஆதலாலெயின்மூன்றுடையவுணர்தாமரைப்
பூதிசாதனம்புனைந்நுபூசனைசெயுமளவும்
பாதுமோர்செயலான்முடிவெய்திலிரியாமோர்
போதமுழ்ச்சியினவாருச்சுனைவிடப்பிரிதும். (சுரு)

நீங்குதும்மனத்துயர்காரகானெனநிகழ்த்து
போங்குமாமரகதக்கிரியொன்றிருகடரும்
பாங்குவைத்தெனக்குருமணியாழிவெண்பணிலந்
தாங்குமாயவனூரதற்கிணையனசாற்றும். (சுசு)

வேலு,

அற்புடைமகிணர்தம்மாவிபாகிய
கற்புடைமங்கையர்களுநிற்பல்வகைப்
பொற்புடையுலகெலாம்பொன் னுமா னுமாம்
வற்புடைமுனிவரின்வலியரன்னோ. (௪௭)

கணவரைத்தொழப்படுங்கடவுளென் னுருள்
பணவரவல்குலார்பணித்தொன்றையார்
மணமலர்த்தவிசயன்மகிழ்ந்திழைத்தலோ
விணையிலெங்கருத்தனாமிழைஞ்செய்யுமால் (௪௮)

புனிதமெய்க்கற்புப்பொருளின்மாதாரர்
மனமகிழ்வுற்றிடிவராதநன்கிலை
சினமுதப்பெற்றிடிற்றீங்குமன்னோ
யணையவர்தன்மையாறியக்க. னுவார். (௪௯)

மிடியினர்குணமிலர்நிருத்தநோயினர்
வடிவிலருலுப்பிலர்வஞ்சர்முடர்வெங்
கொடியவராயினுங்கொழுநர்தம்பிடை
மடிவிலரன்புகற்புடையமாதோ. (௫௦)

இத்திறக்கம்பினொயில்கண்முன் னுடைக்
சூத்திரக்கொடியவர்க்கு னுருமாதார
ரத்திறத்தினுமடற்கரியதன்னகம்
பெத்திறத்தினுமொழித்தெய்தென்றேவினா (௫௧)

நாரணனிலைசொலநாரதப்பெய
ராரணமுனிவரனரும்புணர்ப்பினால்

வாரணமனையவர்மாதர்கம்பெலாங்
காரணவகற்றுவன்கடிதென்மேனினான். (ருஉ.)
வேறு.

முனிசென்றதம்பினிமையோர்நூவன்மவை
யுற்றமாயமுதல்வன், தனியங்கெழுந்துபுரவாண
ர்தங்கள்சிவலிங்கபூசைதவிரும், வினைபொன்றிழை
ப்பலெனவேநினைந்துமறைகட்குவேறுதருநான், ம
னமொன்றும்வண்ணமுரைசெய்துபுத்தவடிவோடு
கொண்டு வருவான். (ருங்.)

மமொன்றுகின்றவாணங்கடம்பின்வரு * மம்பு
யக்கணினைவன், திறமொன்றுபுத்தனருகன்மயங்கு
கினனென்னவங்கணடையா, வமென்றுவஞ்சமதி
நான்மருட்டியதென்காலையவுணர், திறமொன்று
புதிமணியோடிவிங்கநிலைவிட்டகன்மனாரோர். ()

விதியென்றுமாயன்வினயத்துரைத்தவெனும்
வஞ்சநூலின்விதியைக், கதியென்றுகொண்டுமன
மாலடைந்துகதியற்றதியகயவர், திதியென்றுகொண்
டதிருநீதிமுந்தநிலைபாழுடம்புநிலவு, மதிரின்னுசெ
ன்மறைகாலிருண்டுவனமற்றகங்குஸ்புரையும். ()

புரமொன்றுதியர்மடமாதராருமுனம்வந்துபுக்
கமுனிவன், விரகங்கலந்துமிகுதிட்பநஞ்சினிகமு

* விட்டுணு, புத்தன் அருகன் சின்ன என்னமுவுருக்கொ
ண்டு முப்பிரங்கட்கும் சென்றனர் என்பது கருத்து.

ச அ திருக்கூவப்புராணம்.

ம்படிக்குவினயந், தருகின்றசொல்லி^{ன்}மயல்செய்யவு
ம்பர் தமபுண்ணியத்தின்வலியின், மிசமொன்றுகற்பு
நிலைபோயகன்றுதெனுகாமமுற்றுமெலிய. (ருச)

வேறு.

இனிமாய்குவர்தானவரின்றெழுதென
முனிமாதவனாவ்முதிழக்கவரா
நனிமாயினியிடைநண்ணியவா
அனிமாகருவப்பவுரைத்தனரால். (ருஎ)

அக்காலையினாணனஞ்சாண
முக்கால்வலம்வந்துமுடிக்கணியா
நக்காடுவர்பாடுவநம்பகைரு
ருக்காரொனவுண்மகிழும்பொலாம். (ருஅ)

அம்மாருவப்பரிகண்டருளி
தும்மாருலமுற்றையுநாநிடவெம்
பெம்மாருடுபேசுதும்வம்மிருனா
வெம்மான்மலையெய்துவன்யாவொரும. (ருச)

அந்நாணன்வானவராருலமென்
றன்னாயகெனாண்சாணந்தொழுது
சொன்னாலு^{ன்}தின்னுதொலைப்பெனா
வுன்னவரும்வெற்பணியோதியிடன். (ரு௦)

வேறு.

பண்டுதற்கம்பரித்தபரமனை
மண்டுபுன்றலைவைப்பதவத்தினால்

விண்டலந்தொடவெண்மதிபேருருக்
கொண்டெழுந்தெனநின்றதக்குன்றமே. (௯௧)

வருணமிக்பால்வாரிதிகிழ்கன
புரணனுக்குமார்பொற்றவிசாவுணித்
திரணமொத்திருவனலாமையாழ்
பரிணமித்தெழும்பண்பனதவ்வரை. (௯௨)

இத்திறத்தினிலங்குகயிலையாம்
வித்தகத்தனிவெற்புழியிந்தினா
யத்தனும்பர்குழுவொடுமஞ்சலிக்
கைத்தலந்தலைகாட்டினனேனகினான். (௯௩)

எண்ணிகந்தவிருங்கணமேத்துற
வண்ணனந்திருநந்தியமர்ந்தருள்
வண்ணவொண்கடைவந்தவனைத்தொழாக்
கண்ணனின்மிறுகட்டுரைக்கின்றனன். (௯௪)

சென்றதெய்வசிகாமணிக்கிங்ஙன்யா
மொன்றுமவண்ணமுரைத்தருளையநீ
யென்றுகண்ணனியம்பவருளியே
நன்றுநின்மெனப்போயினனந்தியே. (௯௫)

அளவிலொண்புவனாதிபர்பல்கண
மளவினன்முனியேவார்நிறைவாமவை
யளவில்சோதியவிர்மணிப்பிடம்வா
ழளவில்பேரருளாளிமுன்னெய்தினான். (௯௬)

ரு 9

திருக்கூவப்புராணம்.

எந்தைதாண்முன்னிழைஞ்சிமலராய்
னிந்திராதிபிமையவர்க்குத்தமால்
வந்துளான்மணிவாய்தலினென்றலு
நந்திகூவுதியென்றனனாயகன்.

(கூ.எ)

இழையினிழைக்கடையெய்தியுமைப்பா
னுறவழைத்துபென்றோதினன்வம்மெனச்
சிறைவிடுத்ததெண்ணீரோனவோடினார்
நிறைமகிழ்ச்சிநெடியவனாதிபியார்.

(கூ.அ)

பின்னுலாஞ்சடைவித்தகனெற்பெறு
மன்னையோடுமமர்ந்தவைவக்களங்
தன்னினேகிமுன்சாயும்பனைமா
மென்னவெபணிந்தன்பினெழுந்தனர்.

(கூ.க)

கூர்ந்தவன்பிழ்குவித்தகையுச்சிகொண்
டோர்ந்தசொற்றளர்வுற்றுமனனென
வார்ந்தகட்புனன்மார்புரிசம்பமெய்
சொர்ந்துநின்னுறுதித்திடன்மேயினார்.

(எ.0)

வேறு.

நிறைந்தநின்றெழுல்லைபுண்மைநிலைதிரிவின்றியா
ங்கன், பிறந்திழந்திடுதறீர்ப்பான்பேரருளுருவுகொ
ண்டிங், சூழைந்தநின்றகருணைபொற்றியுயிர்க்குடலளி
த்தியக்கிச், செறிந்தமுன்னினையருத்தித்தீர்த்திடும்
பரிவுபேற்றி.

(எ.க)

உலகுயிரின்பந்துப்பவனதுபேரருளைமாதெ
ன், நிலகுமவிடத்திருத்தியிருந்திடுங்கருணைபோற்
தி, விலகியவ்வன்பஞ்சில்லோர்விடுக்கவவ்வுருவக
ன்ற, வலகினல்லருள்கொண்டுற்றவமலலக்கருணை
போற்றி. (எஉ)

ஐம்பெரும்பூதமாதியாயதத்துவசாலங்க, டம்
பெருகறிவொடுக்குந்தனியிருண்மலம்வேறாக, நம்ப
நின்னருளினின்றமற்றவர்தம்மின்வேறா, மிம்பரின
நிந்துகூடாதிருந்தவாறிருப்போய்போற்றி. (எங)

அருவுநல்லுருவுமற்றையருவுருவனுவுமாகப்பர
வுமொன்பதும்புப்பேதப்பகுதியுஞ்சத்தியைந்தின்,
விரிவுமன்றாயவுன்மன்மேனிசைதமதேயாகப், பொ
ருவருமன்பர்க்காகும்பொருவிடைப்பாசுபோற்றி.

இனையனபகர்ந்துபோற்றவெங்கனையகன்முரா
ரி, தனையருள்கொண்டுநோக்கிச்சத்தளக்கமலக்கோ
யின், வனிதையங்குவட்டுக்கொங்கைமுகமுழுவாயி
ரத்தோளாய், அனியுமமரகோடும்வந்ததென்சொ
ன்னீயென்றான். (எரு)

என்றலுந்திகிரிப்புத்தேளியம்புவனையவிண்
னோர், வன்றிமலெயில்கண்மூன்மும்மலாயன்றாப்
பெற்றுள்ள, புன்றொழிலவுணரின்னல்புரியெநாந்த
ரையனோடு, மின்றளவெல்லையாணவிருந்துயர்க்கட
லினும்தார. (எஊ)

கருணையங்கடனீ விண்ணோர்கலங்களுர் விடுத் து
நின்பொற், சரணபங்கயங்கட்கேவல்சந்ததமியற் று
ம்வண்ண, மாணவெங்கொடியோராற்றலழித்தருள்
புரிதென்ன, வருணகுங்குமப்புயத்தா மாயவன் வழ
ங்கினின்றுன். (௭௭)

படைக்கலமைந் துபெற்றோன்புகர்ந்திவைநிற்
குமெல்லை, தொடைக்கலன்பயி லும்பொற்றோட்சுத
மகன்குசர்களோடு, புடைக்கலஞ்சுழ லுங்காகம்போ
ன்றனந்தமியேழுந்த, னடைக்கலங்கருணைசெய்யெ
ன்றமலநாயகற்பணிந்தான். (௭௮)

வாணுளார்மனத்தாமிக்கவன் லுபாகற்றவுன்
னி, ஞானநாயகனகைத்துநாமெழுந்தருளிவந் து,
மானவேலவுணர் தம்மை மாய்க்குதுமதற்குநம்பா,
லானபோத்கருவியில்லென் றமைந்தனனருளின்மா
தேதா. (௭௯)

கண்ணுதலுரைத்ததன்மைகடவுளர்கேட்டுவ
ப்பா, லெண்ணருமூலகமெல்லாமிமைப்பிணிப்படை
த்தளித்து, நண்ணுமெவாடுக்குமண்ணைவின்ற
தோராடலென்னப், பண்ணமைதங்கடச்சுப்பார்த்தி
துபுகரலுற்றார். (௮௦)

பெருந்தகைக்கேகற்றவையம்பெருமிதம்பெற
ச்செய்யென்ன, விரைந்துநம்புவிதோராழியிருசுடர்
லேதம்வாமா, னருந்திறற்கமலன்பா கன்மேருளில்ல

னந்தனூரி, * சரந்தழல்சசிமாலாகச்சமைத்தனன்
தெய்வத்தச்சன். (அக)

விண்ணவரவைகண்டார்வமிக்கெழுமனத்தரா
நி, யண்ணலைவணங்கிநின்றனருளிஞமுவகொண்
டாதிப், பண்ணவவமலமுக்கட்பராபரவெமையண
கரு, நண்ணலர்தமைமுருக்கிநங்களைப்புரத்திபென்
றார். (அஉ)

சங்கானதுகேட்டெங்கடாபுடனெழுந்துது
ன்றி, யங்குமனைவருஞ்ஞந்தன்பினிற்சபசபெ
ன்னப், பங்கயவடிமணிப்பொற்பாதுகைமிசையிரு
த்திப், பொங்கொளிவிரிக்குங்கோயிற்புறத்தெழுந்
தருளிஞனல். (அங)

ஆண்டுதுதிகிரிப்பொற்றேரணிநலந்திருக்கண்
சாத்தி, யேண்டருமலைமாதேரடுமிவர்ந்துகடங்களை
புமற்றை, மாண்டருதனுவுஞ்செங்கேழ்மரைமலர்
க்கரங்கன்பற்றிக், காண்டருமழுகறிப்பநின்றனன்
கருணைவள்ளல். (அச)

மருவுலாங்குவளைவென்முவண்கயன்மருட்டி-
நீன்கா, துருவவேவாடரித்தடங்கணுமைமணம்புண

* ஏனைப்புராணங்கள், தழல்வாயுமால் என்னும் மூவரு
ம் சரமரயினர் எனக் கூறினவேனும், இந்தலத்தின் வடமொ
ழிப்புராணம், வாயுவைக் கூறாது சசிபையேகூறுகின்றது.

தான், மின்னுசெஞ்சடையோனென்னுமிருமுதல்
பெய்தியாட, லென்னநின்றிருமருங்குமிரட்டினர்க
வரிபல்லோர். (அக)

மாசுணம்பலவளப்பில்வண்கதிர்கவ்வியெங்க
ளீசனதுருநாகங்கட்கீந்திடநீட்டிவாங்கி [அ
மோசமதிழைக்கலுற்றமுறைமையெம்மருங்குநின்
ளீசனொண்ணிலார்கண்மிளிருநெட்டாலவட்டம்.

திங்களாயிரமொருங்குசேர்ந்தெனவாய்கடோ
லுஞ், சங்கமாயிரம்வைத்தார்த்தான்சயங்கெழுபா
னுகம்பன்,பொங்கொளிமுழுவம்பேரிபொருளில்சச்
சரிதடாரி,யெங்கனுமெண்ணிலோர்களிசட்டினரிடி
களேபோல். (அக)

அறிவுருவானேன்வந்தானன்பினிற்றிகழ்வோ
ன்வந்தான், பிறவிவேரதுப்போன்வந்தான்பேரு
ண்மூர்த்திவந்தான், குறைவிலானந்தனானக்கூத்து
டையாளிவந்தான், கறையுலாமிடற்றேன்வந்தா
னென்மெழுங்காகளங்கள். (கஉ)

நஞ்சுருமெயிற்றுப்பேழ்வாய்நாகமதணிந்தவெ
ங்கோன்,வெஞ்சமர்புரியச்செல்வன்மேருவிற்றிடிந்
தென்றிட்ட,கஞ்சுகங்கிழியவீங்கக்கல்லுறழ்ருவாவு
த்திண்டோ,வெணஞ்சுருமுனைகவிம்மப்பாரிடந்த
ஞ்சுழந்த. (கங)

ருசு

திருக்கவப்புராணம்.

ருங்கோமான், பொருவினோள்கண்டுமிக்கபெர்விவு
பெற்றிருந்தமேரு, வருவினாணடைந்துசாலவன்ற
லேவனேந்ததம்மா. (அரு)

தன்மனையிரதமாகத்தன்மகன்வலவனாகத், * த
ன்மகன்பேரானோடுதனக்குமைத்துனன்காலாகத், த
ன்மலரணைநாணாகத்தானெடும்பகழியானான், தன்ம
னமிடங்கொண்டுற்றசங்கான்றனக்குமாயன். (அசு)

இளங்குதிர்விரிக்குங்கோடியிரவியோருருவங்
கொண்டு, வளங்கெழுமிரதமொன்றின்வந்தெனநி
ற்கவையன், களங்கமிலமரர்கண்கள்களிப்பக்கண்டு
கையெய்தி, யுளங்கவலொருவிவிண்ணின்னொருண்ம
லர்மாரிதூர்த்தார். (அஎ)

பாடினர்பாமன்சீர்த்திபாதபங்கயங்கன்சென்
னி, குடினொழுந்துதுள்ளித்தொடைபுடைத்தன
ரதுணங்கை, பாடினரதுகிலமிந்துபற்றினரரசை
தோயு, மோடினருவகையென்னுமுததியிற்படிந்த
விண்ணோர். (அஅ)

மன்னுதன்னிலையிரிந்தமயிரொனவிகழ்விலாடுந
ன், தன்னைநன்புனிதமாக்ச்சகம்புகழ்சிறப்பளித்

* தன்மகன் பிரமன் அவன்மகன் காகிபன் அவன்மகன்
சூரியன் ஆசலின், சூரியனைத் தன்மகன்பேரன் எனவும், திரு
ப்பாற்கடலிற் கீதேவியோடு உதித்தமையால், சந்திரனைத் த
னக்கு மைத்துன்ன எனவும் விதந்தார்.

ரியுட்க, வதிர்ப்பனமகிழ்வவாகியடற்கணஞ்சென்
றவம்மா. (௯௮)

கற்புயங்கொட்டியண்டசடாகமுமதிரவார்த்து
வற்புறம்பூதவெள்ளம்வந்திடவும்பொண்ணில்
பொற்புறுகவிசையோங்கிப்புணரிசுளமுமார்ப்பப்
பம்பலமதியெழுந்தபரிசெனநிகழ்ந்தமாதேதா (௯௯)

பொன் னுலகிகழுமென்னைப்பொருவென்றதி
லம்போவ, தென்ன நுண்ணுகள்சென்றேறவெதிர்ந்
தனுமலேதெலாப்பத், துன்னுறுமமர்தம்பொற்கண்
ணம்வந்துடன்கலப்ப, மின் னு னங்கொடியடித்துவி
லக்குவபோலவாடும். (௧௦௦)

வேறு.

இந்தவாறெழும்பூதவெள்ளங்களினிடையே
யந்நிவானிறமனையவனாழியந்தடந்தேதர்
கந்தவாரிசப்பண்ணவன்மென்றிசைக்கடவ
வந்தவானவாணைவருந்துவன்னுறவந்தான். (௧௦௧)

பூதநாயகன்கயிலையம்பொருப்புவிட்டலகில்
காதமோரிதைப்பொழுதினிழ்கடந்துவந்தருளிச்
சீதவார்பொழிழ்கவெமென்றிருநகரடைந்தான்
பாததாமரைவணங்கிவிண்ணவர்குழாம்பரவ. (1)

அங்கப்போதினிழ்கடமெனந்நிருவருளருத
அங்கப்போதகமுகப்பிரானிதழியந்தொடையோன்

வெள்ளிவெண்கொடுவாண்மாறிவைத்தெனவிளங்கும்பல்ல, பள்ளவெம்பிலனிகர்த்தவாயினபருப்பதத்தி, ஹள்ளுறுமுழைகளன்னவுட்டுளோப்பெருந் துண்டத்த, மெள்ளின்சொற்புவிக்கண்விழுமிடி. போலச்சொல்வ. (௬௪)

மண்டலவாடிபென்னவயங்குகரிசிதலுங்கண்ண, வெரண்டழனிமிர்ந்தெழுந்ததொத்தகுஞ்சியினனிந்த, வண்டமதிடினுமாற்றுவகட்டினகுறுகுந்தாள, பண்டுளபுதமைந்தும்படைத்தளித்தழிக்கவுல்ல ()

அத்தனென்றன்னையேயவணரைக்கொல்லெனே, வித்திரடனிலெற்கின்றிபார்க்கமர்கிடைக்குமோலே, னெத்தவாடநான்பார்த்து வறிதுறுகுவனேவென்று, தத்தமினினைந்துவாடுந்தன்மையுருமுற்றும். (௬௫)

விண்ணகநிறைந்தவாறுவிதியகநிறைந்தமாயோன், கண்ணகநிறைந்தவோதைக்கடலகநிறைந்தபாழி, மண்ணகநிறைந்தமேவிவரையகநிறைந்தவெங்கும், பண்ணகநிறைந்தவோசைப்பரிசினிம்பனகணங்கள். (௬௬)

குறுப்பனவயிரத்திண்டோள்கொட்டுவதம்மைத்தரமே, அறுப்பனவமர்வேட்டண்ணற்றொழுவன்தங்களாற்றன், மறுப்பனவரைகளைந்துதாங்குவவா

தண்டுநின்றனர்நம்மிதைபுதல்வன்முன்றனையாம்
வேண்டிவந்திரதம்புகாமையிலிதுவிளைத்தான். ()

என்னுளங்கொடுமலைமகளீன்றருளியானைக், கன்
றைவந்தனைசெய்கிலார்முயற்சுங்கருமம், பொன்று
மென்பதுகாட்டிடக்கவமாபுரத்தி, லன்றவன்கழ
ல்கனிமுதல்கொண்டருச்சித்தான். (க0௯)

பின்புவிண்ணவர்மனத்துயர்பெயர்ந்திடத்தனது
முன்புமும்மதில்வந்துமுன்னினன்முதல்வ
னன்புகொண்டொருநூறியோசனையகன்மதில்
கொன்புபெற்றிடவனைவருந்துண்ணெனவடைந்த. ()

கரிகளோடுமாருதந்தனின்வினாந்துபாய்கவனப்
பரிகளோடும்விண்முகடுமும்படுமணியிரதக்
திரிகளோடும்வெங்கனலிணங்குளர்சினக்கழற்கா
லரிகளோடும்வந்தமர்செய்வான்சமைந்தனரவுணர்.

கண்டுமற்றதுவிண்ணவர்கலக்கமுற்றுயர்கோ, த
ண்டம்வைத்தலைச்சுடுசரமிடம்வலத்தடக்கை, கொ
ண்டுநிற்பவற்றுகுநிலவேலையிதடுத்தி, கொண்டயித்
தியர்ச்சமர்புரிந்தட்டருளென்றார். (க௧௨)

என்னுவிண்ணவரியம்பியதெம்பிரான்வினவி
நன்றினங்கைபைநோக்கினனகைக்கவந்நகையி
னின்னுவன்றழற்கொழுந்தொருநிமிடத்திற்பாதி
சென்றொடுங்குமுன்புரங்குளிற்சென்றுபற்றியதே.

௩௮ திருக்கூவப்புராணம்.

றங்கப்போதிரதத்தினூர் தன்புழைக்கரத்தாழ்
சிறங்கப்போயொடித்திட்டனன் நிடுக்கிடவெவரும்.

பொருக்கெனச்சினவிடையுருக்கொண்டடை
புருந்தா, னீரைக்குநற்கொடிவையம்பென்றாங்கின
னெடும்பரம், பரைக்கசைத்தவனன் பினி னிகரிவாத
மரர், வருக்கமுற்றும்வந்திதைஞ்சுபொற்பதாம்புய
மாயன். (௧௦௪)

தந்தையுற்றருளிரதகூவரத்தினுத்தனான், வந்
திதுத்தலுமிமையவர்மனம்பதைத்தின்னன், முந்
தையிற்பதின்மடங்குறிஇ முகத்ததைந்தழலும், நெ
ந்தமொட்டலர்செயலெனத்திசைதொறு மிரிந்தார்.

அருளுலாந்திருமுகங்கேளாராறுமொள்ளலங்க
ல், புரளுமார்பமுப்புயங்களுமருமறைப்பொருளாப்
த், தெருளுலாம்பதமலருங்கொண்டெனதுளந்திக
ழ்வான், வெருளுலாமனத்திரியல்பொம்விண்ணவர்
க்கண்டான். (௧௦௫)

நின்மினின்மினீரஞ்சலீர்நிகமுமென்றந்தை, பொ
ன்மிளிர்ந்திடுதேரினாரொடித்தவர்புலனி, ரொன்முன்
வந்திடுங்கரிமுகத்தண்ணலவ்வெயில்சேர், வன்மன
ம்பெறுமவாலவம்மினென்றழைத்தான். (௧௦௬)

மீண்டுவானவர்க்குண்டையடைந்தினிவெம்போ
ராண்டநாயகன்புரிவதெவ்வாறெனவையம்

ண், டிருந்தவப்பெருங்கொடியனாயெம்பிரான் கண்
டு, பொருந் துபொற்சிலைவாங்கினன் சிலி முகம்பூட்டி.

குனித்தபொற்சிலைவலிகெழுங்குணவுருவணை
யி, ணுனித்தவப்புருக்கொண்டுநிற்கின்றநோன்றிக்கு
த், தனித்தபொற்றிருவாசிகைபோன்றொளிதழைத்
த, துனித்தசொற்கொடியிடத்தினன்மலர்க்கரமிசை
ந்து. (௧௨௦)

பொருவின்கொண்டுகொடுநடுதுதிப்பகழியைப்பு
னிதன், வினாவிற்கென்றவருயிர்குடித்திடுகெனவி
டுத்தான், மருவிக்குன்றெனநின்மிடுமூவர்மார்பினு
ம்பட்ட, டுருவிச்சென்றதப்புறத்தினினைருகணப்பொ
ழுதின். (௧௨௧)

மீண்டுசங்கரன்வலக்கரமடைந்ததுவிசிக, மா
ண்டுபுங்கமுன்பட்டபோதவுணர்களலறிச், சேண்
டொடும்படிதுள்ளிவிழ்ந்துணர்வுகள்சிறைதந்து, மா
ண்டுபோயினரிமையவர்மனத்துயர்மாள். (௧௨௨)

அம்புபட்டிடுமசுரர்சுண்மார்பகப்புழையிற், செ
ம்புனற்புறம்பெருக்கெடுத்தினைந்தலைநினைத்துக், க
ம்பமுற்றெழுந்தோடினகளைபரமலைப்பாற், சம்புப
ற்பலவாண்டிற்குண்டினாயெனச்சார்த்த. (௧௨௩)

துருந்துதேவரும்பணிசெயத்திரிபுவனமுமாண்
டிருந்தமூவெயிலரக்கருமிறந்துசெய்கடன்கள்

பகவன்வாய்மலர்வைத்திருந்துமிழ்ந்தெனப்பந்
றித், திருதிருகென்மெரிந்தெழுமழற்கொழுந்துசேனா
ளப்பத், தருவார்மென்புழுவுனப்பதைபதைத்து
யிர்தணந்தார், நிகரினி அபட்டி. டாவுடனீ அபட்டன
வே. (ககசு)

தேரொரிந்தனபுரவிகளெரிந்தனசெழுந்நைகந்
காரொரிந்தனசிகரமுமெரிந்தனகழகச்
சாரொரிந்தனபொழிலினமெரிந்தனதருவ
நொரிந்தனவெரிந்தனவடங்கலுமொருங்கு (ககரு)
திருத்தமொன்மெயின்மூன்றுநெக்குருகுபிதைந்த
கருத்தொன்றவனுழையும்கயவருமடைந்த
வரத்தினின்றனர்மரித்திடாதனிவாமலர்ந்து [ல்,
வினாத்தந்தண்பணையிழந்து அம்வெறியபாதவம்போ
பகைஞரொன்றுமுப்புரங்களிற்செஞ்சடைப்பகவ
னகையினின் அசென்றுத்தழிபிடத்தெழுநறிய
புகைபரந்தகல்விசும்பிடமடங்கலும்போர்த்து [ன்.
முசில்களென்மிடப்பட்டு நின்றனவின் அமொழியி

நெறித்தருஞ்சியந்தானவொயில்களினிமல, னொ
றித்தவெண்ணிலாநகையினின்மெழுந்தபேரொரிசெ
ன், அழைத்துவெள்ளி மா மதில்கரைந்துருகுழிச்சிக
றித், தெறித்தபோலும்விண்ணிடைச்செழுந்திருக்க
ருமுடுவும். (ககஅ)

பரிந்துதற்பதங்குஅகினர்பழையதீவினைபோ,
லெரிந்துமுப்புரம்பொடிபட விற்றதிடாதுயிர்கொ

இந்நகரதனிடையிழைவநின்மலர்ப்
பொன்னடியருச்சனைபுரிந் துவாழ்வுற
நின்னருள்புரிகெனநிகழ்த்தவாபிடை
மன்னியவிலிங்கநல்வடிவமாயினான். (கூந்-0)

ஆதலுமனமகிழ்ந்தமாரிந்திரன்
மாதவனயன்முனிவரர்கண்மஞ்சனம்
போதொடுசுடர்நலம்புகைகொண்டர்ச்சியா
வீதுடலெடுத்தபேமெனநின்றேத்தினான். (கூந்-1)

குலவுறுமரியவிழ்கோலங்கொண்டுமுன்
னிலருநின்மதாவின்கமாகியு
நலமருணாமம்விற்கோலநாதனென்
றுலகினருரைசெயவமலனுற்றனன். (கூந்-2)

ஐங்கரக்கடவுள்ளேவலாசன்மாலயன்
புங்கவர்க்கிறையவன்புலனநாயகர்
துங்கமெய்த்தவர்முதற்குன்னறினோலா
மெங்களுக்கூறுமிடமிஃதென்னுற்றனர். (கூந்-3)

எழிமருமுமையொடுமெங்கண்புக
னெழிவறநிரந்தரமுற்றதன்மையாற்
பொழிநிகழ்கூவமாபுரத்திற்கெங்கணு
மொழிதருபெயரவிமுத்தமாகுமால். (கூந்-4)

ஆலங்குறுமிரதகூவரத்தையாபிடை
வலங்குளர்கிம்புரிக்கோட்டுமாபுக

புரிந்துகாணவுமொருவாற்றிகலனுப்புரட்டி
யருந்தவேகிடந்தனொனின்வாழ்வப்பறிவே. ()

கதம்படைத்தபூதர்க்கமர்கொடாறாண்கடிது
மதம்படைத்தவாச்சாடியதேதாதனம்வறியர்க்
கிதம்படைத்திடுருவமெனக்கொண்டுபொயிற்பாற்
பதம்படைக்கிலம்போமெனப்பகர்ந்ததொத்ததுவே

மருளையொத்தனமுப்புரம்புரமருவு, மிருளே
யொத்தனரவுணரவ்விருளினையிரிக்கு, மருளையொ
த்தனன்முருந்தனவ்விருளியுடைய, பொருளே
யொத்தனன்பொருளாகியபுராரி. (௧௨௬)

செப்புரம்பறித்தன்னமாதுமைமுலைநிலைக்குந்
துப்புரம்பெறுபராபரன் றாநகைக்கணையான்
முப்புரம்பொடிபட்டது முதல்வந்தம்முயிர்போ
யப்புரம்பொடிபட்டதுங்கண்டனரமார். (௧௨௭)

வேறு.

ஆர்த்தனர் முகிலினமஞ்சப்பூமழை
தூர்த்தனர்மகிழ்ச்சியிற்றுணங்கையாடிமெய்
வேர்த்தனரருகுபோய்வெய்யர்மெய்களைப்
பார்த்தனர்குதித்தனர்பரம்பாடினார். (௧௨௮)

சரமொடுருளினிலைதாங்கினின்றிடு
மொருவனதடிமலருச்சிசூடினர்
கரையறுமுவகையங்கடவினும்ந்தனர்
பரவினர்கடவுளர்பகர்தன்மேயினார். (௧௨௯)

கவென்றுரைத்தனரவ் வுரைக்குமிக்களித்திதனைப்
ரைப்பதானான். (க)

ஆன்றுவிற்றற்கொடுமதில்கடழலெழப்புன்முது
வல்புரிந்தசுரர்ச்சாடித், தென்றிசைக்கூவரநகரின
ரசிங்கந்தொழத்தேவசிங்கம்வாழ்நாட், இன்றுது
யர்க்கடனீந்தியார்வநெடுங்கடற்படிந்த சுரரானோ
க்கிப், பொன்றிகழ்நற்கமலமலர்த்தவிசின்வீற்றிரு
க்குமிறைபுகழுகின்றான். (உ)

வண்டுகிளைத்தொழுகுநறைமதுப்பருகியிசை
கூருமலர்மந்தாரத், தண்டெரியற்புலவிற்பிகவல்ல
வனிம்மாயவனித்தலத்திற்றூழ்ச்சி, கொண்டுபகைப்
பினர்கரீவாட்போக்கிவதைப்பதுபேரலக்கொடியர்நீ
று, கண்டினைமெய்ச்சிவனுருவமகற்றியரன்கணையா
கிக்கடிந்திட்டானால். (ங)

ஆதவினாலமலசிவலிங்கபூசனைபுரிவோர்நிவிக
ந்த, பாதகோபெனினுமழிகிலொன்மும்புலரிப்ப
டியின்வல்ல, மாதவர்களைனினுமழிகுலொன்மும்
றிந்தனமான்மனம்விழந்து, நீதுகொடுபரமசிவபூ
சைபுரிவோர்பெருமைநிகழ்த்தற்பாற்றே. (ச)

இம்மைமறுமைப்பயனுமறையின்முடிதெருட்
டுதுபேரின்பவீடு, மெய்ம்மைபெறத்தரவல்லதச்சிவ
பூசனையன்றிவேறுமுண்டோ, செம்மைமனத்திலி
ங்கபூசனைபுரியாதருங்கதியிற்செறியக்காத, மம்மன

னிலங்குதுபுழைக்கரத்திதுத்தன்மையா
னலங்கினர்கூவரநாமம்பெற்றதே. (கந-நு)

ஓவிலொண்பதிருக்கூவமொப்பேவ்
முவுலகங்களுமுன்னிவந்தரோ
தாவினென்பதுதுதுதன்மையாலெழிற்
கூவமென்றொருபெயர்கொண்டதந்கர். (கந-கூ)

மேலைநாளிழைத்ததினைகட்கெங்கள்விற்
கோலநாயகன் திருக்கூவமுன்குத
லாலநாகங்களுக்கரும்புள்ளேவந்தினைத்
தாலமேனினைக்குதுந்தன்மைபோலுமால். (கந-ள)

என்றிவைபற்பலவியம்பிவண்டுமுங்
கொன்றையஞ்சடைபிடுனான் கூவமாநகர்ச்
சென்றடைந்தருங்கதிசேர்மினென்றனன்
வன்றிறம்புலனெறிமறித்தருதனே. (கந-அ)

திரிபுரதகனச்சிருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசச்செய்யுள்-ந. 02.

சந்தானகிரிசந்தானச்சிருக்கம்.

சூதமுனிவரன்புகன்றமொழிவினவிபுலகமய
யாக்குமேன்மை, மாதவர்களுக்கவகைபெரிஇக்கூ
வபுரத்தியல்கேட்பவளருமெங்கள், காதலமைவுற்ற
திபுராணமுனியின்னுமுளங்கருணைகூர், வேறு

புரிந்துநரவுருவாகிவிமலனல்கு, மத்தலனிலவதரித்
துவாழ்வொனிந்தன்பெருமையளக்கம்பாற்றேரு()

தன்னைமனத்தமைத்தவர்க்குமலமகந்துஞ்சந்
தானகிரிசந்தான, நென்னுமருட்குரவெனழிந்நவ
மாநகரினிடைபிருக்கின்றேருர்கட், குன்னருநற்கரு
ணையினி லுபதேசித்திடவுலகினொழிவினென்ப, மன்
னிமனக்களிப்பொடிருந்தழிவில்பாகதியடைவின்ம
ருவுவாறால். (௧௦)

என்றிணையகுதமுனி யிணையிறுக்கவபுரத்திய
புக்கட, மன்றன்மலர்க்காங்குவிவாவருந்தவொஞ்
செவிக்கமுதம்வழங்கவந்தேதாய், கொன்றைமலர்த்
தொடைபுனைபுஞ்சடாமகுடத்தண்ணன்மகிழ்கவ
மூதூ, ரொன்றுமவர்க்கருள்புரியுங்குரவன்யாரியம்
புகெனவுரைப்பதானான். (௧௧)

வேறு.

முன்னமோர்காலத்தாதிமுருந்தனுமயனும்பி
ன்றாழ், பின்னன்மாதவருஞ்செம்பொற்பிறழ்முடிச்
சுரமுச்சன், தன்னதாஞ்சத்திபாதஞ்சார்தலானுட
ல்வெறுப்புந், ஹன்னருஞானந்தமுறுவதற்குவ
கையுற்றார். (௧௨)

உற்றவர்கயிலைநண்ணியுமையொருபாகற்போற்
பிச், சிற்றழிவுடையெம்புன்மைச்சிதையுடற்பொ

ம்வைத்துடல்சிறகிலொருசிறுபுட்பறக்கவிழைதகை
மைபோலும். (ரு)

திரையெறியுஞ்சடைக்கங்கைத் தூளிதெறிப்பந
னைந்தகுளிர்கிறுவெண்டிங்கள், காமலரினிருந்தெழு
செங்கனற்கொழுந்திழ்காய்ந்தொழிக்குங்கடவுடன்
னைப், பரமனெனவுணர்கிலாதளியனுமவ்வரியுமாய்
ப்பயின்றதிமை, பொருவில்புகழ்க்கவபுரத்திலிங்க
பூசனைபுரிந்துபோக்பெய்யந்தேம். (சு)

பூதிமணிக்கலன்புனைந்துசிவலிங்கபூசனையைப்
புரிந்திடாதோர், பாதகரிப்பாதகரெங்கட்கவர்கள்
புறமாரோர்பகரிவென்று, மாதலிம்புங்கவர்நீவிர்சிவ
லிங்கபூசனையைகன்விடாது, காதலிற்செய்திடுகிறொ
னப்புக்ன்மனனாரணமனைத்துங்கரைகண்டோனே.

அண்டரயனுரைத்தமொழிவினனிமனமகிழ்ந்த
வன்மெல்லடியிற்றூழ்ந்து, கொண்டறவழ்மணிமா
டக்கவபுரத்திலிங்கவுருக்குலவச்செய்தே, மண்டு
மனத்தன்பின்வழிபட்டனாச்சிவலிங்கவடிவந்தோ
லும், புண்டரிகவதட்டிருவிழ்கோலநாயகனின்றுபு
ரப்பன்மாதோ. (அ)

இத்தகையவினையிறுக்கவபுரத்தெவரேனுமெ
ய்கினம்ம, சுத்தபரனானமடைந்தரியசிவானந்தசு
கந்துய்ப்பர்விண்ணோர், மெய்த்ததவமொருகோடி.

யித்தகையிற் பிரேரம்போக்கியம்போகமென்ன
முத்தகைக்கூண்டமாகவுத்தவிமும்மாயநிற்கும். ()

மனமொழிமெய்யியற்றவருவதாயதம்பாவங்க,
எனவிருவகைத்தாய்ச்சஞ்சிதாதிமூன்றியல்பாய்
ப்புத்தி, தனிவறுநிலையதாகித்தகையிற்றுத்தொ
ழிப்பதாகி, வினையெனும்பெர்பெற்றொத்துவிடுமிரு
ங்கன்மமன்றே. (௧௯)

என்றுமுப்பொருளின்மன்மையியம்பியிம்மலங்
கெளல்லா, முன்றனக்கயலென்றோர்வித்தொழித்த
றிவுருவமாகி, நின்றநிற்பாரொன்றான்மாயிலையினைபு
ணர்த்திமீது, வன்றுணையாகிநின்றமல்குதன்னரு
ளேக்காட்டி. (௨௦)

சென்றுபுல்குவதன்நிச்சேர்ந்நுநிற்பதுவும
ன்றி, யொன்றிரண்டென்பதன்நிபுணர்வுசுட்டொ
ழிந்நுநீயா, பென்றுநின்றிடுமென்மன்னையிருந்தவா
காண்டியென்று, அன்றுதன்னிலைசொல்லாதசொ
ல்லினுபுதேசித்தான். (௨௧)

இன்னவாறயற்கும்புட்பகிரியிடையிருக்கட்கு,
மன்னுவானளவுகோளகிரியிடவானவர்க்குந், த
ன்னேநேர்கின்றபொற்பிற்சந்தானகிரியினண்ணி, மு
ன்னேவான்பொருள்கண்மூன்றுமொழிந்தன்னரு
வனாகி. (௨௨)

சூ.அ

திருக்கூவப்புராணம்.

தைதணந்து, பற்றிவுருவமாகப்பதிபசுபாசத்துண்மை, முற்றுமெங்கட்குணர்த்திமுதல்வரீடரத்தியென்றார். (கங)

என்றவரியம்பெவங்கோனெல்லையில்தருணையெய்தி, நன்மெனக்கயிலேசூழ்ந்தநாற்பெருங்கிரிகடம்பு, என்மரிதனக்குச்சிர்சா லாமர்த்தகிரியினுச்சி, யொன்றிநற்கூவனாகி புண்மையை புணர்த்துகின்றான். (கச)

ஆதிபுருஷமீறுமருவமுமுருவமாகும், பேதமுமனவுமின்றிப்பேரறிவுருவமாகி, வேதமுமுணர்வுமெட்டாவிமலமாய்நிறைவதாகிச், சாதலும்பிறப்பும்மேர்த்தன்மையாம்பதியின்றன்மை. (கரு)

முலமாமலத்தாலன்றேமூயபேரறிவதாகிச், சீலமாயையினுத்தேரூன்றுஞ்சிற்றறிவுடையதாகி, மேலைநாள்வினையாற்றேரூற்றம்விளிவுடைத்தாகிவானம்போலவேயடுத்ததாகிப் புணர்வதுபசுவின்றன்மை.

ஆதியன்றாகியொன்றாயளப்பருஞ்சத்தியாகியோதரும்பலவாமாவியுணர்வெலாந்தடுப்பதாகிப்பேதமிலருஞ்சிற்சத்திபிறழ்தருமுயிர்க்குநீங்கிப்போதுமத்தன்மைத்தாகும்புகலிருளாணவந்தான்.

சுத்தமோட்சத்தமூலப்பகுதியென்றோடர்புபெற்றுத்ததுவமைந்தோரோமுதகுமிருபத்துநான்கா [த்

என்ற லும்வே தனெழுந் துகளிப்போடெறிநீரிற்
சென் லுலவாரின் மன்ன னுபோதிந் திகழ்வாக
மொன் லு லுமேகந்தங் குதலேபோ லுததிக்கண்
மென் லுயின் மேவுங்கண் ணபிராணே லிழியுந் றான். ()

மாலான் மாலைமாலவடித் தேதமணிநீரின்
பாலாநீயா ரொன் லுவினுவப்பதியா கு
மேலாநா ராயணனென் லுவினாந்தோ தி
யேலாதாகுமந் தைதகொடங்கனெழுந் தானால். (ச)
மாய லுரைத்தெழுநின் றமைகண்டே மலர்வேத
னீயலந் தபரம்யானென வோதுமுனி ன் றானு
லாயிடையச் சதன் மிக்கெழுதே காபத்தவனுகிப் றால்.
போயயன் விற்பொலிமார்பினெ திந் துபுடைத்தா

முண்டகவேத னுநெய்சொரி தியின் முனி வுத்தே,
யாண்டகடாகமுடைந்ததெ லும்படியங்கையான், வி
ண்டுவிண்மார்பெ திரொத்தினனித்திமம் வெம்போர்க
ண், மண்டிருவோர்கடமக் கும்வினே ந்தன வந்தம்மா.

குந் துவர்மார்பு குழிந் திடநின் லுகுதித்தோடி
யெந் துவராடகவெ த்பொடுமைம்மலையெய்திச் சூழ்
வுற்றதுபோலவுடன் சுழல்வாருட லுக்கப்போய்ப்
பந்துவர்ஜிழ்மேலாகவிழுந் துபதைப்பார்கள். (எ)

கட்டியெடுத் துவிழுத்தியிடக் கைகழுத் தூடே
யிட்டவலத்தினமுத் தியுரத்தினிடிக்கொப்ப

அப்பெருங்கிரியினுமத்தடுத்ததாரியற்குநாம
ஞ், செப்பருங்கூவத்துள்ளோர்தேவராதவினவர்க்
குத், தப்பில்பேரருளிஞ்சான்சந்தானகிரிசந்தான,
னிப்பெருங்குரவனங்கணென்னும்வீற்றிருப்பன்மா
தோ. (௨௩)

கொத்தலரிதழியெம்மான்குருவுருவாகிநயம்,
வைத்துபதேசஞ்செய்யும்வளங்கெழுகூவமுதூர்க்,
கொத்ததென்மயன்மற்றொன்றை யொப்புனாசைய
லாகாதென், மத்தலத்தியல்புமுற்றுமறைந்தனஞ்
தன்னேற. (௨௪)

சந்தானகிரிசந்தானச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௩௨௪.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

—:0:—

சூதனியம்பமகிழ்ந்தமேவாரரிதொல்வேத
னாதிபகம்பரமென்றுதமிழ்பகையானொன்
றேதினைபின்பரனைப்பரமென்றவோர்வுற்ற
வேனுவெனிகதியம்புகவென்னவியம்புற்றான். (௧)

மேனாண்மண்டுபிளையம்வந்துவிரவுங்காற்
காணர்கஞ்சன்லஞ்சுறுமவ்வுழிகண்ணுற்றேற
யானாவின்பத்தந்தணர்கைவைத்தங்கத்திவர்
மாணமங்கைக்காவியனாய்துயின்மாமென்றார். (௨)

ருவர்தம்மகந்தையுமறுப்பா, நெந்தையாபிடையழ
ல்வடிவிலிங்கமாயெழுந்தான். (கந்)

ஆதிமாலயனன்பகத்திருளறவமைத்த, தீதின்மா
மணிவிளக்கெனத்திகழ்வதவ்விலிங்கம், மேதையா
மவரகத்திருளொருகிறுவிளக்கின், சோதிபோக்கு
மோவப்பெருஞ்சோதியேயல்லான். (கச)

அஞ்சுவந்தெழுமருட்கனற்றாணுவையயன்மாற்
மங்களவெஞ்சமர்தணந்தனர்கோக்கியித்தாணு
விஞ்சுவந்தென்தென்னறந்தாணுவென்றியார்
கங்கரன்மனையவன்சுணுலன்றியார்காண்பார். (கரு)

மண்டுவெஞ்சமர்தணந்தினியிருவருமலர்வு
கொண்டவங்கியினடிமுடிபார்ப்பமக்குறிமுன்
கண்டவன்பாமெனத்தமிழையந்தனர்களிகூர்
வண்டுமுந்மலாதனக்கடவுளுமாலும். (கசு)

ஏனமாயரிமலாயனெனையாய்ப்பிலமும், வாணு
மேசுபுமனமொழிதனிவமேமருவா, ஞானநாயக
னடிமுடிவிழிகொடுநாடப், போனமுதறிவுடைமை
யினினைந்துபோயினரால். (கௌ)

சூன்வபோல்வருமும்மதக்கோட்டுவாரணத்தை
யன்வவாய்குடர்சொரிந்துடவேமிதித்தமுத்திக்
கொன்றதாண்மலரொன்றறியாததைக்குறுகிக்
கன்றியோர்கிறுபன்றிகீழ்ப்பட்டதுகடிதின். (கஅ)

முட்டிபிடித்தகரத்தொடுகுத்துவர்முட்டும்மே
வட்டணைசுற்றுவரித்திறமுற்றினர்மற்போரோ. (அ)

வேறு.

ம்ருவேவாகைகொண்முனிவேவாருடன்வரும்வா
னவர்கண்டே, பொருவேர்கனிவிவர்போலறியோ
மென்றுபுகழ்ந்தார், வினாவோடுபிணுருமேமெனும்
வெடிச்சால்லினராகி, பிருவேர்களுமுறைவார்க
ளையுருவிக்கொடுத்திர்ந்தார். (க)

யின்னாமெனவெதிர்வீசியமிளிர்வானொளியல்லா
லின்னரிவரிவணுற்றனனொனவேதமையிமையா
வந்நாகருமறியாவகையதைகின்றவொலிக்கு
முன்னாடுகறங்காமெனமுறைவட்டணைவந்தார். (ங)

வரையேகுவாமராபநிகரோசுவர்மலையுந், திரை
யேகுவர்பிலமேகுவர்திசையேகுவொன்றூழ், தரை
யேகுவர்பிடைபாளியையறியாதுசமழ்ந்தே, புரை
யேகொடுசன்னந்தொறுமுழல்கின்றவர்புரைய. (ஊ)

தாண்டுவர்கரநாடுவர்தலைநாடுவர்மலருந்
தோண்டுவர்களநாடுவர்தொடைநாடுவர்கடரும்
பூண்டுறுமுரணாடுவர்வயிணாடுவர்பொலியும்
வாணாடுறுவிழிநாடுவரிவ்வாறுமலைந்தார். (கஉ)

வேறு.

கொந்துலாமலர்முடியண்டகோளகைகடப்ப, வந்
துபாதலமுருவதுமலர்ப்பதமிகப்ப, வந்தவேலையினி

இட்டதங்குறிகண்டுதாம்பரமெனவிச்சைப்
பட்டனகநாட்டபடாதபாடுகளெலாம்பட்டா
ரிட்டமொன்றிலொம்பிரானடிமுடியினைப்பூப்
பட்டகண்ணினர்காண்பரோவெத்தனைபடினும். ()

வந்துகடியங்கிருவருமனத்தெழுமகந்தை, சிந்தி
வாண்முநம்புலர்ந்துநின்றிடுதலாற்சிந்தை, தந்திடு
ங்குறிகாண்கிலாதமைத்தமிலநிந்தே, யுந்துகின்மநா
ணிருவருமொத்தவினொழிந்தார். (உரு)

எங்கணையகனருள்கிறிதுறுதலினையோர், தங்க
ணையமயங்கொழிந்தத்புத்தத்தானு, நங்கணையகனுகி
யெய்நமக்கருணைற்றிச், செங்கணையமுருவமோ
வென்றுகிந்தித்தார். (உசு)

ஆனகாலையின்மணியிடத்தாடுறுமொளிபொன்
னானநாயகனழனெடுந்தானுவினடுவண்
மாணுமாமழுவுந்திகழ்காமுமொண்மார்புந்
தூநிலாநகைவதனமுந்தோன்றுதநின்றான். (உ௭)

நின்மகாலையின்மிடற்றணிநீலமுமுரத்திற்
யுன்னுமாலிகைத்தலைகளுங்கண்டுளந்துணுகுறும்
றென்றுநாணுடனச்சமுமொருங்கெழவயன்மால்
சென்றுநாயகன்றிருவடிசிரம்படவிழந்தார். (உ௮)

எழுதுரஞ்சலிரொன்றுமைநாயகனியம்பத் [தே
தொழுதகையொடு மெழுந்துநின்றறிந்தவாதுதித்

முனைத்தவெண்பிறையெனுமுடக்கோடுதேய்வு
மமண், கிளைத்துவெம்பிலமனைத்தையுமிகந்நுமிக்கே
ழ, லிளைத்ததன்நிவான்றெடையடிங்கடந்ததினி
ன்பம் ~~உ~~விளைத்தவெந்நைததாள்விலந் குறப்பட்டதோ
விளம்பீர்.

(கக)

வருந்திமெய்யிருங்கேழுவினுருவுகொண்மாயன்,
திருந்திந்ந்நுமிகண்டிலமலாயன்சென்று, பொருந்
துபொன்முடிசுண்டுநிற்புகல்வதென்னெனுநா, ண
ருந்துநெருஞ்சொடுமொருவகைப்புவினின்மீண்டடை
ந்தான்.

(உ௦)

விண்ணினேகியவியன்சிறையோதுமம்விரைந்தே
யண்ணன்மாமுடிக்கங்கையின்னுறைபடிந்தாடக்
கண்ணியேகுதலெனச்செழுங்குகிரிடமுதலா [தால்
வெண்ணும்பாலைவயும்பாந்திவந்திகந்நுபோயின

விண்டுகாண்குவன்முயினைமுடியினைவிரைந்து, க
ண்டுநாமினையாகுவமெனவயன்சுருத்திம், கொண்டு
தேவமாவருடமொராயிரங்குலவு, மண்டமேறியும
டைந்திலனமலன்மார்பளவும்.

(உ௨)

சிறகுநொந்தினைத்திடுதலானப்புறஞ்சேணிம்,
குறுகுநின்றதன்செயலொழிந்தெகி னுருக்கொண்
டோ, விறகுதிண்புயத்தரிசெயலென்கொடேல்வெ
ன்று, மறுகுநெருஞ்சொடுமீண்டுவந்தடைந்தனன்ம
ண்ணில்.

(உ௩)

மகிழ்ந்திலிங்கபூசனைசெய்வோனெக்குலம்வரினும்
புகழ்ந்தவன்மனைநாமெனவந்தனைபுரிவோர்
திகழ்ந்தநம்பதம்பெறுகுவாவன்குலஞ்சிந்தித்
திகழ்ந்தபுன்மையனிசனாப்நகரில்வீழ்ந்திகவான்.

என் லுக்.தியத்தா னுவிண்மறைந்தனனிமைவ [து
னின்மமாலய னுவகைபூத்தண்ணல்சொன்னினைந்
சென் லுக்.வமரநகரிடைச்சிவலிங்கமமைத்து
மன்றன்மாமலர்மஞ்சனங்கொடுவழிபட்டார். ()

வினைகடர்ப்பதுபுனிதன்மெய்ஞ்ஞானமேவினைப்ப
தனகனேயமேடிருப்பதக்கவமாதவினாற்
கனவிலாயினுமிந்நகர்கடக்கொணுதென்றங்
கினியமேருநிற்கோலநாயகற்கொழுதிருந்தார். ()

மாலுநான்முகக்கடவுளும்வழிபடுமெழில்வித்
கோலநாயகர்க்கண்டிடிப்பன்னிருகோடி
மூலமாமிலிங்கங்களைமுறைமையிற்சென்று
சிலமோடுகண்டுபுலனக்கணஞ்செறியும். (ந.அ)

அருளிப்பூதரமெனவருமத்கரியட்ட,திருநிற்கோ
லநாயகன்பெயர்பலவுளசெப்பிற்,கருநிற்போக்குறு
மிருவினைகையுமக்கணத்தின்,விரைவிற்போக்குவை
வற்றினிற்சிலபெயர்விளம்பின். (ந.க)

என

திருச்ச. வப்புராணம்.

யிமுதையேமுனைப்பரமெனவறிந்திடாதுயற்றும்
பழுதுதீர்த்தருளென்றிடப்பராபரன்பகரும். (௨௯)

தும்மைநாம்படைத்திருதொழிணங்களுக்குதவ
வெம்மைநீரெனவுமதறிவொன்றியும்வேறாய்க்
கொம்மைமாழலையுமையொடுவடிவுகொண்டிருக்கு
மெம்மைநீர்மறந்துமைமதித்தமர்புரிந்தினைத்தீர். ()

நீவிர்நம்மையேபரமெனநினைந்திடாதமர்செய்
பாவநந்துதும்பதநிலைபண்டுபோலடைய
வாவல்கொண்டுநம்வடிவமாமிலிங்கநன்கமைத்துக்
கூவநண்ணியர்ச்சியுமெனப்புகன்றினுங்கூறும். ()

நீறுகண்டுகைபுனைந்துநநிகழ்வடிவென்னக்
கூறிலிங்கபூசனைபுரிசுணத்தரைநாமாத்
தேவகின்றவகீராழிவில்பேரின்பமெய்த்தேவந்
வேறுகண்டவர்கெந்நாயர்விடாததீநாகர். (௩௨)

கலைகள்யாவையுமுணர்ந்தவராயினுங்கருதி, யில
குநாமகிழிலிங்கபூசனைதனையியற்றா, நிலையொரான்
றையுமுணர்கிலரஃதுடைநெறிய, ருலகினொன்றை
யுமுணர்கிலரோனுமுற்றுணர்ந்தோர். (௩௩)

நரரினீசரோயாயினுநல்லிலிங்கத்திம், பரிவினான்
மைப்பூசனைபுரிசுவர்பகரிம், சுரரின்மேலவரஃதிலர்
சுரர்களிற்சிறந்த, வரர்களாயினும்புலையோமெயும்
மையிம்மாற்றம். (௩௪)

யொப்பருங்குளிர்வெண்டிங்கள்வண்கடுக்கை யுண்
ணுழைந்தினியதாதலோந்து, மெய்ப்பசும்பொன்னி
ற்றிகழ்சடாமவுலிவிமலனதடியின்மேவுவரால். ()

வேறு,

என்னுகவத்திறைவன்பெரும்புகழ்
துன்னுமாசையிற்றூதமுனிவர
னன்னுமேவுநயிமிசமாவனத்
தொன்னுமாதவர்க்கோதினனென்பவே. (சஉ)
அடிமுடிதேடியசருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச்செய்யுள்-நடன அ.

செந்நெல்லைவத்தசருக்கம்.

—:0:—

மலுவறுதவத்தின்முனிவரர்மிக்கமகிழ்ச்சியின்
மறித்துமச்சூத, னனுமலர்க்கமலத்திருவடிபரவிநங்
களுக்கையவிற்கோலச், சிலுதுதற்குமரியிடத்தின்
வைத்தவற்குச் செந்நெல்லைவத்தவனெனுமபெய
ரொம், முறைமையினடுத்ததுரைத்திபென்றியம்பமு
னிவனன்றெனவனுமொழிவான். (க)

முன்னரக்கவபுரத்திடைக்காமமுதலியமுக்கு
லும்பெறிந்தோர், புன்னெறிப்படுமைம்புலன்களுந்
தடுத்தோர்பொய்யினைமெய்யினிற்கண்டோர், சென்
னியிற்பிறைமொண்டவன்றனக்கன்பு செறிந்தமை

வேறு.

* இரக்ககர்தியாகரிசைச்சந்ததாரொழிந்மிசவ
ளர்சடைக்கூத்த, ருட்சகநாதரஞ்சனாபகண்டரந
ங்கிலானிக்கினரோடுந், திருக்கூவுவனநாயகர்திரி
புரக்கினரப்பிரதிட்டர், தெரித்திடுகூவநாதரன்பர்
க்குச்செந்நெல்லைவத்தவரெனலாமால். (சு 0)

இப்பெரும்பெயர்கன்பன்னிரண்டினையுரியம்பு
வேரரிவற்றினுளொருபேர், செப்பரும்புதல்வற்றி
டுபவர்புனியிற்சிறைவின்மெய்ப்பொருங்குபுத்தே,

* இரக்ககர் - இரணிப்பவர், தியாகர் - தேவர்தட்கும்
முனிவர்கட்கும் தியாகமளித்தவர், சந்ததாரர் - அன்பர்களைச்
சமுசாரபயத்தினீக்கி நன்குகாத்தவர், வளர்சடைக்கூத்தர் -
திர்க்கசடாரித்தர், திர்க்கம் - நீட்சி, சகநாதர் - சர்வகர்த்
தர், அஞ்சனாபகண்டர் - விடத்தால் அஞ்சனம்போலும் கா
ந்துபெற்ற கண்டத்தையுடையவர், கிலானிக்கினர் - அடியவ
ர்களுக்கும் கலிகாலக்கிலேசத்தை நீக்கி யருளினவர், கிலா
னி-கிலேசம், புவனநாயகர் - அசுரனாமாய்த்நுப் புவனந்
களைக் காத்தவர், திரிபுரக்கினர் - திரிபுரத்தை யழித்தவர்,
அப்பிரதிஷ்டர் - பிரதிஷ்டையல்லாதவர்; எனவே, சாய
ம்பு என்றபடி, கூவநாதர் - கூபரநாதர், செந்நெல்லைவத்
வர் - நீவாரதர், நீவாரம் - செந்நெல், என்பர் வாடநூலார்,
அன்றியும், அப்பிரதிஷ்டர் என்னும் திருநாமத்தை அப்பிர
திஷ்டர் அந்நியதாகர்த்தர் எனப்பாடமோடி அதற்கு, தம்
மை அடைந்தவர்களுக்கு அளித்த பதத்தை என்றும் அகந்
முதவர் எனப் பொருளுரைப்பர்.

மனையி லுள்ளனவனைத்து மாண்டிடச்செயலொ
ன்றின்றி, யினியருந்தவர்கட்கந்தோவென்செய்கே
னெனத்துளங்கி, யனையவர்க்கிரப்புற்றே னுமமுத
மிட்டொழிந்ததுண்பே, நெனமனந்துணிந்தவ்வா
றுநெற்புலியிரந்துசெய்தார். (௭)

இத்திறமொழுகுநாளினின்மைமேன்மேல்வந்
தெய்த, வெய்த்துடுபவர்களின்றியென்பகல்பலிக்கு
முன்றே, புத்தமர்வறிதுமீண்டங்குடத்தும்வெம்ப
சிறையகூர, மைத்தடங்கண்மாதோடும்வருந்திமெ
ய்தளர்ந்திருந்தார். (௮)

கொழுநர்தம்மெய்வருத்தங்காண்டொறுங்கு
ழைந்துநெஞ்சம், விழிபெரழிவெள்ளமோடவெய்
துயிர்த்தென்செய்கோமென்; நெழுதுயர்மனத்தி
னோங்கனில்லிணுக்குரியார்செந்தீ, மெழுகெனவுருகி
நைந்தார் வினைகொலோவிதுவென்நெண்ணி. (௯)

அன்பர்தாமுடறளர்ந்துமகந்தளர்வின்றிச்சென்
து, முன்பெனநதிரீர்முழுகிமாயம்மலர்புனல்கொ
ண்டெய்திப், பொன்புரைதிருவிற்கோலப்புனிதனை
வழிபட்டேத்திப், பின்புதன்மனையின்மெல்லப்பெய
ர்ந்துவந்திருந்தாரொய்த்தே. (௧௦)

இம்முறையந்தனாளைரொண்டிணமுணவொன்றி
ன்றித், தம்முடறளர்ந்தொன்பாடைடையல்பாக
னைப்புகித்தே, யம்மனைவருகுவார்மெய்யயர்ந்துவந்

யடியர்கட்டிடித்து, நன்னிலைத்தருமசீலனொன
வோர்நாமவந்தணருளரானார். (உ)

உருவநல்லறமாக்கறைமிடற்றிழையன்புயிரொ
னவந்ததேயனையார், பெருநுண்ணெறியின்வரு
ம்பெருஞ்செல்வர்புரமெரிபடுத்தனிற்கொலத், தொ
ருவனதடிமுப்பொழுதும்வந்தனைசெய் துறுசுவை
யடிசின்மாதவர்க்குப், பரிவொடுமளித்துமிச்சில்
கொண்டெமக்குப்பயனிதுவெனவொழுதுநாள்,
வேறு.

கொதினந்தருமசீலர்கொடைகண்டுநாணுட்
கொண்டோ,மேதருமவர்தம்மேன்மைனிளக்கவொ
வறிந்திலேமா, லோகமுண்முகிலொடுங்கிறொரு
புடையதனாலாரும், பேதுறுபசுநாய்கூர்ப்பெரு
மிதமிழந்துநைந்தார். (சு)

வறியவக்காலம்போதமறுவறுந்தருமசீலர்,செ
றியுமெய்த்தவர்கட்கெல்லாஞ்செழுங்கறியமுதினோ
டு, நறியமென்புழுக்கலன்பானற்சுவையளித்தளித்
தந், நெறியினிற்பெறும்பேறொன்றேறிக்கநின்றில
துசெல்வம். (ரு)

பழகுதஞ்செல்வமெல்லாம்பயன்றருகதலியா
க,வழகுதம்பெருகுதற்பின்ளவலாதளவிலாம,வொ
ழுருநன்மனைவியார்தம்முறியபொற்றுவையாதி,முழு
தும்விற்றடியார்க்கன்பான் முதிர்சுவையமுதளித்
தார். (சூ)

மனையி லுள்ள னவனைத் து மாண்டிடச் செயலொ
ன்றிந்நி, யினியருந் தவர்கட்குந் தோவென் செய்கே
னெனத் துளங்கி, யனையவர்க்கிரப்புறே னுமமுத
மிட்டொழிந்த னுண்பே, நெனமனந் துணிந்தவ்வா
றுநெற்புலியிரந் துசெய்தார். (எ)

இத்திறமொ முகுநாளினின் மைமேன்மேல்வந்
தெய்த, வெய்த்திடுப வர்களின் நியெண்பகல்பலிக் கு
முன்றே, யுத்தமர்வறி துமீண்டங் குடற் றும்வெம்ப
சிறைய்கூர, மைத்தடங்கண் மா தோடும்வருந்திமெ
ய்தளர்ந்திருந்தார். (அ)

கொழுநர்தம்மெய்வருத்தங்காண்டொ றுங்கு
ழைந்துநெஞ்சம், விழிபொழிவெள்ளமோடவெய்
துயிர்த்தென்செய்கோமென்; நெழுதுயர்மனத்தி
னெங்கனில்லி னுக்குரியார்செந்தீ, மெழுகெனவுருகி
நைந்தார் வினைகொலோ விதுவென் நெண்ணி. (க)

அன்பர்தாமுட றளர்ந்துமகந்தளர்விந் திச்சென்
று, முன்பெனநதிரீர்முழ்கிமொய்ம்மலர்பு னல்கொ
ண்டெய்திப், பொன்புரை திருவிற்கோலப்பு னிதனை
வழிபட்டேத்திப், பின்பு தன்மனையின்மெல்லப்பெய
ர்ந்துவந்திருந்தாரொய்த்தே. (க0)

இம்முறையந்தனா ளொண்டி. னமுணவொன்றி
ன்றித், தம்முடறளர்ந்தொன்பா னுடடையல்பாக
னைப்புகித்தே, யம்மனைவருகுவார்மெய்யயர்ந்துவந்

யடியர்கட்டிடித்தது, நன்னிலைத்தருமசீலனான
வேர்நாமவந்தனஞ்ஞாரானார். (உ)

உருவநல்லறமாக்கறைமிடத்திறையன்புயிரோ
னவந்ததேயனையார், பொருவினன்னெறியின் வரு
ம்பெருஞ்செல்வர்புரமெரிபடுத்தனிக்கோலத், தொ
ருவனதடிமுப்பொழுதும்வந்தனைசெய் துறுசுவை
யடிசின்மாதவர்க்குப், பரிவொடுமளித்ததுமிச்சில்
கொண்டெடமக்குப்பயனிதுவெனவொழுதுநான்.

வேறு,

கோதினந்தருமசீலர்கொடைகண்டுநாணுட்
கொண்டோ, மேதகுமவர்தம்மேன்மைவிளக்கேவோ
வறிந்திலைமா, லோதமுண்முகிலொடுங்கிறொரு
புடையதனாலாரும், பேதுறுபசிகேநாய்கூரப்பெரு
மிதமிழந்துரைந்தார். (சு)

வறியவக்காலம்போதமதுவதுந்தருமசீலர், செ
றியுமெய்த்தவர்கட்கெல்லாஞ்செழுங்கறியமுதினோ
டு, நறியமென்புழுக்கலன்பானற்சுவையளித்தனித்
தந், நெறியினிற்பெறும்பேறென்றேறிந்கநிநில
துசெல்வம். (ரு)

பழகுதஞ்செல்வமெல்லாம்பயிற்றருகதலியா
க, வழுதுதம்பெருகுதற்பின்ளவலாதளவிலாம, லொ
ழுருநன்மனைவியார்தம்முறியபொற்றுவியாதி, முழு
தும்விற்றடியார்க்கன்பான் முதிர்குவையமுதனித்
தார். (சு)

அஉ

திருக்கூவப்புராணம்.

தருகுவிழ்ந்தார், மைம்மலிசுழலிஞர் தம்மதிமுகத்
ததைந்தழுங்க. (கக)

அவ்வமையத்திலீசனடியவரொருவர்பாண்டுந்
*அவ்வரிதாகமேனி அவண்டுகண்ணுள்விழுந்து, வெ
வ்விதழ்புலர்ந்துவாடுந்திருமுகமோடுமுன்பில், வெ
வ்விபபிபின்வந்தேன்வினையிலீரொன் லுசென்றார்.

தொண்டர்வந்துரைத்தமாற்றஞ்சுடுதழற்கார்.
ந்தவெவ்வேல், புண்டுபோட்டப்புக்கென்னச்செவிட்
புலம்புக்குநெஞ்சு, முண்டிடவெழுந்துபோகியுரிந்
நன்மனையாரோடும், வண்டவர் தமைவணங்கிமனையி
னுட்கொண்டுபுக்கார். (கங)

ஆதனத்திருத்திமேனியயர்வுகண்டழுங்கிக் கொ
ட்டேன், மாகிடத்தவர்தம்மன்பர்வருந்தவிவ்வாறு
கண்டே, னேனினிச்செய்வேனென்னாவினைவிழிட
ருவிபாய, மூதழற்படுமாக்கின்மும்மைநெஞ்சுருங்
கைந்தார். (கச)

அன்னையங்குடையோனன்பாயர்வுகண்டார்ந்
தலாகா, தின்னுமிந்நகரமுற்றுமிந்நகரான்குவன்
புகுந்து, செந்நெல்வந்திலதேதலாவிதீர்ப்பெனெந்
ல்விழ்கோதித், தன்னிகரிலாதாரன்புதரும்வவிகொ
ண்டுசென்றார். (கரு)

* அவ்வு-உணவு.

நனைபவிழிதழியார்க்குநல்லவரினேத்தாரொன்ன,
வினைவுறு மனத்தோடங்கந் கிருந்திருந்தெழுந்து
மெல்ல, மனைதொலும்புவிக்குப்புக்கார்வடிவுறுவரு
த்தஞ்சற்று, நினைகிலரன்புபற்றியின்றித்தந்தணரு
க்காவி. (கக)

எம்மையாடிருவின்கோலத்திறையவன்கருணை
தன்னாற், செம்மையாமனத்தர்க்கெய்தச்செந்நெல்லந்
கிரண்டுநாழி, நம்மையாளுடையதொண்டர்நனிபெ
ருஞ்செல்வமுன்னின், மும்மையாபடைந்ததென்ன
முதிர்மகிழ்வுற்றுமீண்டார். (கஎ)

அந்தணர்செல்லநங்கையருந்தவரயர்வுகாண, வ
ந்தெழுந்துயரமோர்ப்பான்மனத்தெழுந்தலைப்பக்கே
ள்வர், தந்தளர்வுண்ணினேருங்குந்தனிப்பெருந்து
யரமோர்ப்பான், முந்துமவழுமிரங்குமுலைமுகட்டெ
ற்றிவிழும். (கஅ)

இன்னலங்கடலின்முழ்கியெழுந்திடாதமுங்கு
கின்றார், செந்நெல்லநாண்டந்தோநங்கடிருத்தொ
ண்டர்பகித்தாரொன்று, துன்னுறுதுயரநூக்கத்து
ணைவனார்வருதல்கண்டு, மின்னெனவெதிர்வணங்கி
வினாந்துவாங்கினாச்செந்நெல். (கக)

வாங்கியசெந்நெற்குத்திமாதவர்பகிநோய்திர
ப், பாரங்கொடுமமுதமாக்கிப்படைத்திடவேண்டுமெ
ன்ன, வேரங்குறுமனத்தன்பாற்றம்முடற்றளர்வெ

அசு

திருக்கூவுப்புராணம்.

ண்ணாதம்பொம், பூங்கொடியனையார்ப்போனம்பொ
ருக்கெனவமைத்துப்பின்னர். (உ௦)

திருந்தியகொழுநர்க்காயிற்றமுதெனச்செப்பி
நம்பா, லருந்துயர்க்கடவந்தாராயமுதுசெய்விப்பி
ரென்ன, விருந்தினர்தமைவணங்கியமுதுசெய்வித்
தவேலை, மருந்தெதிர்பவரின்மிக்கமறையவர்மகிழ்ச்
சிகொண்டார். (உ௧)

மாதவாமுதுசெய்துமகிழ்ச்சிகொண்டெய்தப்பி
ன்போ, யாதாவொடும்வணங்கியவாருள்விடைகொ
ண்டேகித், தீதகலன்பின்மிக்கார்சேடித்தவமுதுண்
பாக்குப், போதுமவ்வமையந்தன்னிப்புருந்தவர்ப
தமுரைப்பாம். (உ௨)

வேறு.

அந்தணுளர்தம்மன்மினையுலகிடையலர்த்த, நந்
திலாவருட்கூவநாயகனுளநாடித், தந்தமாவுரிபொ
ர்த்ததன்மணியுருமறைத்து, முந்துதொண்டர்கள்
பொலொருமூப்புருவெடுத்தான். (உ௩)

அன்றுமேவியகாராக்காலம்மையேயம்மை
யென்றவாசகமெய்பெறவவ்ருருவென்னத் [ன்ற
துன்றுமேனியிற்றசையாழிந்தென்பெலாந்தோ
மன்றுளாடியதிருவாடிமலர்நடைதளர. (உ௪)

† போனகம் என்பது-போனம் எனத் தொக்குநின்றது.

பொருவிற்றைவிற்றேகாலத்தனெனும்பெயர்பு
துக்க, வருவமுள்வனைத் தொருகழைத் தண்டுமுன்
ஹான் தித், திருவிதைஞ்சுபொற்பையரவல்லுலாள்சி
ரிப்பத், தருமசீலர்தம்மனையிடைப்புருந்தனன்றலை
வன். (உரு)

புகுந்தினைத்தனமொருபிடிபோனகமிடிஸா
மிகுந்தபுண்ணியமும்க்கெனவினம்பினன்விமலன்
பகர்ந்தவாச்சுக்கேட்டலும்பதமுணவிருந்தார்
துகர்ந்திடாமுனமடியர்வந்ததுதவவேநான்மை. ()

என்றகங்கரித்தெழுந்துபோயெம்பிரானினைத்து
நின்றவந்நிலைகண்டுளம்பொருதுநெக்குருகித்
துன்றருந்துயர்நூர்ந்திருகண்கணீர்சொரியப் [ல்.
பொன்றிலன்பொடுவணங்கியுட்கொண்டுபுக்கனரா
வேறு.

ஐயனையாதனத்திருத்தியிங்குநா
முய்யவந்தவர்தமக்குள்ளபோனகம்
பையரவல்லுலாப்படைத்தியென்னலு
மையலின்மங்கையர்மகிழ்வுற்றிட்டனர். (உஅ)

இட்டலுமிதையவெண்ணினங்கணீர்
பட்டிணியொடுமிகப்பரிந்துதொண்டுசெய்
* நிட்டையின்வழுவூறுதுங்கணெஞ்சுடை
மட்டிலையன்பெனமறைந்துகூறுவான். (உக)

அக

திருக்கூவப்புராணம்.

கவிமிகுசிறுவிலைக்காலஞ்செல்வரை, மெலிவறது
மக்குநம் விளங்குமாலயத், துலைவறவனுதினமொரு
மணிக்ஞட, மலிவுறுசெந்நென்முன்வைத்துங்கொ
ண்மென. (ந.௦)

அண்ணல்சொற்றிடவதையந்தணுளர்கேட்
டுண்ணெழுவொடுகரமுச்சிகூட்டியே
கண்ணிணைபுனலுக்கடையனேனைபு
மெண்ணிவந்தருளியவிதைவகுனென. (ந.௧)

ஆலயந்தனிலடைந்தன்புலேவண்டுவிற்
கோலவங்கணர்தமைக்குறுகித்தாழ்ந்தெழுங்
காலையினங்கொருகடநிரம்புசெஞ்
சரலிகண்டுவந்தனர்தருமலிலோ. (ந.௨)

கொண்டுபோய்மனையினக்குடநிரம்புநெல்
லண்டர்நாயகர்திருவடியொண்ணிலா
ருண்டிடநல்லமுதுதவிச்சேடமுண்
டொண்டொடியவொடுமுவப்புற்றாரோ. (ந.௩)

இத்திறநாடொறுமிவைவனாலயம்
வைத்தசெந்நெற்கொடுவருந்தொண்டர்க்கெலாந்
துய்த்திடவமுதறுகவைபொடும்படைத்
துத்தமர்சிவனரும்பதத்திலொன்றினார். (ந.௪)
வேறு,

மறையவர்தமக்கிம்முறைமையிற்செந்நெல்லை
ந்தலானரியவிற்கேகாலத், துமயவனுலகிற்செந்நெ

ல்லைவத்தவனுமென்னுமெய்ப்பேரடைந்தனனா, ல
றையுமப்பெயரை மனம்விழைந்துனாப்போ ரழிவி
லாமிக்கசீர்ச்செல்வ, நிறைபெருங்கல்விபெருஞ்
வர்பி
ன்னுநிகரில்பேரின்பவீடடைவார். (௩௫)

அந்தவிற்கோலத்திறைசெயும்வள்ளியடுக்க
ற்சந்தியாநிருத்த, நந்துபொற்பொதுவினரியவான
ந்தநடமில்லுஞ்
வடவனத்தி, லுந்துநம்சண்டதா
ண்டவங்கு வத்துலைவது தருக்கமாதெனவே, வந்த
வச்சத்தியனுதினங்காணமகிழ்ந் * இரக்காநடம்புரி
வார். (௩௬)

சாற்றரும்பெருமைக்கவமாநகரிற்றருக்கமாதா
வெனும்பெயராள்; பேரற்றுநடஞ்செய்யெம்பிரா
னாமம்போற்றுதுவளர்சடைக்கத்தன், காற்றுணைக்
கமல மொருபுகம்சென்று கண்டவரளப்பருங்கல்வி,
மாற்றருஞ்செல்வம்பெரும்புகழ்படைத்துமறுமை
யிற்சிவகதியடைவார். (௩௭)

எம்பிரானடஞ்செய்கவமாநகரினிருப்பவர்க்
கொருதுனையளவு, செம்பொனீகுறிலொண்காசியா
துகளாய்ச்சிறந்திடுந்தலங்களிற்சென்றே, யம்பொ
னாயிரநான்மறையவர்த்தேடியளித்திடு பலனிகர்த்தி
டுமாற், மம்பிரானடியார்கரத்தையளிக்ஞந்தனிப்ப
லனுரைப்பதற்கெளிதோ, (௩௮)

* இரக்காநனை - இரக்காநடனம்.

அ.அ

திருக்கூவப்புராணம்,

கூவமாநகரிற் பிடியடங்கடிசில்கொடுத்திடினந்
தணர்தமக்குத், தேவர்மூவருமுண்மகிழ்மக ஆறு
செய்பலனக்கணஞ்செறிவ, ரோவின்மாதவருக்கொ
ருபகணிசம்பவோதனமத்தலத்திடுவோர், பூவினோ
ன்றிருமால்பதங்களோ வடைவார்புராரிதன் பதம்
பெறுகுவரால். (ந.கூ)

மாதவர்க்கினியகூவமாபுரத்தேரார்மடமமைத்
துதவுவோர்தம்பரற், போதுறுமடம்விட்டின்பவிட
டைவர் பொன்றுபுதங்களிற்புகுதா, ராதரவினி
லோர்சிவனடியவருக்கங்கையின் ஹணைவினைநிலமொ
ன், மீதல்செய்பவொக்காலமுமகலாதிருப்பொரண்க
யிலைமால்வரையில். (சூ.0)

அருந்தவர்தமக்குக்கூவமாநகரிலாடையொன்
றளித்திடினதனிற், நிருந்திழைபொன்றிற் கொருசுத
கொடிதேவராண்டருஞ்சிவிலாகத், திருந்துபின்ப
ரமன் நிருவடிக்கமல மெய்துவர்பெற்றமொன்றுத
விற், பொருந்துபுலனிவ்வளவெனக்கணித்ததுப்பு
கன்றிடற்கரிதரிதம்மா. (சூ.க)

கொன்றையங்கண்ணிலைந்தவன்மவிழங்கூவ
மாநகரிடத்தியற்று, மொன்றொருதருமமனந்தகொ
டிகளா புலப்பறுபலன்களை, மென்றதனியல்
பைமுனிவரருவப்ப விபம்நிறுப்பிலனெறிகடந்து,

சென்றரும்பரமானந்தவாரிதியிற் திளைத்திடுஞ்ஞாத
னென்பவனே. (சஉ)

செந்நெல்லைத்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-சக0.

தாருகன் வதைச்சருக்கம்.

-----:0:-----

சுருக்கமில்லிவுடைச்சுருதமாதவன்
நிருக்கினர்கூவமாரகர்ச்சிறப்பெலா
முரைக்கவுண்மகிழ்ந்துகையுச்சிகூப்பிமா
லிதிக்குநன்முனிவரரியம்பன்மேயினார். (க)

முன்னரீதருக்கமாதெனமொழிந்தவ
டன்னனுதேதாற்றமென்றனிப்பொற்கூவமா
நன்னகரிடைநடமாடவந்தவா
மென்னகொலியம்பெனவிசைத்தன்மேயினான். (உ)

பேரறங்கூறிலைபெயரக்காமநோ
யாருதலெனநிகழ்கிலம்யாவையுங்
கூரிடர்மூழ்குபுருலையமேலைநாட்
டாருகனெனவொருதருவன்றோன்றினான். (ங)

சேண்டொடுதனனுடற்சிந்துசெம்புனற்
காண்டுளிமுழுதுந்தற்கடுத்தெழுந்திட
வாண்டகைபோர்களாலழிவுருதுற
மாண்டருதவத்தினுன்வரம்படைந்துளான். (ச)

எண்மசையரையாரையெழுபிலத்தினில்
விண்டலமிசையுலேவந்தர்தங்களை
மண்டுதன்சேனேகாவலர்களால்வயங்
கொண்டனுதினமுங்குற்றேவல்கொள்பவன். (நு)

தறுகண்வெஞ்சினக்கொடுந்தாருகன்றிசை
புறுகரிதினந்தொறுமொரோவொன்றாகவே
குறுகியனாதரங்கொணர்வித்தேறியோர்
மறுகெனவுலகெலாம்பவனிவந்துளான். (சு)

ஒள்ளொளியிரவிதேர்க்கிள்ளையொத்தவேழ்
கிள்ளைகண்மீதுமொண்கிண்கிணிச்சாண்
பின்னையேழ்தினத்தினுமேற்றிப்பெொழிள்
கெஞ்ளவினுலாவருவித்துநீக்குவான். (எ)

கொம்மெனப்புறவழிகொண்டொருத்தினுன்
மைம்மலிதிரைக்கடல்வறப்பெவற்றுவான்
செம்மகமேருவினோடுசிறிசிலம்
பம்மனையெனவெடுத்தாடுமாற்றலான். (அ)

வானிதிநந்துதாமரைதன்வானியிற்
பானிகழ்வையொடுபதுமமாகவே
யானிதைதனிப்பசுவாகத்தேனுவைங்
காநகர்மலர்ப்பொழிலாகக்கண்டுளான். (க)

வித்தகவிடையினுன்னிஸ்லிம்பொன்சுவர்ந்
தத்தனுவளைவுறவசைத்தநாரியின்

மெத்தொளிமணி கொளாயிப்பவாக்கிய
புத்தணியவயவம்புனைந்தமாட்சியான். (க௦)

மணங்கமழ்குழலாமகளிப்பற்றிவந்
திணங்குறுதகுனியர்க்கேவல்செய்வியா
வுணங்குறுசிறைபுரிந் தூடன்மணக்கியே
யணங்கியொணும்பெயரவனிட்டானரோர். (க௧)

மேயதன்மிகழவைவிளங்கராவிறை
மாயிருந்தலைகளேவனைந்ததம்பமா
மீயிலங்கொளிமணியிருள்விழுங்குறு
மாயிருஞ்சுடர்களாபமரவைத்துளான். (க௨)

ஒல்லையிற்பொழுதுணர்ந்தேதாலக்கத்துறு
மெல்லையிற்புகுந்திடாதிருந்ததேவனாக்
+ கொல்லலைக்கனல்நிழிக்கொடியதூதரான்
வல்லையிட்டருஞ்சிறைப்படுத்தவன்மையான். (க௩)

கனனினுமவன்மனைக்காணிணிந்திரான்
மனநடுநடுங்கிவாய்குழறிவல்லையி
னனவினையடைந்துபின்னடுங்குநெஞ்சகத்
தினைவுமலொருபகலொமொழிந்திடான். (க௪)

ஒருங்குலகங்களினுயிர்களுக்கெலாம்
வருங்கொடுநோயெனவருமவன்மன
லருங்கடவுளாரருச்சுணையமங்கள்வான்
றருங்கலைநெறிமகந்தவமகன்றதே. (க௫)

+ கொல் என்பது - கொல்லன் என்னும் பெருளில்வந்தது.

அக்கொடுந்தயித்தியனையித்படா, வுக்குநெ
ஞ்சிடர்ப்படுங்காலத்தோர்பகன், மிக்கவிண்ணவா
ரிவிரிஞ்சனிந்திரன், ரொக்கொருங்கொருபுடைய
ரொண்டினார். (கக)

தங்கள்வெந்நுயருமத்தருவனவிபு
மங்கொருங்குழியுநாளடுத்ததாதலாற்
சங்கரன்மனையினிச்சரணென்றெய்துநின்
மங்குநந்நுயரொனமனந்நுணிர்தனர். (க௭)

துணிர்தவர்கயிலையத்தொழுதங்கெய்துபு
தணிர்தமெய்மனனுடைத்தவத்தர்சென்னிம்
தணிர்துநிந்நிதாளரணடைந்நுநேநர்
பணிர்தனரினையனபகர்தன்மேயினார். (கஅ)

தடுத்தசெங்கோலுடைத்தாருகன்றன
லடுத்தவெந்நுயருரைத்தகற்றவந்தனம்
படைத்தமையளித்திடும்பராபரன்முனம்
விடுத்தருளையநீயென்முடிவெண்டினார். (கக)

தன்னேநர்கின்றவன்சைவதேதகிக
னென்னையாளுடையநந்திசென்சென்மென
மின்னுலாஞ்சடைபிடுனென்னிற்றிருந்நுழித்
'துன்னுவானவொலாந்தொழுதுபேபாயினார். (உ௦)

வருணமாமணிபொலிர்மண்டபத்திடைத்
தருணவாசணப்பகைத்தனிசின்மீயிசை

யருணகேரடிகழாண்டமர்ந்ததென்னவாழ்
சுருணைவாரிதிதனைக்கண்டிதைஞ்சினார். (உக)

விழிப்புனறுளிப்பமெய்வீதிர்ப்பவாளெரி, புழி
ப்படுமரக்கினெஞ்சருகிவந்துயர்ச், கழிப்படுமெ
னக்கருள்காக்குமீசனை, மொழிப்பயன்பெறத்திருமு
ன்னின்றேத்துவார். (உஉ)

வேறு.

வாணுகளாய்கழ்வாய்சாணமறைமாமுடியின்
பொருளேசாண, மூருருயிரோசாணஞ்சாணமுண
ர்வுக்குணர்வேசாணஞ்சாணந், தேனார்மொழிபங்
கினனேசாணஞ்சிவசங்கரனேசாணஞ்சாண, மா
னுவமுதேசாணஞ்சாணமருளாகரனேசாணஞ்சா
ணம். (உங)

மருவேமலரோசாணஞ்சாணமணியெயொளியே
சாணஞ்சாணந், திருவேபொருளேசாணஞ்சாணந்
தேனையமுதேசாணஞ்சாண, மிரவேபகலேசாண
ஞ்சாண மெமையாளுடையாய்சாணஞ்சாண, மரு
வேயுருவேசாணஞ்சாணமருளாகரனேசாணஞ்சா
ணம். (உச)

வேறு.

என்றிவைபுகன்றுபோற்றியிணைமலர்க்காங்குவி
த்து, நின்றவர்தமைமென்கொன்றைநெடுஞ்சடைக்
கடவுளைக்கிப், பொன்றிகழ்மறைதிட்டட்டபொன்

முகம்புலர்ந்தவுங்கட், கொன்றிறெஞ்சுகன் றிடா தது
யாமேதுரைத்தீரொன்றான். (உரு)

பெருந்தகையியம்பமர யோன்பெயர் னின்றிப்பொ
ருள்கடோறு, மிருந்துடனியக்குகின்றவெந்தைநீ
யெங்கனெஞ்சி, னருந்துயர்நியாய்போலினவியத
டியேமுய்யப், பொருந்தியகருணை யென்றுபொற்றி
நின்றுரைப்பதானான். (உக)

தாருகனென்னவெய்யதயித்தியனொருவன் றே
ன்றிப், பாரிடைமுன்னேவேதம் புகர்மகமதத்தின்
பேதஞ், சீரியதவங்கடானஞ்சிதைந்தனதுன்பமெ
ய்கி, யாருயிர்தரித்திருந்தா ரமராராகையினுல்விண்
னோர். (உஎ)

சுற்றுமுட்கருணைகொள்ளாத் தாருகனிழைத்த
திமை, யிற்தென்கினக்கவெம்மான்முடிவுறுதெம்
பிரானே, மத்தினிப்புகல்வதென்கொல்வலிகெழும
வன்றனக்குன், சிற்றடிக்கேவல்செய்யுஞ்செயலென
த்தினமுஞ்செய்தோம். (உஅ)

அந்தவேலவுணன்றீமைபாற்றிறெங்கட்குந்த
ன், கந்தவாரிசப்பொற்றானே காப்பெனவயம்புக
கே, மெந்தைநீயெம்மைத்துன்பக்கடலினின்மெடுத்
தாட்கோடி, தந்தையேயன்றிவெருந்தனபர்தமின்
னறீர்ப்பார். (உஆ)

அச்சதனெனுமென்னுமத்தமரொன்சாரகனுமத்
திச்சகமறியின்றமுதலெழுத்திகவாதொன்ற

* நச்சிணைமிடற்றடக்குநாதவன்னஞ்சிற்றீயன்,கை
ச்செமைத்தினமொலுக்குங்கடுந்திறற்றருகன்றான்
எம்முயிரொழியாதென்றுமிருந்திடர்ப்படவரு
த்து, மம்மறவணையட்டாட் கொள்ளித்திண்டேறலடி
மெய்மெல்லா, மிம்மெனவிமைப்பின்மாளவெமைமு
னம்புரக்கவைத்த, வெம்மைகொண்மணிமிடற்றின்
விடத்தைவிட்டிடுகியபா. (ந-க)

என்றாவணையிற்றுஞ்சுமெழிலரியியம்பக்கேட்
டுப், பின்பிறகழ்சுடிலக்கற்றைப்பெருந்தகையருண்மீ
னூர், வன்றிறலவுணன்றன்னை மாபத்துவானவர்க
ணெஞ்சந், துன்றுதுயுயரனைத்துந் தொலைத்திடவு
ளங்கொண்டானால். (ந-உ)

வன்மனத்தவுணர்கோமான்வரத்தொடுவலியு
முள்கிப், பொன்மலைச்சிலைகுனித்துப்புரமெரிபடுத்
துவெம்மான், சின்மயக்கிரிபயந்த தேவிதன்வதன
தேராக்கி, மென்மலர்க்கரந்தனாது மிடற்றினுலத்து
வைத்தான். (ந-ங)

* நச்சிணைமிடற்றடக்காவழி, இருமாலும் அயன்முடிவிய
ளேவரும் இறத்தலையுடையதாக; அச்சுதன் அமரனெனும்
ஆவரநாமங்கள், அகரத்தையிழந்து முறையே சுதனெனநின்
று அழிவை யுடையவெனவும், மரனெனநின்று மரித்தலை
யுடையவெனவும், பொருள்பட்டு நிற்குமாகலின், முதலெ
ழுத்திகவாதொன்ற நச்சிணைமிடற்றடக்குநாதன் என்று வித
ந்தார்.

வைத்தவக்கணத்தினெண்ணேடாண்மலைபிணைத்
தன்னகொங்கை, மெய்த்தழற்கொழுந்துபோலுமெ
ன்சிகைகுழைதாவால, மொத்தகட்டேபழ்வாய்வாரி
யுண்முகில்புரைபுமேனிக், கைத்தலக்கழுமுட்டுங்
கக்காளிவந்துதித்தாண்மன்னே. (௩௪)

அண்டகோளகையிற்றுக்கியணிமுடிவளையமிக்
க, வெண்டிசா முகத்தினெல்லையெண்புயமளப்பக்க
ண்கண், மண்டுதிச்சொரியச்சூலம்வண்கையிற்றிரி
யலுழிக், கொண்டலாயிரமுழங்குங்கொள்கையினதி
ர்த்தெழுந்தாள். (௩௫)

செந்தழநனக்குவெம்மையியல்பெனச்சிற்றமெ
ன்று, மந்தமில்லுணமாபுள்ளாளடைந்தவர்க்கருளு
ஞ்செய்வா, எரிந்தவண்டங்களுக்கோடியிற்றிடவெ
ண்ணுநெஞ்சா, ஞந்துறுமாற்றலாலெவ்வுலகினுமு
வமையிலாள். (௩௬)

மைந்நகநடுவட்குழந்தமாலையின்செக்கர்பேரல
த், தன்னரைவிரித்துடுத்தயங்குசெந்துகிலின்பொ
ற்பாள், கொண்ணுனைவடுகன்சூலக்கொடும்படைநி
கர்த்தசூல, மன்னியமலர்க்காத் தாண்மணிச்சிலம்ப
ரற்றுந்தாளாள். (௩௭)

ஞாலத்தினுயிர்களுல்லாநடுங்குமக்கரத்திற்
கொண்ட, சூலத்தினுயிற்றித்திச்சொரியுண்டிக்
குறிப்பாள், வேலைத்திண்டி-னாயிற்றேன்நிபுலகெ

லாம் விழுங்க வந்த, வாலத்தினுதித்தாளென்றால்
தவட்கடுத்ததன்றே. (௩௮)

உன்னருமுதிர்சூன்மேகமொத்ததிர்ந்தெழுந்த
செங்கட், கன்னியையுமைகண்டேங்கிக் கைவிடு
ரித்துச்சென்று, தன்னிகரமலன்மார்பிப்பண்டுறுத
ன்றமும்பிற, பெண்ணவிரசுணங்குபூத்தமுலைபடப்
புல்லிக்கொண்டான். (௩௯)

அன்னவெழுதல்கண்டவச்சுதனம்பிரான்
முன், பின்னுரைசெய்தவாமேபெருவிடத்தினைமா
தாக்கி, யிந்நிலையமைவதைப்பவிடுத்தனென்ன
மாழ்க்கித் தன்னகமருண்டுநின்றான் சதுர்முகனுட
ல்கம்புடன். (௪௦)

இரன்மனந்தளர்ந்தாளெனியுடல்வெயர்த்தா
ன்றென, மந்தகனுவலர்ந்தானிருதிமெய்யயர்ந்
தானேனைச், சிந்துவினிழைவெருண்டான் மீரண
ன்றிகைத்தான்மூர்ச்சித், துந்துறுகுபேரன்வீழ்ந்
தாறுயங்கியிசானனின்றான். (௪௧)

ஏனையவும்பொல்லாமெழுந்தமாகாளிகேகா [லைக்
மேனியையெதிர்கண்டேங்கிவிழிபுதைத்தனாவே
கூனல்வண்பிறைமிலைந்தருளிகிலேலாடகிலமீன்ற
ஞானநாயகியைத்தாழ்ந்துநவிலுமச்சுலிமாதோ.

வேறு,

பரமவெண்ணைப்படைத்தவநாலிவண்
புரியுமேவல்குன்றருளன்னான்

எ

சுஅ திருக்கூவப்புராணம்.

னருளிநுழுவென்னவான்சுரர்
வெருவுநெஞ்சமகிழினிம்புவான். (சுந)

தேவரென்றுஞ்செய்த்தகவல்லகூழ்
மேவல்செய்யவிடர்புரிதாருந்
னவினொண்டவர்க்காக்கமுதவுவான்
பாவவரின்கூப்படைத்தனமென்றோர். (சுச)

சூரிபட்டகடுந்தொழிற்றாருகன்
சோரிபட்டகூகளுமனையவன்
மாரிபட்டவடிவுகொண்டுமெழ
மூரிபட்டமுகிண்முலைக்காளியே. (சுரு)

சூலத்தாற்குத்துப்புசூரிசூரிக
பாலத்தேற்றுப்பருகியவென்று
நீலத்தாக்கையையேவிழுங்குது
யாலத்தூடுதித்தாயென்றதைந்தனன். (சுசு)

சூனித்தவாரசிலைக்குன்றினன்மம்மன்
நினைத்தவாறுகிழ்த்தினனாழலாற்
கனத்தவார்முலைக்காளிமகிழ்வுறீஇ
நூனித்தோர்மாற்றுவதுதன்மேயினான். (சுஎ)

அண்டர்நாதவனியன்றனக்குநீ
புண்டலேபனியாகவுதவினே
தொண்டராகநிற்சூழ்ந்திடுவார்தமுட்
தொண்டரின்னருளென்னிடக்கூர்ந்ததே. (சுஅ)

ஐயநீயென்பணித்தனையன்னதே
செய்யநான்கடவேனெனச்செப்பியே
கையின்மான்மழுக்கொண்டகடவுடன்
அய்யதானைத்தொழுதுநின்றாளேரா. (சு. 49)

அன்னகாலையனீகமதராகவே
கன்னியோகினிவெள்ளங்கணிப்பில
மன்னுகாளிவடிவினுதித்தேழ்
வென்னையாளுடையீசனினேந்தனன். (சு. 50)

அக்குமாரியனையவடிவொடு
கைக்கபாலங்கமுழுட்டிகழ்தர
மிக்கயோகினிவெள்ளமசனியே
நெருக்கவார்த்தவண்மெய்ந்நின்னுதித்தேத. (சு. 51)

எந்தைசென்னியிளம்பிறையொத்தபல்
கந்தரத்திற்குமெவனிகர்த்தமெய்
செந்தளிர்க்கைச்செழுங்கனல்பொன்மகண்
னுந்துழுத்தலையோகினிகட்கேரா. (சு. 52)

வேறு.

கண்ணுதம்பரமன்பினர்க்காளியைநாக்கி, பெ
ண்ணிலித்திறலையோகினிவெள்ளமோடேகிப், புண்
ணியப்பகைத்தாருகனுவியைப்போக்கிப், பண்ணவர்
க்கருள்செய்யெனவேவினன்பணித்து. (சு. 53)

எம்பிரானையும்கிலநாயகியையுமிறைஞ்சிக்
கும்பமாழுலைத்ததுகண்யாமனோவிடைகொண்டு

செம்பொனாலயப்புறத்துவந்தடைந்தனள்செறிந்த
வும்பராங்குதுகண்டனார்மனப்பயமொழிந்தார். ()

தேறினார்மனமெம்பிரான் திருவருட்செயலைக்
கூறினார்மகிழ்ந்தொருவர்மேலொருவர்தாங்குப்புறம்
தேறினார்கரங்கொட்டினார்பாடினாரிருகான்
மாரினார்குழன்றாடினாரன்புடைவந்தார். (ருரு)

அந்தணவெமதாருயிர்போக்கவன்நகிர்த்து
வந்தகாளத்தித்காளியைவருவித்திங்கவளை
பெந்தமரணியைநிறுவிடப்பணித்தனையின்னு
நுந்தமாரருட்பெருமையாரபிபவர்துவலின், (ருரு)

என்னவீசன்தருதித்திறைஞ்சுபுவிடைகொண்
டன்னையாகியபாமளைபுடையின்வந்தடைந்து
மன்னும்வானவரனைவருந்தனித்தனிவணங்கித்
துன்னுமாமலர்மழையவண்முடிபிசைச்சொரிந்தார்

சொரிந்தவிண்ணவர்தங்குளம்பியற்கொடுஞ்ஞலமி
ருந்தகையுடையாமனைக்கேற்றதாரிரதம், விரைந்
துநன்குறவாக்குவித்தனித்திதன்மீது, பொருந்திரு
ண்ணலம்செகுத்திடப்போதுதியென்னு, (ருஅ)

புகழ்ந்துநிற்பவவ்விதத்தின்பொலிவினைநோக்கி
மகிழ்ந்துமற்றதைக்கடவவோர்யோகினிமானைப்
பகர்ந்திருத்தியெண்டோளியாயிடையதிற்பாய்ந்தா
ணி கழந்தன்முனிவரர்சயசயவெனநிகழ்த்து, ()

தலைவியாகியபயாமளையிவாவத்தடந்தேர்
வலனிபாரிடைத்தூண்டினன்காற்றெனவலிநி
னிவலிமூவிலைப்படைகொடுயோகினிரீத்தஞ்
சுவலிவேலையினெண்மடங்கார்த்தனஞ்சூழ்ந்து. (சு0)

நிலத்தினேகினவானகத்தேகினநிமிர்பா
தலத்தினேகினமுகிவிடத்தேகினதடத்த
புலத்தினேகினகடலகத்தேகினபொருப்புக
சூலத்தினேகினசூமரிதன்பெண்படைசூழ்மி. (சு1)

தூடியதிரந்தனபதலைகளதிரந்தனதூளைச்சங்
கிடியதிரந்தனகாகளமதிரந்தனவிசை
வெடியதிரந்தனமுரசுதிரந்தனபணிவேந்தின்
முடியதிரந்தனவதிரந்தனதரணியுமுழக்கால். (சு2)

மிக்கயோகினிப்படைசெலப்பொடிவிசம்பிவந்த
லிக்குமேவியெழ்காலொடுந்தொடத்தகாதெனவே
புக்குறும்முடியிவந்திமையவொனல்போக்கி
மக்கள்போற்புரிசிம்பெனன்றேகுதன்மாணம். (சு3)

கார்மறைத்தனநிசைசுனைமறைத்தனகதிரின்
தேர்மறைத்தனசூலகிரிமறைத்தனநினைமுந்
நீர்மறைத்தனவுடுக்கணமறைத்தனநெடுவா
னார்மறைத்தனமறைத்தனவுலகெலாம்பூழி. (சு4)

தொடுக்குமாலையங்குவிமுலைச்சூவிதாரணியை
யெடுக்குநாகமெய்நெளித்தலமாவதிர்த்தெழுந்து

நடக்கும்பேயாகினிவள்ளமோடமரர்நன்னதிமட்
டடுக்குமாமதிற்றாருகபுரத்தபலடைந்தான். (சுரு)
வேறு.

ஓற்றான்னதுணர்ந்தனரோடினார்,
கொற்றமன்னன்குருமணிப்பொற்றணி
சுற்றபேரவைபுற்றுணங்குபு
முற்றும்வெஞ்சினமூண்டெழக்கூறுவார். (சுசு)

ஐயநீவிண்ணவர்ப்பணிகோடலாற்
கையுலாம்படைக்காளியெனவொரு
தையல்பேயாகினித்தானைகளோடமர்
செய்யளிவ்வுழிச்சேர்ந்தனனென்றனர். (சுசு)

அந்தவொற்றாமைநீடுமவ்வரை
சந்தனப்புயத்தாருகன்சீற்றமா
முந்துமுட்கனன்மூண்டெழக்கூறிய
மந்திரத்தையிகர்த்ததுவந்தரோ. (சுஅ)

பன்னுமம்மொழிபாதிசெவிபுரு
மூன்னந்திச்சினமூண்டகவனகந்
துன்னுமம்புகைதுண்டத்தெழுந்தன
வன்னிவெம்பொழிவாட்கண்சித்தின. (சுசு)

மட்டிலவெஞ்சினவன்னியறிவினைச்
சுட்டிவ்வளவிறொலைகின்றதோ
கிட்டிணரையுங்கோபுந்தன்னையு
மட்டிந்நுணையுமவிபாததே. (எ0)

இதழ்நூக்கியெயி லுகறித்தன
 னுதன்மிசைச்செலநூக்கு புருநியாய்
 மதாரிர்க்கண்மலரவிழித்தனன்
 முதுர்சினத்தினன்மீசைமுலக்கிஞன். (எக)

பொன்றில்கற்பகப்புட்கொழக்கா
 மொன்றொடொன் றுறத்தாக்கியுருமுவிழ்
 கின்றதென்னநகைத்தனன் கேட்டசொன்
 னன் லுநன்மெனச்சீறிநவிலுவான். (எஉ)

ஆடிபொன்ற லுலகியாவுமளந்தமா, னெடியன்ற
 னுமென்னேவணினின்றும், படியன்றாற்றுமென்
 பாலமர்க்கெல்லுபெண், கொடியொன்றெய்திலென்
 கொற்றநன்றாகுமால். (எங்)

இந்திரா திகளியாராயும்வென்றிடு
 மந்தமேவருமாற்ற லுண்டென்னிடை
 வந்துளாறொருமாதமர்க்கென்னுமிந்
 திந்தைதா னுயிர்நீங்கினுநீங்குமோ. (எச)

புவனம்பாவி னும்பேர்த்தொழில்வந்துசெய்
 பவரி லாமைநிற்சீரூட்பயனின்றியே
 சவலுநெஞ்சினன்காரிகையோடமர்
 நவிலிலோர்ப்பழிநண்ணினனுவனல், (எடு)

எண்ணெவல்லவிங்கேகந்திழையெய்தலான்
 மின்னைவெல்லவரகமுமேயுமான்

மண்ணெவல்லமலையும்வரும்புலி
தண்ணெவல்லவுஷ்டகஞஞ்சாரமுமால்.

(எசு)

கண்ணன்வேதன்கடவுளரிந்திர
ண்ணன்மாமுனிவேர்களுபயமோர்
பெண்ணின்பாற்புகும்பெற்றிமையாலவர்
நண்ணுமாண்மைநனிசிமந்திட்டதால்.

(எள்)

வேறு.

இந்திரம்பிடித்தெடுத்தெற்றிவிழ்ப்படு
வந்தகற்பதைத்திட்டவடித்துக்கொல்வடு
சந்திரங்குகிராடுமெடுத்தத்தங்குபும்
பந்தெனப்புடைப்படுபடிப்பாணியால்.

(எஅ)

கனலியைவிழுங்கியேழ்கடலுமுண்படு
சினமறவமரனாப்பதத்திற்றேய்ப்படு
முனிவர்க்குலமெலாமுடிப்படுவென
வினையனபலபகர்ந்தெரியிற்சிறினை.

(எசு)

சிறியதாருகத்தியன்பாமனோ
வீதியெவனைத்தொழமேவினாளுக்காலோ
மாறமர்புரிந்திடவந்துளாளுக்காலோ
கூறுதிரொற்றினீர்குறிப்பென்னென்றனன்.

(அ௦)

என்றலுமொற்றர்கனிமைஞ்சிையகேள்
வன்றிறல்பாமனோமறவிதண்ணையும்
வென்றிகொள்படையாடும்பொருதல்வேண்டிய
யொன்றினையமின்முண்மைபுண்ணுமயே.

(அக)

மாடுதனவுளங்கொளேலவளைமன்னநீ
யோதருமசுரருஞ்சுரருமுட்கமுன்
மோதுறுநிராக்கடன்முகட்டெழுந்தவப்
பாதகநஞ்சமேபடிவங்கொண்டதால். (அஉ).

உம்மெனவவஞரப்பொலிகொல்கின்மதி
வெம்மைகொணமனையும்விட்டுமாபுதங்
கைம்மலைபரித்தவக்கண்ணற்கோர்தலைச்
சும்மைகொள்கமையவொடுத்தருலமே. (அங்.)

வேறு.

இனையனவொற்றர்க. ஹமெல்லையிற்சுடைநாட்
பொங்கிக், கணைகடலுடைந்ததென்னக்காளிதன்றா
னையார்த்து, நனிபொலிசெவிப்புலத்துநடந்ததுதாரு
கன்றன், சினவெரிக்கிழுதுமன்றிச்சமிதைபுஞ்சொ
ரிந்ததேபோல். (அச)

ஆபதுகாலைதன்னிலழலினெண்மடங்குழிநிச், சே
யிழைமகளிர்ர்ப்பற்றிச்சிறைபுரிந்துவென்ஹதிர, போ
யெனதனிகமுற்றும் பொருக்கெனத் தருதுரொன்ன,
வேயினனவருநன்மென்றிறைஞ்சுபு வினாந்துசென்
றார். (அரு)

சென்றயினவுணர்செம்மல்செருத்தொழிற்கோ
லங்கொள்வான், கன்றியங்கெழுந்துட்டோகிக்கநிரி
ளம்பரிநிலை, குன்றின்வந்தெழுந்ததென்னக்குரு
மணிமகுடமொன்று, தன்றலைகவித்தான்பாருஞ்ச
யசெயன்மெடுத்துவாழ்த்த. (அசு)

கல்லெனமிழ்நுமீரக்கழலடித்தலத்திலார்த்
தான், மல்லலங்கச்சுவீக்கிமருங்கினிற்சுரினகசேர்த்
தான், புல்லுமங்கிமேனிப்புறந்தெரியாதுபேர்
த்தான், வில்லுமிழ்சரம்பெய்தூணிலெரினிடத்
தூக்கினால், (அ௭)

அங்கையிற்கோதைசேர்த்தானணிவிரம்புட்டி
லிட்டான், கொங்கலர்நும்பைமாலேகுருமணிமவுலி
குழந்தான், புங்கவப்படைபனந்தம்பூசனைபுரிந்தெ
டுத்தான், செங்கையிற்கொழுதுமேருச்சிலைகர்க்கி
லையுங்கொண்டான், (அ௮)

இம்முறையமரின்கோலமெய்தியொள்ளிலேவை
ன்மன்னன், கொம்மெனத்தனதுகோயிற்புறத்தி
னிற்சூலுகுமுன்னன், தெம்முனைமுருக்குஞ்சேனைத
ரமுனஞ்சென்றதூதர், தம்மனந்தனில்விரைந்து
தலைத்தலைபாவிச்சென்றார், (அ௯)

சென்றவரொட்டகத்திற்செழுமுரசெழிந்துது
ங்கட், தின்றொருபெரும்பேர்வந்துகிடைத்ததிந்
கெழுகசேனை, பென்றலுமவுணர்வேழமிரதமம்புர
வெயென்னத், துன்னுமணிவெள்ளந்தொகையில
வெழுந்தமாதோ, (௯௦)

பொரொனச்செந்நெற்கூட்டுப்பெயரினைப்புகு
ற்றது, மேருதடந்தோள்விற்குயெய்நெனன்மெ
ழுந்துதுள்ளும், வீரர்களவுணர்ச்சுதர்வெஞ்சமர்க்

கெழுமினென்ன, வாருதுபணை முழக்கமகிழ்ச்சிகொ
ள்வதையென்சொல்வாம். (௯௧)

வீங்கினர்புயங்கணைஞ்சம்விம்மினாமரிழ்வுன்
ப, நீங்கினொழுவும்வாளுநேமிபுமழுவும்வில்லுந்,
தாங்கினர்பகைஞ்ஞொங்ஙன் சார்ந்தனர்காட்டுமென்
ன, வேங்குறுமண்டகூடமுடைந்தெனவார்த்து
ச்சூழ்ந்தார். (௯௨)

இந்தினன்வயிரந்தன் னுற்சிறகர்முன்னீர்ப்பட்
ட, வந்தமில்லிகளெல்லாமனைபவன்பகைஞ்ஞான,
நந்துறுமவுணன்றன்பா னட்புறநடந்தவென்னச்,
சுந்தரத்திகிரிப்பொற்றேர் திசைதொதுஞ்சூழ்ந்தவ
ம்மா. (௯௩)

சோர்ந்துறுகம்பின்மாதர் துணிவுமுள்ளம்
வேறுப்ச், சோர்ந்திடுகொழுகோவற்றிருந்துதச்செ
ய்ப்புமாபேர், லூர்ந்திடுபாகர்தம்பாலுளத்திடைமு
னிவுகொண்டு, கூர்ந்தவர்குறித்தல்செய்யுங்கொடும
தமாக்கள்சூழ்ந்த. (௯௪)

நிலத்திடைப்பாயுஞ்சென்றுநெடுவிசும்பகட்டி
ற்பாயும், பிலத்திடைப்பாயும்பாழிப்பெருங்கடன்
முகட்டிம்பாயு, முலத்திடைப்பாயுஞ்ஞானவொருநெ
றியோங்குறாமற், புலத்திடைப்பாயும்புல்லர்மன
மெனப்புரவியீட்டம். (௯௫)

ஈண்டியவனிகநான்குமெழந்தனவவுணர்கோ
மான், காண்டலுமுவகைஞ்ஞுக்கவனவாம்புரவி

கோடி, பூண்டு அமிரதமொன்றிற் பொருக்கென வா
ளிப்புக்குத், தூண்டு அலவற்பா ராவினையனெசால்
வதானான். (௧௦௬)

பாகனீநொடிப்பின்மாதும்படை யெதிர்தமது
பொற்றே, கோகுமவிடுத்தியென்னவிதைஞ்சினின்
றையவென்னு, மரகவாம்பரிசுடம்மைமத்திகைத்
தொழிலா லுந்திச், சேகுலா முருளைத்திண்டேர்ச்செ
லுத்தினன்வினாந்துசெல்ல. (௧௦௭)

அடைப்பைகோடிகங்குளாஞ்சியாலவட்டங்க
ளொள்வா, ளெடுப்பவர்பலருஞ்ஞழிழிக்குறிகாட்
டவந்து, படைப்புறமொய்க்குமீக்களசுற்றுதும்பரி
சுபோலப், புடைப்பரிசுனங்குனி ன்அபொலியுமெ
ன்கவரிவீச. (௧௦௮)

தாருகமன்னேனஞ்ஞந்தன்மைகண்டனிசுவெள்
ளம், வாரிதியேழுமுட்கவல்லிதுனாத்தெழுந்து, சி
ருதுமனந்தனும்பணியிறைசென்னிமாற்றப், பாரக
ம்பொழ்பட்டேங்கப்படர்ந்தன திசைகண்முற்றும்.

படிமகளசுரீசப்பரிசுனஞ்செய்தபாவி, முடி
வுறக்கடவுட்கங்கைமுழ்குவான் படர்தலென்னக்,
கொடியவெம்படைகளார்த்துக் கொம்மெனநடக்கு
மேல்லைவப், பொடிவிசும்படங்குதுங்குமீமிசைப்போ
யிற்றம்மா. (௧௦௯)

விண்ணெழும்பூழிமாலைவெண்குடையடைந்த
ப்பாற்போய்க், கண்ணகன்கதிரின்மேனிக்குவினழி

யாதவண்ண, நண்ணுபு தடுத்தவாழி நஞ்சு தானருந்
திழுக்கட், பண்ணவனமரர்க்காத் தபேரருட்பான்
மையேபோல்.

(க0க)

... நீங்கியநாணுப்பெற்றுநிறையழிகணிகைமாதர்,
தாங்கனொருழியிழைத்தத்தமின்மலைதேலேபேரம்,
பூங்கழன்மீழ்மற்றச்செல்லும் பொருநர்கைப்பற்றவி
ண்ணி, னேங்கியேகொழிகனொன்றோடொன்றுதா
க்குற்றவன்றே.

(க0உ)

தழங்கின முரசுமார்த்ததண்ணுமைகலித்தமொ
ந்தை, முழங்கினபடகமெல்லாமொய்ம்பினினியவர்
தாக்குஞ், செழுங்கரவிசைகட்கேற்பச்சிலம்பினபு
வனிமாந்த, ரமுங்குரலோசையேற்றுமடுக்கியன்
மெழுதலேபோல்.

(க0ங)

இவ்வகையனிகமென்னுமிருங்கடல்வினாந்து
சூழத், தெவ்வடுகுவவுத்திண்டோட்டிருகுளத்தவு
ணர்கோமான், கொவ்வையங்கனிவாய்ச்செங்கட்கு
மரிதன்படைவந்தெய்து, மவ்வுழியெதிர்சென்றே
ற்றாணமரர்கண்டுங்கியேங்க.

(க0ச)

மண்டுலாமவுணவெள்ளமலிந்தெதிர்வந்ததன்
மை, கண்டனர்வடவையேபோற்குன்னறியாகினி
கள்சூலந், திண்டிழைலோடுசெங்கைவிரல்களாற்றிரி
த்துழிக்க, வண்டுகோளகைவெடிப்பவார்த்தெதிர்
சென்றுபுக்கார்.

(க0ரு)

வேறு.

எழுக்களுமுசுலமுமிலைகொள்வேல்களு
மழுக்களும்வளைகளும்வாளும்வாஸியுங்
கழுக்களுமலைகளுங்கதைபுங்காளிகள்
குழுக்களுமவுணர்மேற்கொதித்துவிசினார். (க௦௬)

தோமரமொளியுவாள்சுரிகைமுத்தலை
நேமிகள்சிலையிழ்நெடுஞ்சிலீழுக
நாமவேன்முதலினநஞ்சிற்றீயவர்
தாமும்போகினிகண்மேற்றருக்கிவிசினார். (க௦௭)

கரங்களின்முசுலமுங்கதைபுநல்கியே
புரங்கிளர்சொரிமதவொருத்தலுந்நினார்
மருங்குமவொளியுக்கைவாள்விதிர்ந்துவன்
லாங்கராசிகுடமைத்துண்ணடியிணைநினார். (க௦௮)

தார்கெழுதடம்புயத்தஞவராழியந்
தேர்களைமுடுக்கியெண்மசைபுஞ்ஞழந்நுகொண்
டேர்கிளர்கொடுமரமிமைப்பின்வாங்கினிண்
கார்களின்முமமைவெங்கணைகள்சிந்தினார். (க௦௯)

விழுந்தனதலைபுடல்வேறுவேறதா
யழுந்திடவனாகளினுற்றிற்செம்புன
லெழுந்தனவிருதிற்றிணுமெண்ணில்லவ
ருழுந்துருள்பொழுதினிலுலந்துபேயினார். (க௧௦)

கண்டனாவுணர்நங்களிப்புமரற்றலு
மொண்டழலெனவுளமுருத்துப்பொங்கினு

ரண்டமுமிடிபடவதீர்த்துவல்லையின்
மண்டியோகினிசுடாமலைதன்மேயினார். (ககக)

பரியொடுபரிகளும்பனைக்கைமுடும்மதக்
கரியொடுகரிகளங்கதிருலாமணி
பிரதமொடிரதமுமெடுத்தவீசினார்
சுரருளமகிழ்வொடுதுணங்கையாடவே. (ககஉ)

சிமந்திடுநெடுமணித்திகிரித்தேதர்களை
யுறைந்தவொராடுமெடுத்தும்பர்வீசினார்
மறந்தருபெருவவிமாருதம்பறித்
தெறிந்திடுமருவின்முடிகளென்னவே. (ககங)

கொய்யுளைமாவும்வெண்கோட்டுவேழமு
மொய்யெனவேயெடுத்தகைக்கின்னேருடன்
மையலில்சூராமகளிர்வீசினார்
வெய்யவன்றேரொடுவிலங்கவிண்ணின்மேல். (ககச)

அருகுலம்வுணரையடர்ந்துபற்றியே
கருகுலமிடற்றினைக்கடித்துக்கொக்கிடத்
திருகுலகனியெனச்சுவைத்துச்செம்புனல்
பருகினர்முனிவொடுபசிசுற்றற்றினார். (ககரு)

பிடித்தனர்குருநிரீர்பிற்றிக்கைகளா
லடித்தனரவுணர்தம்மாக்கையென்பெலா
மொடித்தனர்நகநிரையுதிர்த்தண்டினா
லிடித்தனருயிரைவிண்ணேற்றினாரோ. (ககசு)

வேறு.

வெருட்டினருதைத்தனர்மிதித்தனர்துரைத்
தார், மருட்டினரிடித்தனர்வலைத்தனர்செயுத்தார்,
புரட்டினரொடுத்தனர்புடைத்தனர்கலுத்தார், நுருட்
டினர்தயித்தியருயிர்க்கிடரிழைத்தார். (௧௬௭)

அடுத்தவசாக்ருமுடுவெடுத்ததிருவங்கா, ரிடத்
தினுநகத்தினுநிலத்தினுமெறிந்தார், நொடித்திடுவ
ரைப்பினுநொறுக்கினாரனந்தம், படைத்தலைவரை
ப்பதைபதைத்திடவழைந்தே. (௧௬௮)

இத்திறமிடோகினிகளெங்கணுநெருங்கிக், கொ
த்தகரவுள்ளமயுதங்கடிதுகொன்றா, ரத்திறமனை
த்துமொரடற்புயவமைச்சன், நெய்த்தழலெனக்க
னலுநெஞ்சமொடுகண்டான். (௧௬௯)

கண்டவனிலங்கிரதமங்கெதிர்கடாவி, விண்டு
மகமேருவும்வெடித்திடவதிர்த்து, வண்டுபொழி
ன்றதனிவார்சிலைவளைத்துக், கொண்டெடாருகணத்தி
னிலடைந்தடல்சூழித்தான். (௧௭௦)

சூழித்தவனதிர்ப்பொடுபெய்கொண்டல்கணிகர்
ப்பப், பிறைத்தலைநெடுஞ்சரமதிர்ப்பிடுநெடுபெய்து,
மறைத்தனணிநுந்நிசைசுகள்வஞ்சனிகள்சென்னி, ப
லுத்தனனுருட்டினனாலக்கணுமவிண்ணே. (௧௭௧)

*கரத்தினையலுத்தனகழற்றுணையலுத்த, புரத்தி
னையலுத்தனபுயத்தினையலுத்த, சிரத்தினையலுத்தன

செருக்கிணையறுத்தவரத்திணையறுத்தனவமைச்சன்
விடுவாளி, (கஉஉ)

வேறு.

மண்டுமாரழற்கடவுளைவந்தலைக்கின்ற, சண்
டமாருதமெனப்புருந்தமைச்சர்கடலைவன், வண்டு
மாமழைப்பாழிந்தியோகினிகளேமலையக், கண்டுதா
ணையந்தலைவியுங்கொருந்தியுட்கனன்றான். (கஉந)

அந்தயோகினியசனியேறுக்கிடவதிர்த்தேயிந்
தநீசனதுயிர்குடித்திடுவெனன்றிமைப்பின், வந்து
கூடியக்கடுந்திறலமைச்சனைவானத், துந்துமாழிய
ந்தேரொடுமுடனெடுத்தெறிந்தான். (கஉச)

வீரயோகினியவனதுவீரக்குமகிழந்து, யேரு
லாவுறுறுறக்கமேலேவினனென்னத், தேரொடே
யெடுத்தெறிந்திடத்தினகரன்றிருத்தே, குரும்வா
னெறிகடந்துபோயொல்லையின்மீண்டான். (கஉடு)

மீண்டுவிழ்பவன்மேலொருபெருங்கதைவினா
ந்து, தூண்டினுளதிர்த்தவனதுவுணர்ந்துதுண்ணெ
னவேவார், மீண்டவாளெடுத்ததிர்த்திரதத்தினுநீங்கி
த், தாண்டுவானிடைத்துணித்துவண்டனாதனித்
குறித்தான். (கஉசு)

இரதம்விழ்ந்துதுண்டுகளதாயிற்றதவ்வேலை,
நிருதன்வான்கதைதுணித்துமண்குதித்தவணிம்ப
க், குருதிகால்விழிச்சூர்மகள்கண்டுளங்கொதித்து

ப், பரிதிபோலொளிர்கின்றவெம்பரிதியொன்றுய்த்
தான். (கஉஎ)

உய்த்தவாழியம்மாயவன்னேமிபோலுருத்து,
மெத்துதியுமிழ்ந்துறுசெயல்கண்டுவிவ்வேத்துப்ப
த்துநாமெனும்கழிகடுந்ததுதுணித்துத், தத்து
வார்திரைக்கடலெனவார்த்தனன்றருக்கால். (கஉஅ)
திருகிரிமாய்வுமக்கனன்றன * திகிரியொன்றொழியிற்
பகருமாறுபப்பெயர்த்துணையொல்லையிப்பறித்து
நிகரில்லீரன்மேலெழிந்தனளஃதவனீக்கா
னகலவாகுவினென்றனனூர்த்தெதிர்புருந்து. (கஉக)

அந்தவெற்பவனடற்புயந்தாக்கிமீண்டதிர்த்து,
வந்துபட்டவண்முலைத்தடத்திற்றதுவறிதே, முந்
துமற்றவாபுயமுலைக்குடைந்திடுமுனிவா, லுந்தவு
ற்றவைவொடும்பொருதிற்றவாறொப்ப. (கஉ௦)

வெய்யவொண்கிரியிற்றலும்வினாந்துவில்வண
க்கி,பையிரண்டுவெம்பகழிகளவனுதலமுத்திக்,கை
யில்வன்கதைபொன் மெடுத்திமைப்பினிற்சுலந்து,
† மொய்யிலங்கவன் முடிமிசைமோதினண் முடிந்
தான். (கஉக)

முன்னர்மெய்யொடும்விசும்பிடைபேற்றிணை
முனிந்து, பின்னர்மந்திராக்கிழமைபொன்றையுட

* திகிரி என்னும் முன்மெழுத்துள் ஆதியாகிய ஓரொழுத்
தொழியில் பகரப்படும்பெயர் கிரி அப்பெயரையுடையதுமலை.

† மொய் = பொருளம்.

ல்பிரித்து, மன்னுமும்பரின் மீண்டிடாதேற்றிடமகி
ழ்ந்து, ஸன்னுபுங்கவர்குரவையாட்டயர்ந்தனர்து
ள்ளி. (கநஉ)

ஆனகாலையினமைச்சனங்கிறந்தமையறிந்து,
தானமாரிகரவுணர்கள்சீறியச்சண்டி, சேனைநாயகி
மீதுபல்படைக்கலஞ்சிதறி, மீனவேலைகண்முழக்க
முமழுங்கமிக்கார்த்தார். (கநங)

ஆன்னதன்மைகண்டியாகினிகழிநூடல்
வாட், டன்னையங்கைகொண்டப்படையனைத்தையு
ந்தழிந்து, * பன்னலின்ருவைபாற்றிடுஞ்ஞழைமா
ருதம்போன், மன்னுவெந்தொழிலவுணருட்புருந்
தனண்மலைந்தாள். (கநச)

தாடுணித்தனடலைகளைத்துணித்தனள்சயங்கு
ர், தோடுணித்தனள்காங்களைத்துணித்தனள்குடரு
ம், வாடுணித்தனள்கொடுமரந்துணித்தனள்வயஞ்
சொல், சூடுணித்தனளிமைப்பிணித்தறங்கெனச்சுழ
ன்று. (கநரு)

கிலைகளற்றனவுடம்பிடியற்றனசெழுமூ
விலைகளற்றனநெடுங்காமற்றனவெழிற்றேண்
மலைகளற்றனநுணைப்பதமற்றனவயவர்
தலைகளற்றனநுவிபர்தாலியுமற்றார். (கநசு)

குன்றமெண்ணிலபாலவேகளைபாங்குவிந்த,
துன்னுமோங்கலிற்றோடங்கியோடாமெனச்சேசாரி,

* பன்னல் - பருத்திப்பஞ்சு.

யொன்றிவீழ்பிணக்குவாலினுநின் நிழிந்தொலித்து
சு,சென்னுலேவலைபுக்கனகருங்கடற்பெயர்தீர(கக௭)

படர்ந்தகாகமுமெருவையும்வன்சிறைப்பருந்து,
மடைந்தஞாளியுமிகலனுமனைக்குலுநரியுங், குடை
ந்துமூலையுநிணங்களுந் துன்னுபேய்க்குத்தாய்க், கி
டந்ததெங்குமவ்விதலியோகினிபொருங்களமே. ()

பிறங்கல்போலுயர்பிணக்குவையுண்டவெம்பே
யின், திறங்களோர்பெரும்பேயரசென்னுசெங்களத்
து, நிறங்கொண்மாமுடிகவித்திடுங்கவிகைகணிழற்
துங்,சுதங்குபம்பையுமியம்புதுங்கவரிகளிரட்டும். ()

சோரிவாய்மடுத்துண்டுமென்னிணங்களைச்சு
வைத்துப், பேரியாறுகளத்துளவிற்த்துவுவெம்பே
ய்கண், மூரிலேவலுடைக்காளியெம்மிடிகளைமுடித்தா
ள், போரின்மேவியென்றவடனைப்புகழ்ந்துநின்ற
டும். (கச௦)

நீங்குபோர்வையம்பணையினையுவிவேணிருத,
ரோங்குமூல்களரிசியிற்பெய்துநீளுலக்கை,பாங்கு
வேழுவெண்மருப்புமொண்முசலமுமாகத், தாங்கி
மாவெனவிடித்தனதருக்குபெண்பேய்கள். (கச௧)

மிக்கமென்றசையிருந்துடவெற்றெனும்பதனை
த், தக்கதென்னுபுன்னுமலிகள்சுறித்தனதளர்ந்து,து
க்கமொன்னுமிறம்மனைதுறந்துபோய்ப்பிறரில், புக்
குவெந்துயர்க்கடற்படுமிழதைகள்போல, (கச௨)

இன்ன தன்மையதாய்செங்களத்திடை யெடுத்
த, மின்னல்வாளி னாலியோகினிய வுணராவீசிச், சின்
னபின்னமதாகவே துணித்திடச் சிலர்தாம், வெண்ண
ளித்தனருயிரினைக்காப்பது விழைந்தார். (கசுந)

அதனைத் தாருகமன்னவன வ்விடைக்கண்டான்,
கதுவிப்புக்குலைக்கடுங்கனலாமெனக்கதழும், நித
ழைக்கவ்விவன்பற்கறித்தென திருஞ்சேனை, சிதைய
க்கொல்பவர்மாதரோ நன்மெனச்சிரித்தான். (கசுச)

சிரித்ததீயவன்யோகினித்திரடனைச் செழுந்தீப்,
பருத்திவான்குவைப் புக்கெனப்படுப்பென்மெண்
ணிக், நரத்திலோர்பெருங்கதைகொடுகலினமான்மே
ர்விட், இருத்துமாரிலவரைப்பினி லொய்யெனப்பா
ய்ந்தான். (கசுரு)

பாய்ந்தகாலையிற் பெரும்புவிவெழ்த்ததுபணிக,
ளொய்ந்தமாதிரக்கடகளிடுமுடின வெருண்டு, சாய்
ந்தமேருமால்வரைமுதலாயினசயில, மேய்ந்தவான
வொன்கொலோமுடிவதென்றினைந்தார். (கசுசு)

தேரினின் னுருப்புற்றவன்செயறனைத்தெரிந்து,
போரில்வென்றிகொள்யோகினிகாற்றெனப்புகுந்து,
தாரின்மல்கியவசரர்கோன்மடம்புயமீது, மூரிகல்வ
னியோச்சினாருருமெனமுழக்கி. (கசுஎ)

தரியலார்புகழ்விற்றலினைன்மடம்புயந்தர்க்கு, ம
ரியவாள்சிறிதேனுமுற்றற்றிடாததிலே, பெரியரோ

ககஅ

திருக்கூவப்பராணம்.

மிகலதிவஹுபேதையர்போல, முரியவாங்கனுகண்ட
என்றருகமுதல்வன். (ககஅ)

கண்டதியவனவனூரத்தெடுத்தோர்காத்துத்,
தண்டிஹும்புடைத்தானலன்றனதுடக்காத்தா, லண்
டகூடமேயுடைந்ததென்றயிர்த்திடவடித்தான், வி
ண்டுமார்பகங்குருதிவாய்சொரிந்துடவீழ்ந்தாள். (

தலைவிவீழ்தலும்பொகினித்தானைகளனைத்துஞ்,
சுலவிவேன்மழுத்தண்டுவாள்சூலமாறிகளாம், பல
வுமோவறத்தாருகப்பதகன்மேற்றூர்த்தார், நிலவு
மாரமுன்மீதெறினாரும்புகணிகர்ப்ப. (கக௦)

வேறு,

ஒடிந்தனசிற்சிலவுடைந்தசிற்சில
பொடிந்தனசிற்சிலபோழ்த்தசிற்சில
மடிந்தனசிற்சிலமறிந்துவந்துமண்
படிந்தனசிற்சிலபடைக்கலங்களை. (கக௧)

விடினபடைகளிவ்விதத்திலாழிடைக்
கூடியவவுணர்கோன்கொதித்துமாதரு
ளோடினரொழியவிங்குற்றுளார்தமைச்
சாடுவெனவெதுர்தலைப்பட்டானோ. (கக௨)

அடிகளுங்காங்களுமயனைசூழ்தரு
* கடிகளும்புயங்களுங்காளிமாதர்தம்

* கடி - நிதம்பம்.

முடிசுருஞ்சிதறிடமோதினன்க்ருங்
கொடிசுருங்களிப்புறக்கொடியன் றண்டினால், கருங்
ஆயிரநீலிகளடியொன்றாலகன்
மாயிருஞாலமேன்மறிந்நுவீழ்ந்திடப்
பேயருங்கதைபிணம்புடைத்துவீட்டினான்
நீயிருமேறெனத்தெழிக்குமார்ப்பினான். (கருச)

சிலவரைக்கதைபிணற்சிரங்கள்போக்கினான், சி
லவரைக்கரத்தினுற்செருக்குநீக்கினான், சிலவரைப்
புயத்தினுற்றிகைப்பதாக்கினான், சிலவரைப்பதத்தி
ணற்சினத்துத்தாக்கினான். (கருரு)

உதைத்தனன்சிலவரைபுதுரச்சேற்றிடைப், பு
தைத்தனன்சிலவரைப்பொறிகலங்கிடச், சிதைத்த
னன்சிலவரைத்திருகிச்சென்னிகள், வதைத்தனன்
சிலவரைமடங்கல்பொன்றுளான். (கருசு)

பற்றினன்சிலவரைப்படுக்கும்வானிடைச்
சுற்றினன்சிலவரைத்தொலைக்குங்கால்களாற்
மெற்றினன்சிலவரைச்செலுக்குமார்ப்பிடைக்
குற்றினன்சிலவரைக்குமைக்குந்தாருகன். (கருௌ)

பாரினில்வரையினிம்பாதலத்தினிற்
காரினி லுவரியிற்கடத்தின்மாலய
ஹாரினின்மகபதியுழியிலாதபன்
மேரினி லுலகினிற்சிலவரைவீசினான். (கருஅ)

முரிந்தனவென்புகண்முரிந்தபன்னி னா
முரிந்தனபாணிகண்முரிந்தவான்றெனடை
முரிந்தனதாளினைமுரிந்ததோட்டுணை
முரிந்தனகந்தாமுரிந்தநாகியே, (கருக)

ஓடினகுருதியாறெங்கும்வெம்பென
நீடினகடோபரநிறைந்தரூளிகள்
பாடினகழுதுகட்பறந்தலைக்கணின்
நாடினகவந்தமோரயுதமென்பவே, (கக௦)

மொழிந்திடுபுகழினேன்முருக்கவெவ்வகை
பொழிந்திடும்பொருளினிமகளிரோடினார்
வழிந்திடுபுனல்விழிவதனத்தெற்றியே
யழிந்திடுமுணர்வொடுமமர்த்தேம்பினார், (கக௧)

கண்டனையோகினிக்கணங்கள்சிற்திய
தொண்டிழலவுணர்கோணுருள்பொற்றேரின்மேற்
றண்டொடுமொய்யெனத்தாவினான்சின
மண்டுறுபெருவலிமடங்கலென்னவே, (கக௨)

தானவப்படையெலாந்தருக்கிச்சிந்துபு
போனவப்படைகளைத்தொடர்ந்துபொக்கியே
மானவப்படைபுலான்மழக்கள்வாண்முத
லானவப்படையெலாமார்த்துவிசினார், (கக௩)

எஞ்சலிறன்படையிரிதல்காளிகண்
டஞ்சலிரஞ்சலிரவுணரியாராபும்

புஞ்சுமென்சிவபுழுப்போலவிவ்விடைச்
செஞ்சிலம்படியினுத்தேறப்படுனென்றன், (௧௬௪)

என்றவள்வலவியைநோக்குயிம்மெனத்
துன்றுமவுணர்தஞ்ஞமுன்னோ
சென்றுநமதுதேர்ச்செலுத்துவாயென்ற
ணன்மெனவவடொழாநடத்தினாளேரா. (௧௬௫)

கடங்கவிழ்கவுணெடுங்களிவவ்வுறு
மடங்கலின்மிசைவருஞ்சிம்புண்மானவே
விடங்கதுவுறுமொழிவிமலைதேரொடு
மடங்கலொகிர்புருந்தடுதன்மேயினாள். (௧௬௬)

முதிர்ந்திடுகினமொடுமூரிவிலெடுத்துத், தெதிர்
ந்நிடுமவுணர்முன்பெய்திமேதினி, யதிர்ந்திடமேரு
வுமலையவானம், னுதிர்ந்திடவுகிரிணுணைலிக்கொ
ண்டாளேரா. (௧௬௭)

வெருண்டனர்கிழ்சிலர்விழ்ந்துமண்ணின்மேற்
புரண்டனர்கிழ்சிலர்செவிகள்பொத்தியே
மருண்டனர்கிழ்சிலர்மணிப்பொற்றேரொடு
முருண்டனர்கிழ்சிலருலவுந்தானவர். (௧௬௮)

நாணெலிசெவிப்புருங்குந்தானவர்
நாணுமிழ்கடுசரநணுகுமுன்னோ
நாணுளமுழுவதுநமுவினோடுவா
ணுணெருகிமிதுருநலியலின்மனர். (௧௬௯)

கஉஉ.

திருக்கூவப்புராணம்.

நின்றலுமன லுமிழ்நெடியவாளிகள்
குன்மெனும்வரிசிலைகுனித்துச்செண்டுபோற்
பின்றலிலவுணர்மெய்நிடாதுபெய்தனள்
சென்றுறுகுருதியாறுதெச்செல்லவே. (கஎ௦)

ஆழிமான்மேரினுமயங்கண்மீதினுஞ்
சூழிமால்கரியினுஞ்சுசாங்கடா
மூழிமாழுகில்களுமுடையச்சிந்தியே
பாழிமாரிலமிசைப்படுத்தினுளரோ. (கஎ௧)

உரங்கலையறுத்தனவுடலறுத்தன
வரங்கலையறுத்தனவயினறுத்தன
சிரங்கலையறுத்தனசிலையறுத்தன
கரங்கலையறுத்தனகாளிவாளியே. (கஎ௨)

அறுத்தனகரிகலையறுத்ததேர்கலே
யறுத்தனபரிகலையவுணர்கோன்புக
ழறுத்தனபுரையவேயறுத்தவெண்குடை
யறுத்தனகொடிகலையாகங்களை. (கஎ௩)

சுரங்களிலோடினசுறவுமோறுசா
கரங்களிலோடினகடவுளொர்கடம்
புரங்களிலோடினபுழைக்கைதங்குமர்
திரங்களிலோடினசிலீழ்கங்களை. (கஎ௪)

அறைதருகழலொடுமடிகளொர்கிசை
கறைகெழுபடையொடுங்கரங்களொர்கிசை

சிறையளி மலரொடுஞ்சிரங்குளோர் துசை
பிறைமுகநெடுங்கணைபிடுங்கிவிசுமால், (கஎடு)

கூற்றுறழ்தனது கைச்சாபங்கொண்டவர், சாற்
றிடுபழுதில்வாய்ச்சாபமெண்ணில, மாற்றினனென
நொடிவரையிற்றருகன், பேரற்றுறுபடைகளொன்
றில்லபோக்கினான். (கஎஎ)

வரிசிலையீர்த்தனவாள்களீர்த்தன
வெரிவிழியவுணர்மெய்யீர்த்ததேதரோடும்
பரிகளையீர்த்தனபணைகளீர்த்தன
கரிகளையீர்த்தனகறைவெள்ளங்களை, (கஎஏ)

காளிவாளிகள்விடுங்காலையீர்தில்
கோளாராமவுணர்கள்சூலைந்தநெஞ்சராய்த்
தோளுலாம்படைகளைத்துறந்திங்கண்ணை
யாளுவாயெமையெனவறைகின்றூர்சிலர், (கஎஅ)

குடையறக்காம்பினைக்குமரிவன்கதைப்படை
யெனத்தெறுமெளப்படிவிட்டார்சில, அடுகளத்தி
றுகுடையதனையீட்டியிக், கடைகொளுவுதுமெனக்
கைக்கொண்டார்சிலர், (கஎக)

பூங்கதிர்வாளினைப்போக்கிவாம்பரி
நீங்கியங்கதுபிடஇறிகின்றூர்சில
ராங்குறுபுரவிவாயடுத்தபுல்லினை
வாங்குபுதமதுவாய்வைக்கின்றூர்சிலர், (கஅ௦)

கஉச

திருக்கூவப்புராணம்.

வாங்கியதனுவினாண்டும்வாளியுந்
தாங்கியகரமொடுத்தரைப்பட்டார்சில
ரோங்கியவயவொன்றணரவீக்கிய
வேங்குறுகழலறுத்தெறிகின்றார்சிலர். (கஅக)

அழிந்தவர்தன்மையுமழிவுறாதுயி
ரொழிந்தவரிவ்வகையுங்குந்தன்மையுங்
கழிந்திடுகழிதேன்கண்டுநாட்கடை
யெழுந்திடுகனலினுஞ்சிற்றமெய்தினுன். (கஅஉ)

எய்தியவவுணர்கோனிரதமிழ்மென
மொய்திகழ்குமரிமுன்முடுகவந்தன
னெய்தெனமடங்கன்முன்னேன்மையோழகல்
செய்தொருகளிறெறிச்செய்கைபோலவே. (கஅங)

வந்தவள்பயங்காவடிவங்கண்டனன்
சிறந்தயின்வியந்திவடெரிவைபாடினு
மெந்தமதமரினுக்கேற்றுளாடுளன
நந்திடுமறிவினாவிதன்மையினுன். (கஅச)

வேறு.

மாதுநீயாராவென்றிதகரியினையுமஞ்சு,மோ
துமாண்புலையெவல்வான்முன்னிமானடைந்ததெ
ன்னப், போதனாதுயிராவென்றவென்னொடுபொர
நீவந்த, தேதுகாரணமுரைத்தியென்றனநமலி
தான். (கஅரு)

அன்னசொற்குமரிகேளாசனியேமென்னநக்
கு, நன்னரிற்பகைவனநவையுமசுரதேண்மோ,

துன்னுமக்கடவுளர்க்குத் துயரநீயிழைத்தலாலே,
யென்னேநிற்கொல்வான் முக்க ணெம்பிராணிவண்வி
டுத்தான். (கஅசு)

ஆதலான்மதவேழத்தையட்டுணப்பிணமடங்
கல், போதுமாறென்னநின்னேப்புருந்தொருகணத்
தினுங்கி, யோதும்வானவர்கடுன்போடுமற்றுமென்
பசியுநீங்கும், காதலாவிவண்வந்துற்றேன்காரிநா
னெனவுரைத்தான். (கஅஎ)

உரைத்தனுமவுணர்கோமாறொருகையோடொ
ருகைதாக்கிச், சிரித்தெமைநுகர்வென்னுதெரிவை
நீயுரைத்தமாற்றங், காத்தினில்விசும்புபற்றிக்கவ்வு
வெனன்பதொக்குந், தரித்தமில்வளவுமுன்னேத்தை
யெனன்றடாமென்றான். (கஅஅ)

என்றனுமிழைக்கெளாவிழிதொழிலவுணவென்
னை, வென்றியின்மடந்தையென்னவிளம்பினையுலக
மெல்லா, மொன்றொருகணத்தின்மாத்றியொடுக்கு
வதெமையாள்வெள்ளிக், குன்றிழைசத்தியன்றோ
குறித்திலேபோனுமென்றான். (கஅஆ)

என்றவளுரைத்தல்கொள்ளாணிமுதையாதலின
ற்சீறித், தன்றனிவரிவில்லொன்றுதாங்கிநாணென்க
கொண்டார்த்தான், மின்னிகழ்முகிலுடைந்துவிழ்ந்
தனபணிபுரண்ட, குன்றமுநிலனுமண்டகூடமும
வெடித்தவம்மா. (கஅஊ)

தார்மலிவயிரத்தேதாளான்றனுவினெனறியக்
கண்டு, வார்முலையிறைவிதாஹமம்பினைவழங்குமு
ன்னங், கார்முகமதிர்ப்பதென்னக்கார்முகமதனை
வாங்கிக், கூர்முகவம்புவிசநாடுணுலிக்கொண்டுநின்
றாள். (ககக)

ஆம்மைவெஞ்சிலைநாடுணுசையவுணறுணை
விழுங்கி, இம்மெனவெழுந்ததம்மபாமலையலனைது
ங்க, வெம்மைகொண்டிருந்தாளென்றாலவளதுவில்
லினூர்ப்புக், கொம்மையங்குவட்டுத்தேதாளான்றுண
வொலிவிழுங்கிடாதோ. (ககஉ)

பின்னரங்கவுணன்றோறோர்பெருங்கணைசிலையி
ற்பூட்டித், தன்னடிவிரன்முன்பின்மேர்தாங்குமச்சா
னுவாங்கி, முன்னுரமுறவளைந்துநின்னுமொய்கு
தைநாண்மையைக், கன்னமதளவுமீர்த்துக்காளிமே
ற்செல்லவெய்தான். (ககந)

விரைந்தடலிழைவிழுட்டிவிலிடுறோபகழிதூ
ண்மப், பொருந்துமதனைமார்தறிப்பொருக்கெனப்
பின்னுதூறு, சரந்தெறவெதிர்பிடுத்தாடாருகன்
ண்டுமாறத், தெரிந்துருங்கணைகளுவாறுசெலுத்திய
ங்கவைபறுத்தான். (ககச)

அறுத்தலுமிழைவிசிறியாயிரஞ்சுருசரங்க, தெறித்
தவன்கலினமான்மேர்ச்சிந்நினள்பாகடுனாடுங், கறு
த்துமற்றொருதேர்வாங்கிக் கணைகளார்ப்பத்துதூறு,
குறித்திடவந்துவாளிகுமரிமேலுற்றவன்றோ. ()

வாளிகடாக்கினெராய்தினழிந்திடவலவிறின்ற, கா
ளியங்கதனைக்காணுக்கணைகளீரோமுசுந்நி, மூளுறு
சினத்துவெய்யோன்பற்றுக்கார்புகந்துணித்தா, ளா
ளியேயறையான்மற்றோடாடற்சிலையெடுத்துக்கொண்
டான். (ககக)

அச்சிலைகுனித்துவாளியைம்பதுசிதறிச்சூலி, கை
ச்சிலைதுணித்துமுப்பான் கணையெதிர்புகவிடுத்தா,
னச்சிலைபுகழியெல்லாநாந்தகமொன்றாறுநி, முச்ச
சும்புகமும்மைமூரிவிலல்லொன்றெடுத்துதான் (கக௪)

எடுத்துவெஞ்சிலைகுனித்தங்கீருமீர்ப்பகழினெர
ய்தின், விடுத்தனளவுணன்மார்பின்விசுகமற்றவனு
ரத்தி, எடுத்துதனவடுத்துதலோடுமன்னதுவிலக்கிற்
துந், தொடுத்திருசாங்களன்னேன்கடர்முடிதள்ளி
யார்த்தான். (கக௫)

பொறையறுந்தவமுமாட்சிப்பொருளறுங்கவி
யுமான்ற, மறையறுமுணர்வுஞ்செய்யமகவறுமவா
ழ்வுநீதி, யிறையறுமுல்குமன்போடியையறுமறமு
ம்போல, முறையறுமவுணர்கோமான்முடிபிழந்த
ழுகொழிந்தான். (கக௬)

சேகரங்குமரிதள்ளத்தீயவனாணுட்கொண்டா
ன், மாகாங்கெழுந்துதுள்ளிமலர்க்காமெறிந்துநக்
கார், சாகாங்குளர்நஞ்சன்னதாருகன்கொதித்துச்
செங்கே, ழாகாங்குக்குமற்றோணிமுடிமுடிவனித்
தான். (௨௦௦)

பின்னாவ்வகான்மேருப்பிறங்கனேர்சிலைவளை
த்துத், அன்னுறுசோனேமாரிதோற்றிடப்புகழினார்
த்தா, னந்நிலையமரொல்லாமஞ்சினரிரியல்பொனார்,
மன்னிருகடருமீனு மறைந்தனவிருண்டவெங்கும்.

நதித்தினாயென்னமேன்மேனஞ்சினுங்கொடி.
யன்சாடி, துதித்தலைப்புகழியீட்டமுயிழந்திடநொ
ழிப்பரித்தேதர்க், கதிர்த்தினமணிமறைப்புகழியிரு
ள்புகலுங்கண்டம், புதித்திரையினர்கடாமற்புதத்
தொடுமருட்சிகொண்டார். (உ௦௨)

பொற்றடமனாகுவிந்தபொலிந்தனகுவினைபுட்
க, டெற்றுறுகுடம்பைபுக்கசெய்தவர்க்கைத்தாரின்
று, கற்றையஞ்சடி.லத்தெந்தைகண்களையிடயமீன்ரு,
பொற்றொடிக் காத்தெம்மன்னை புதைத்தனள்கொல்
லொவென்று. (உ௦௩)

அதுதனை யிறைவிகாணுவசனியேறுட்கருக்குக்,
கதுமெனநெற்றிநாட்டக் கனலினற்புகழிமுற்றாஞ்,
சுதைவுறவடலைசெய்தாள் செழுமறைச்சிவத்தினுடு
ம், புதுமதுமிலைந்தவண்ணல்புரம்பொடிபடுத்தே
போல். (உ௦௪)

கூர்ங்கணைப்படலைமாய்க்ருலவு * மூழ்விளங்கிற்
றொல்லை, யீர்ந்ததிப்புனைந்தவண்ணலருளிணுவிரிய
மூட, நீங்கருமறிவிருந் துறிகழ்வுறுந்தன்மைபோல,
வாங்கது விழியிற்கண்டானமென்பதற்கிலாதான்.

* ஊழ் - பழைமை.

அன்னதுகண்டவெய்யனாயிரப்பத்துவாளி, தன்னிகர்குமரியெண்டோடாக்குறவிடுத்தான்றாக்கப், பன்னுனிவிசிகந்றுபட்டனபடலுமுழி, வன்னியிழ்கனன்றுகோடிவாளியங்கவன்மேற்றூர்த்தாள்.

அத்துணைப்பகழிதூண்டியவனவையறுத்துவிழ்த்தா, னித்திறமிருவர்தாமுமொருவர்மீதொருவரோவும், வைத்தலைப்பகழிமாற்றிமகிழ்ச்சியுந்துயருங்கொண்டு, மொய்த்துமாமரர்நோக்கமுதிர்சமர்த்தொழில்புரிந்தார். (௨௦௭)

வானகத்தோடுமேருவரைமுதலாகிரின்ற, மாணகத்தோடின்னுங்கமகரவேலைகளினோடுங், காணகத்தோடுமண்டகடாகத்தினோடுமானம், போனகத்தோடுமன்னோர்பொழிந்திடுசுடுசரங்கள். (௨௦௮)

மாதிரத்தேகுநெயிவரையகத்தேகுமானம், பாதலத்தேகுமுற்றும்பாழியங்கடவினோகு, மீதலத்தேகுமண்டமுகட்டினிலேகுமீண்டும், புதலத்தேகுமன்னோர்போர்செய்திரங்களன்றே. (௨௦௯)

இவ்வகையமர்செய்கின்றவேலையிவ்வரிவைதன்னை, வெவ்வியகடவுளோர்தம்படைகளால்வெவ்வென்னத், தெவ்வடுகுவவுத்தோளான்சிற்தனைசெய்துசூர்ந்த, பவ்வமன்னவன்றனாபண்டயெதிர்செல்லவய்த்தான். (௨௧௦)

பொங்குவாரிகிளா லும்புறப்பெருங்கடலுமொ
ன்றா, யிங்குவந்தெழுந்ததென்ன விருநிலம்விசும்பு
மெல்லா, துங்கிவன்றிரா யெழிந்துநான்மைகொ
ண்டார்த்துநண்ண, வங்கியின்படைசெலுத்தியழி
த்தனளதனைச்சூலி. (உகக)

மற்றது தெரிந்துதீயன்வண்ணி மாப்படைவிடுத்
தான், சுற்றுமுருகிலிரிந்துசூலழிந்திறப்பவாழி, வம்
றுவமார்நைந்துமருண்டிட்டுவெழுந்துபொங்கி, யும்
நிடவதனைக்காளியொலிப்படைதந்தழித்தான். ()

தீப்படையழிதலோடுஞ்சினமலையுணன்வா
யு, மாப்படைவிடுத்தானெல்லாவரைகளுஞ்சூல
விண்ணின், காப்பனைமுறியவீசிக்கலித்தெழுமதனை
நாகப், பூப்படைசெலுத்திமாற்றிப்புணரிபுமுட்க
வார்த்தான். (உகங)

கொடியவனதுகண்டுள்ளந்தழலெனக்கொதித்
துநாகப், படையினைவிடுத்தானுன்றபஹலைப்பயம்
விரித்துத், கடுவினைவாய்கடோறுங்கான்றதுவருத
லோடு, மிடலுதுகலுழுவென்றிப்படையினைவிடுத்
தொழித்தான். (உகச)

கண்டகனதுமற்றேவக்கலுழுவெம்படைதன்பா
ங்கர், மண்டுலகிறகர்க்காற்றாணிவகிநாண்மருத்துமு
ட்கக், கொண்டலுயிரியேவாங்குஞ்ஞகள்பொடி-
ப்பவங்கி, பெரண்டிழலழியவாயினாகமோடடைந்
ததன்மே. (உகரு)

அந்தவான்படையினுற்றலம்மைகண்டாற்கொ
ப்பாய, நந்திவான்படையெடுத்தநறுமலராஜிகொ
ண்டு, சிந்தையால்வழிபட்டேத்தித்திகழ்படைச்சி
தைநீயன்றோ, னுந்நுமாண்படையின்வன்மையொ
ழித்தருளெனவிடுத்தாள். (௨௧௬)

வேறு.

விடுக்கவதுவிடையுருக்கொண்டமிலண்டமுக
டுரிஞ்சலியன்ஞாலத்தை, யடிஞ்சுமொன்மெற்றுற
க்கட்டழறார்ப்பவாயினீர்தனைக்காட்டத், தொடை
க்கிளர்க்கிண்கிணிக்களத்திற்றடவர வந்தாமருத்துச்
சுடுதீயண்ட, மடுக்குமணிப்புழைநாசினிழிகாட்டவு
லகமெலாமயர்ந்துவீழ. (௨௧௭)

வாலடியான்மேருகிரிமுதலாயவனாபெயர்ந்தும
நிந்துவீழ, மேலடன்மாமருப்பெறியவுரியதுலாமை
யினிவங்கிமிசையிருப்ப, மாலொடுவானவர்கரங்க
ஞச்சுகுவித்திதைஞ்சுகிரனிவாழ்த்தவெங்கள், பாலு
டையாநெமையாநும்தமுடையான்நிருந்நிப்ப
டைபோயிற்றால். (௨௧௮)

நந்தியடம்படைகண்டவுடன்கலுழப்படைநடு
ங்கிரஞ்சுகாலுந், தந்தமணியாவுதனைக்கண்டதென
வழிந்ததுபின்மலைவனாகு, மெந்தையிதைநிடையவு
ணன்மேற்செல்லவவனுமதைபெறுர்விடுத்தான், வ
ந்தனைசெய்தவைதம்மிற் பொருதுவிடுத்தவாகத்து
மநிந்துபுக்க. (௨௧௯)

இந்திரன் மாமலாயன் மாலெனு மிவர்க ள்படை
கடமைபெடுத்தபின்ன, ருந்தின னங்கவுண னவை
யவருருக்கொண்ட திரந்த நனிபுருத்தெழுந்து, வந்
திடனுமவர்படைகடா னு மெதிர்செலவிடுத்த மாந்
மிரின்ருள், கொந்தவிழ மலரிதழிச்சடாமகுடத்தி
றைவிடுத்தகுமரிமாதோ. (உஉ௦)

வேறு.

இங்னிநியிவளைபெல்லாவுலக முயிமைப்பின்மா
ற்றுஞ், சங்கான்படைவிடுத்துச்சாடுதுமென்னத்தி
யோ, னங்கதைவினாந்தெடுத்தேயருச்சனைமனத்தி
யுற்றி, மங்கைதன் னுயிர்சூழித்து வருகிபென்றிதை
ஞ்சியுய்த்தான். (உஉ௧)

ஊழியங்கனலியார்சாருருமொடுமுகில்களோ
ர்சா, பாழியங்கடல்களோர்சாருலகடுமாலமோர்சா
ர், சூழியங்கரிகளோர்சார்கடுசாத்தொகுதியோர்சா
ர், பாழியம்புயத்துவென்றிப்பாரிடக்குழுக்களோர்
சார். (உஉ௨)

கடவுளர்படைகளோர்சார்காரிருட்டபடலையோ
ர்சார், படவரவினங்களோர்சார்பாய்புலியரிமாதோ
ர்சா, ருடலுறுபவனமோர்சாருடலுருத்திர்களோ
ர்சார், மிடலுறுவடுகமோர்சாருக்கிரவீரமோர்சார்.

காணுவுலவினாந்துமுக்கடகடவுடன்படைமு
ன்வந்து, தோன்றலுங்குமரிகண்டுதுணுக்கெனத்
தா னுமங்ஙன், மூன்றெனுமபுரமுருக்குமுதல்வன்.

வெம்படையையப்பூசை, யான்றதன்மனத்தினுற்றிய
தற்கெதிர்தெல்லவுய்த்தாள். (உஉச)

உய்த்திடவனையதவ்வாறுருவுகள் பலவுமாகியத்
தலையவுண்ணூண்டு மடற்படையுடன்சென்றேற்
று, மெத்தமர்புரிந்ததம்மாடுவலைகடணந்தவண்ட,
பித்திகைபிளந்ததம்பொற்பிறங்க லும்வெடித்தவன்
டேற. (உஉரு)

இருவர்தம்படையுமில்வாதேற்றமர்புரிந்துமீ
ண்டு, மருவினவவர்பால்வெய்யன்மனமகிழ்ந்தவட
ன்மீது, லுரவியகதையொன்றெல்லையாச்சினனத
னைப்பாந்தட், பொருவுறுசரமீனாந்துபோக்கினடு
ணித்துவீழ்த்தாள். (உஉசு)

பின்னரைம்பதிற்மிரட்டிப்பிறைமுகக்கணைகடு
வி, மன்னவன்மடந்தேதர்ச்சரப்பமற்றொருதிகிரித்
திண்டேர், தன்னிலொண்பனையினூடுதாவும்வான
ரம்பொற்பாய்ந்தா, னன்னதுமறித்துமவீழ்த்தாள்
டற்கணைநூறுபோக்கி. (உஉஎ)

மற்றதுதெரிந்துதியன்மறுகுறுமனத்தனாகிப்,
பற்றலர்புகழுங்காளிதேரினிற்பாய்ந்திமைப்பி,னிற்
றதுபுகுகொலோங்கு மிமயங்கொலென்னக்கையா,
லெற்றியங்கவடன்மார்பி னிருநிலந்தனிற்சூப்புற்ற
ன். (உஉஅ)

கண்டனளதனைக்காளிகடையுக்கனலிற்றிற்
ங், கொண்டினியிவனையின்கொல்வென்னந்

தற்காண, மண்டலம்வெடிப்பமன்னர்மன்னவனுட
ன்குப்புத்து, விண்டிடவுத்தெறிந்தாண்முத்தலை
வேலொன்றம்மா. (௨௨௯)

எறிந்துடவயர்ந்துநின்றான்மனச்சினவெரிபேர
ந்தன்ன, நிறந்தருருநியோங்கிலத்திழிந்தோடி
ற்றீசன், மறந்தருமவுணன்சோரிமண்புகாதேற்றரு
ந்தென், மறைந்தருண்மொழியயர்த்தானடுத்தவெ
ஞ்சினத்தாற்காளி. (௨௩௦)

மன்னவன்குருதிதோய்ந்தமண்ணினுண்டுகள
னைத்து, மன்னவன்வடிவமாயவவுணராயாலகால,
மென்னவெங்கொடியராகியிரும்படைக்கலங்களோ
டுந், துன்னுமுதுமஞ்சவார்த்தனர்தோன்றின
ரால். (௨௩௧)

தோன்றியவவுணத்தீயோர்தொகுத்தொருபதி
னன்கென்ன, வான்நிடுமுலகனைத்துநிறைந்தனரனை
யோர்க்கண்டு, கான்நிடுமுயிர்ப்பட்டங்கிக்கைப்பொரு
ள்சோர்ந்திறந்தோர், போன்றனர்புலணிமுந்துபுலவ
ரென்றுரைக்கப்பட்டோர். (௨௩௨)

சூலமுமமுவுமவாளுஞ்சுரிகையுமெமுவும்பின்
டி, புலமுஞ்சரமுமவீசித்தாருகன்படிவங்கொண்
டோர், சாலமுமனலுமன்னவடற்பெருங்காளிதன்
னைத், தாலமுமவிமுங்குமாவஞ்சுனிப்படையோடு
ம்வளைந்தார். (௨௩௩)

மிண்டியவசுரர்தங்கடோற்றமுஞ்சமர்க்குமிக்
கு, மண்டுயசெயலுங்கண்டுமாதொருபாகுன்சொல்
லுட், கொண்டுதன்படையனைத்துங்கூவியவசுரர்
தம்மை, யுண்டிடுமென்றுதாமுவர்தமையுண்பதா
னாள். (உருசு)

முத்தலையதனானேனார்மொய்ம்பினிற்சுத்திரெ
ய்த்தேதார், கைத்தலத்திருந்தபாழிக்கபாலத்தினேற்
றருந்தி, மைத்தடவனாகளன்னவளரியாக்கைகளு
முண்டா, * னுத்தரந்தனி லுமோங்குமுதரவங்கியி
னான்பிக்காள் (உருரு)

விரிந்துவயிடுஞ்ஞண்டமாயிடமேவுமங்
கி, பெயரிந்துமுதவகன்றனெனவசுரர்கடஞ்சேரி,
சொரிந்தவருடனிணங்குர்த்தொருவீரயாகம், புரிந்
தனளுகமெல்லாம்புகழ்தருங்குமரியன்றே, உருசு

மூர்த்தமொன்றதனிலாண்டுமொய்த்தயோகி
னிகளோடு, மார்த்துவந்தெதிர்த்ததீயவவுணரையெ
ல்லாமுண்டாள், சீர்த்தியங்குமரியின்னர்த்தாருக
ன்றெளிந்துசீறிப், பார்த்தனன்றனியாய்நஞ்சம்ப
தைத்தவட்புடைப்பவந்தான். (உருஎ)

வந்துடவிலைவஞ்ஞலமார்பினின்மீண்டுமோ
ச்சிச், சிந்திடுகுருதியங்கைச்செழுங்கபாலத்தேற்று
ண்ணா, விந்தமண்மகடன்பாரமிறக்கினொன்னவந்

கநடஸ்

திருக்கூவப்புராணம்.

நான், வெந்தொழிலவுணன்மாளயாக் கையும்கிழங்கு
கிணுளால். (உந.அ)

மற்றதுகண்டுவிண்ணோர்வலியதாருகனையன்னை,
செற்றனனுங்கியிந்நான் தேவொன் னுரைக்குநம்மை
ப், பெற்றனனின்மென்றார்வப்பெருங்கடற்படிந்து
நெஞ்சு, முற்றவெந்துயரகன்மபாடினோரடினா
ரால். (உந.க)

வேலையுடெழுந்தநஞ்சம்விமலனுண்டளித்த
செய்கை, போலநீயம்மாவின்னுபொருவிருகனை
யுண்டு, பாலராமமையளித்தாயென்றனர்பழிச்சி
வானோர், சூலிமீதுடைவிடாமற்சாரிந்தனர்பூனின்
மாரி. (உச.0)

ஆயிடைபுளமகிழந்தேயவுணர்கண்மலைப்பமா
ய்ந்து, போயினவனிகமுற்றும்பொருக்கெனவுயிர்
பெற்றுய்ய, நாயகிகுமரிநின் னுநனின்றனணனின்
காலை, மேயினதுயிலொழிந்துவிழித்தெனவெழுந்
துருழந்தார். (உச.க)

வேறு.

ஆன்னதுகாலையிலவுணர்சோரியுந்
துன்னியவுடல்களுந்துய்த்ததன்மையான்
மன்னியகுமரிதன்மதுமயங்கியே
தன்னிகுரிலையெனத்தருக்கினுளரோ. (உச.உ)
தருக்கியவுளத்தினுடாங்கிநல்வியரழ்
திருக்கரவிசலினுற்றெறித்துப்பாடியே

முருக்கியபுயங்களுமுடிபுந்தாள்களுங்
கரக்குவைகளுஞ்செழிகளத்தினுமினாள். (உசந)

நடித்திடவவளதுநாடிப்பெண்டடாம்
வெடித்திடநிலமுடுவீழ்வாவிக
டுடித்திடவிமபமுந்துளங்ககைகளை
படித்தனரதிர்த்தனாரடன்மேயினார். (உசச)

கொட்டுபுகரங்களைக்கு^{லால்}நெம்போல்
வட்டணைவிரலினில்வருகின்றார்சிலர்
விட்டியவலைககள்கீதம்பாடியே
நட்டமதிடவுடனடிக்கின்றார்சிலர். (உசரு)

தண்ணுமைதனையடிச்சதிக்கிசைந்தொலி, நண்
னுறமுழக்குபுநடிக்கின்றார்சிலர், ரண்ணலந்தயித்தி
யராக்கைக்குன்றின்மேற், றுண்ணெனவிவரந்தனர்
துவைக்கின்றார்சிலர். (உசசு)

மரகமீதெறியுமம்மனைகள்பற்பல
வாகவீழ்தலையெடுத்தாடுவார்சிலர்
வாகுவால்விலாவுறத்தாக்கிமெய்வனைந்
தோகையானடநவின்றுழல்வரோர்சிலர். (உசஎ)

மெலிவுறுமடிசுள்வாய்விழிபுராமங்
குலினிகாரப்படக்குனிக்கின்றார்சிலர்
வலியவெண்கவடிகணிராத்துவைத்தபோ
னலியெயிறிலகுற்றகைக்கின்றார்சிலர். (உசஅ)

கந-அ

திருக்கூவப்புராணம்.

முத்தலேவெலினுன்முடைப்பிணங்களைக்
குத்துபுதாங்கியெருனிகின்முர்சிலர்
மத்தகொனக்குடர்மாலேதொரிடா
வத்திகொளவதூர்த்தாடுவார்சிலர்.

(உசக)

இனையனபலவிதத்தெண்ணியோகினி
வனிதையர்குருநூநீர்வாப்படுத்திடு
நனிவருகளிப்பினுன்மத்தநீர்கமே
யனையவெங்குமரிபோடாடினாரோ.

(உரு)

ஆடுதுமரவமுமவர்முழக்கமுங்
கூடுதுமங்கைகன்கொட்டுமேசையு
நீடுதுமுலகெலாநீங்கவந்தெழா
முடுதுமுதிழ்கணமுழக்கவைன்றே.

(உருக)

பொழந்தனபுனியெலாம்பொழத்தெவற்பெலாம்
விழந்தனமுகிலெலாமெலிந்துமூர்ச்சையி
னாழந்தனவுயிரொலாமலைந்தவாண்டர்
சூழந்தனவுலகெலாந்துயரவேலையே.

(உருஉ)

அப்புதுகுமரிசுடொகுதியாடுதச், செப்பரும்பு
கமுடைச்சேடன்பாரினை, யப்பரம்பொதுக்கிலாதா
யிசங்கமுங், கொப்புளங்கொளவுளங்குலைந்துதாந்
கினுன்.

(உருங)

மாதவனயன்மகத்தரசன்வானவர்
மூதறிவுடையமாமுனிவர்பாவரும்

பேதுறவந்தினம்பிறைமுடித்தவெம்
மாதியோட்பயமென்றதைத்தன்மேயினார். (உருச)

எந்தையேதாருகனிழைத்தவந்துயர்
வந்தமாகாளியெங்கட்குமாற்றியே
யந்தவான்யுயரினுமதிகமாக்கினான்
முந்துகான்முட்பறீஇமுளையடித்தல்போல். (உருரு)

தாருகனுவருந்துயரந்தன்னேநின்
பேரருளாலொருபெண்ணினீக்கினை
யாருயசெருக்கினாலவன்செய்துன்பமு
நீருயசடையினாயநீக்கியாட்கொணீ. (உருசு)

நஞ்சினையருந்தியுங்கனலையந்தியு
மஞ்சிடம்தயரியட்டுமேழையே
முஞ்சிடவருளியவொருவகாளிதன்
விஞ்சியசெருக்கையும்வீட்டியாளுவாய். (உருஎ)

என்றிவரனைவருமியம்பிக்கைதொழா, நின்றிட
வெங்கனுநிறைந்தவெம்பிரான், வென்றியங்குமரி
தன்மிகுஞ்செருக்கினை, யொன்றொரு* சாமலாலொ
ழிக்கவுன்னினான். (உருஅ)

வேறு,

உன்னுநாயகனுலகெலாம்ன்றவனோடுந், து
ன்னுவான்கணஞ்சூழ்தாச்சூராமகளி, ரன்னையாடி.

* சாமல் - ஓர்வினையாட்டு.

டம்வடவனமாகவாழிடைபின், மன்னுபேரருட்ட
ன்மையாழிமைப்பினில்வந்தான். (உருகூ)

வந்துகாளிமுன்பேருருக்கொண்டுமாமறையு,
மந்தநாரணக்கடவுளுமறிவதற்கரிய, கொந்துலாம
லர்த்திருவடிசிவந்திடக்குனித்தான், மந்தையாகியெ
வ்வுயிரையுமளித்தருடலைவன். (உசு 0)

கோதுக்காகரமாகியேசுருக்குலங்குமரி, மா
துக்கோர்புறமளித்தவன்செயல்கண்டுவணங்கி, யே
துக்காடுகின்றாய்விதென்னெனுமீண்டு, வாதுக்கா
டுகிவருகியென் னுரைத்தனன்மயங்கி. (உசுக)

என்றவாசகங்கேட்டலுமடியவர்க்கெளிய, னன்
துகாளிநீ தருக்கதாண்டவஞ்செயநனின் னாய், வென்
ற்தோல்விமண்டுரைத்திடச்சான்று நம்மிமலை, நின்
துதாண்டவம்புரிக்கியென் னுடினனிமலன். (உசுஉ)

கற்றைவேணியிற்செருகியகிறினம்பிழையை
ச், சுற்றிவார்கொடுகட்செவிநான்றிடச்சுருகிப்பற்
றதாகியபதமலர்ச்சிலம்பொலிபரப்பப், பெற்றற்றா
நகநாயகன் திருநடம்புரிந்தான். (உசுந)

படியும்வானமுநடுங்கிடப்பரவைகளடங்கக்,
கொடியபேரகினிக்குழுவுலாம்பாணிகள்கொட்டி,
நடநனின் திடமயன் மிகுயாமனோநடித்தா, ளடியர்வே
ண்டியவேண்டியாங்களிப்பவனுடனூல். (உசுசு)

திருந்துதென்றிருவாலங்காட்டருந்தவஞ்செய்யா, விருந்த * முஞ்சிகனோடுகார்க்கோடகனென்னப், பரந்ததீர்த்திமாநாகமுஞ்செஞ்சடைப்பகவன், புரிந்தநாடகங்கண்டருங்கதியிடைப்புருந்த, (௨௬௫)

வேதனாரணன்விண்ணவர்முனிவரர்விமலன், போதநாடகங்காண்டனுமெய்ம்மயிர் பொடிப்ப, வேதனும்வாசகந்தளர்ந்துளநெக்குநெக்குருகிக், காதலாலகரவெனக்கூப்பினர்கரங்கள். (௨௬௬)

அண்டர்நாயகன் திருநடம்புரிவாயினுத்துப், பண்டைநான்மறையுருவுகொண்டன்பொடுபாடக், கண்டிரான்முகன்றாளமொத்தினன்னதுகாலை, மண்டுமரபுகமுருணந்திமத்தளமதிர்த்தான். (௨௬௭)

எங்கனாயகனுலகெலரமாடல்கண்டிருக்கு, மங்கைநாயகனடனமிவ்வாறுசெய்தருள, வங்குவாது

* சனந்தமுனிவொன்பவர், கைலாயத்திலே தாண்டவதரிசனந்தந்தருளப் பிரார்த்தித்து, சிவபெருமான் அனுக்ரகப்படியே திருவாலங்காட்டையடைந்து, நெடுங்காலம் அருந்தலும் புரிந்திருந்துழி, மண்மேடிட்டுத் திருமேனிமறைந்து கேசத்தோடு முஞ்சிப்புல் முளைக்கப்பெற்றமையால், முஞ்சிகேச முனிவொன்னும் திருநாமமுடையராயிருக்க; கார்க்கோடகர் என்பவரும், கைலாயத்திலே சிவபெருமானுக்குக் கங்கனமாயிருக்குங்கால், அழியாமையால் விடத்தைக்கக்கி, அக்குற்றங் காரணமாக அக்கடவுளருளியவாறு அத்தலத்தை யடைந்து, தவநிலையினின்று தாண்டவதரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று, அம்முனிவரோடு முத்தியடைந்தனர்.

செய்துடன் சுழன்றாடுவாளெய்த்தாள், பொங்குமா
னமுற்றிடுதலாற்றினுநடம்புரிந்தாள். (உ.ச.அ)

வேறு,

நொந்துளாடணோநாக் குடிவாதினான்
வந்தநாடகமாற்றவருள்கொளா
வந்தவேலையினண்டமுகடுற
வெந்தைதாளொன்மெடுத்தனனென்பவே. (உ.ச.க)
தொண்டராகுலந்தீர்ந்துந்தொழிலினே
னண்டகூடமளவுமெடுத்ததா
னாண்டதாலமுமிழ்நெடுமான்முனங்
கொண்டபேருருக்கொள்கைநிகர்க்குமால். (உ.எ.௦)

வேறு,

மண்ணிடைபொருதாளுன் நிமற்கொருகமலப்
பொற்றாள், விண்ணிடைபெய்துமேலோனடிப்ப
துவீரிகண்டு, துண்ணென்னாணுட்கொண்டுகுங்க
னற்பட்டமென்பூ, வண்ணமதெனப்பிலர்ந்துவதன
ம்வன்றலேகுனித்தாள். (உ.எ.க)

நாணிஞன் முகங்கவிழ்ந்து நண்ணியசெருக்கு
நீங்கி, யேணுலாங்குமிரிநிப்பவண்ணியோகினிக
ளெல்லாங், காணுநடமொழிந்துருத்திரங்கழலநி
ற்கு, மாணுலாம்பாவைபாலவறிதுநின்மனர்கள
ன்றே. (உ.எ.உ)

ஆங்கதுகண்டுவிண்ணோருவகைபூத்தமலன்மீ
து, தூங்குதுமழையின்மும்மைசொரிந்தனர்பூவி

ன்மாரி, பாங்கரின்வந்துவிழ்ந்துபணிந்தனொழுந்
துதுள்ளி, வாங்குதெண்டிராக்கடற்கெண்மடங்
கொலியெழுத்துதித்தார். (௨௭௩)

ஆயகாலையினிற்காளியஞ்சியாரணங்கடாமு, மா
யனாகியருங்காணரின்மனைமதித்திடாமற், பேயனே
ன்செய்ததீமைபொறுத்தருள்பெருமவென்று, தூய
மாஞானந்தசோதியைத்தொழுதுநின்றான். (௨௭௪)

நின்றவடனனைநோக்கிநீயுளம்வெருவலென்றே,
தன்றிருவருள்புரிந்துசண்டதாண்டவமிதம்ம, வு
ன்றனக்கிதனைநோக்க லரிதெனவுரைத்துத்தன்றா,
ளென்றலைபொறித்தமுக்க ணெம்பிரானியம்புகின்
றான். (௨௭௫)

வேறு.

துகழ்வுறுமிந்தவடவனந்தனக்குத்தென்றிசை
யாகவோர்நகரம், புதழ்வுறுங்குவபுரமெனவுளதப்
புரிசுயிலையங்கிரிதன்னி, னிநழ்வுறுபெருமைபெற்
றதுநமைப்போனிகரிலாவதனிடையென்று, மகிழ்
வொடுமுலகமனைத்தையும்புரப்பான்மகித்திரக்காந
டம்புரிதும். (௨௭௬)

அப்பெருங்குவபுரத்திடையேகியருள்புரிநந்தி
ருநடனஞ், செப்பருங்காதலாற்றினங்கண்டுதிகழும
ந்நகருளாரொல்லா, மொப்பருமதுநந்தியங்கணத்தி
னுள்ளவொன்றுகருதி, வெப்பதுமுதலாம்பிணிமி
டிபேய்கள்விலங்கினுள்வருந்துயர்களைவாய் (௨௭௭)

என்றிவையிசைத்துநம்மொடுதருக்கடியம்பிநீ
நடநவின்றதனா, லுன்றனக்கொருபேர்தருக்கமாதா
வென்றோங்குகணையதுமன்றித், தென்றிருக்கவந
கர்தனைக்காத்துச்செறிந்நிடுபீடைகளரிப்ப, வெண்
றிகொள்பெயர் * பீடாரியென்முலகின் விளங்குகவெ
ன்றனன்விமலன். (உ-எஅ)

அன்னசொற்குமரிசேட்டுளமகிழ்வுற்றன்பினு
ன்மும்முறைவணங்கி, நின்னருளதனாடினேன்றி
மைநீத்தெனையாண்டவாசமுதே, பன்னருங்கவபு
ரத்திடைச்சென்றுன்பவுரிகண்டந்நகர்காப்பே, வெ
ன்னவங்கியம்பி விமலனைவிடைகொண் டெய்தினன்
கவமாநகரின். (உ-எஅ)

எய்தியகுமரிசுவமாநகரையிதைஞ்சியாலயத்தி
னுட்பேரகிச், செய்தவமுடையார்விழியினினை
நிற்றெரியும்விந்நகாலநாயகனைக், கைதொழுதகலா
வன்பினுற்பணிந்து களிப்பொடும்பொந்தடியவர்க்
கு, மெய்தருமருளேர்வளர்சடைக்க, தன்விளங்க
ருநாடகங்கண்டாள். (உ-எஅ)

கண்டலுமனவிற்படுமெழுகெனவேகரைந்துள
முருகிவள்ளிழிநீர், கொண்டல்கண்மலைமேற்சொரி
வதுகடுப்பக்குவிமுலைமீதுவிழ்ந்தொழுக, மண்டல
மதனிலைந்துபுப்பணைய வணங்கியங்கெழுந்தனள்
* பீடாரி என்பது - உலகவழக்கில் பீடாரியென மருவிற்று,

பேரற்றி, விண்டிடவரியமெய்ப்பரானந்தவெள்ளத்
கிறத்தினைத்தனளன்றே. (உஅக)

இத்திறமமலனருண்டங்காணினின்பமுற்றிடு
பெருஞ்ஞவி, கைத்தலமமர்ந்தமமுவினோனலங்கா
ட்டினிலருளியமுமையே, மெய்த்தவர்புகமுங்கூவ
மாபுரத்துவிருப்பொடுமிருந்தொருதுயரு, மத்திரு
நகரின்குறவகையென்று மன்னையோற்காத்திருக்கி
ன்றாள். (உஅஉ)

வேறு.

இனையதிருக்கூவபுரப்பெருமையினையிவ்வளவெ
ன்றியம்பவல்லோ, ரனையநகர்தனையிடங்கொண்டரு
முருவின்கோலநாயகரோயல்லாற், பினையொருவருநா
த்திடுதற்கெளியதுவோவியாதனெனப் பெயர்பெற்
றுள்ள, முனிவனருள்கொண்டுசிறிததன் பெருமைத
மியேனுமொழியப்பெற்றேன். (உஅங)

அண்ணலருந்தவமுனிவீர்முத்திதருசிவஞான
மளிக்கவல்ல, கண்ணுதலான்மலங்கடமிலனந்தகோ
டியினிவொருதலத்தையுன்னிற், துண்ணெனவிங்கு
ரைத்தியெனப் புகன்மனீராதலினும் சுரர்கள்போற்
று, மெண்ணரியபுகழ்க்கூவமாநகரைக்குருவருளா
வியம்பினேனாள். (உஅச)

இக்காதைதனையொருக்காற்புகன்மருளவினவி
னவரிசைகூர்வண்டு, பக்காருநளினமலர்ப்புங்கவன
கூவ

கசு சு

திருக்கூவப்புராணம்.

சூவரிருக்காற்புகலிற்கேட்டின், மைக்காரினி கர்நிற்
தகமலவிழிப்புவினந்தமாயனுவர், முக்காலவ்வைக
புரியினெனையாளுங்கயிலைமலைமுதல்வனுவார், ()

பழுதிருந்கூவப்புராணத்தினையோதிடுபவர்க்கு
ம்பயன்கேட்டோர்க்குந், கழுதுபலவிலங்குவக்கிர
காதுபாலணையுங்கடிபவின்னன், முழுதுபிலையவம்
ராணந்துற்கனவுமிடிபினிகண்முற்றுமின்ற, மெழு
துபவர்வினையனைத்துநமன்கணக்கர்தமதேட்டி, என
முதிடாரோ. (உஅசு)

இக்கதையையன்மினொடுபடிப்பவர்களும்பய
ன்கேட்டிடுவோர்மேன்மை, மக்கடமைபுயிர்த்திடு
வொன்றென்றுமொழியாதவாழ்வுசேர்வர், மிக்கபெ
ருஞ்சித்திகளோரிருநான்குமடைவர்மனம்விழைந்
தவெல்லா, மக்கணமேபெறுசுவரீரோமுலகுதனினு
மவர்க்கரியதின்மே. (உஅஎ)

திங்கிநிருச்சினகரமேதவர்மடமேயறந்திறம்பா
த்திகழுமில்லை, யோங்குமலைக்கடமேநன்னதிக்
ரையெனுமிவற்றுளொன்றின்மிக்க; பூங்கடிம
ண்டபமியற்றியதினிருந்துதிருக்கூவப்புராணந்தன்
னைத், தேங்குமழுமலர்புகையொண்கடர்கொடுபூச
னையியங்குள்ளிம்பச்செய்தே. (உஅஅ)

ஓதிடுகேவாதிடுநாட்டொடங்குநால்வகையுண்டி
யோடுமன்ன, மாதவருக்கிடுசமுடிவுநாளிற்படித்

தவர்கண்மலர்ப்பொற்றாளி, னைதாவுகொடுபரமசிவ
 னெனவேவந்தனைசெய்ததுவையோடுந், தீதிலணி
 வினோரிலம்பாற்பகுவைவகளளித்திடுக. சிறக்கப்பின்
 னர். (உஅக)

பொய்யின்மறைபுகழ்திருவிழ்கோலநாயகர்ப்பு
 கழும்புராணமோடு, துய்யமனனுடன்படித்துப்பொ
 ருள்விரிக்கும்பெரியோனைத்தொழுதுபோற்றி, வை
 யமுதலூர்திகளி னிருத்திமிசுபல்லியம்வான் மறை
 யினூர்ப்பச், செய்யநகாலங்கரித்துவலம்வருவித்திட
 ல்வேண்டுந்திகழும்பால். (உக௦)

இந்தவகைபுரிந்திடுவேர்ப்பாவகோடிகளகற்றி
 யிம்பர்தன்னிற், புந்திவிழைபொருளனைத்துமீந்து
 திருவிழ்கோலப்புனிதமூர்த்தி, கந்தமலரயன்முதலா
 ங்கடவுளர்க்குமரியபரகதிபுநண்ணத், தந்தருள்வ
 னெனவுரைத்தான் சூதமாமுனிவனெனுந்தவத்தர்
 கோமான். (உக௧)

சூதமுனியுரைத்தமொழிநைமிசமாவனத்து
 றையுந் தூயநெஞ்ச, மாதவர்களைவருங்கேட்டுவ
 ன்தனையோன்றனைவழுத்திவந்துகூவப், போதநக
 ர்தனிநரியவிழ்கோலநாயகனைப்போற்றிமேவி, மூ
 தறிவுவந்ததனான் மூலவிருளகன் றுபரமுத்திசேர்ந்
 தார். (ககஉ)

கசு அ திருக்கூவப்புராணம்.

வேறு.

திதிலாவிறைசெங்கோல்வழங்குக
வேதவாகமமெய்ந்நெறியோங்குக
பேரதனையுபுண்ணியர்மல்குக
வோதுமூவர்தம்மொண்டமிழ்வாழ்கவே, (உகூந்)

தாருகன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௭௦௩.

திருக்கூவப்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசகவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

